DELIRIUM

2008-2011

an Ihor Podolchak film

Script & Documentation

Дмитрий Белянский

ИНДУКТОР

Повесть о настоящем

1.

Сначала реальность неотличима от галлюцинаций, потом становится общей их частью, а после и вовсе превращается в одну из них. Пугает неуловимость происходящей метаморфозы – только успеешь подумать, что тебе снится бабочка, как сразу оказываешься в ее сне.

Нас не этому учили, хотя умеете ли вы искать общее во всех случаях расстройства сознания у разнообразнейших представителей рода человеческого так, как это умею делать я? Мой секрет прост и вы тоже можете им овладеть, если потратите одну минуту своего времени, чтобы вдуматься в то, что я сейчас вам скажу. Где звучит ваш голос, когда вы думаете про себя? Ваши мысли находятся в гортани – вы постоянно, но беззвучно, произносите их. Тогда что это за другой голос, который звучит над вашей головой, немножко позади и чуть выше вас? Это наш общий голос, голос коллективного бессознательного. Та самая бабочка, которая порхает над тобой. Сейчас говорю я, и я физиологически чувствую, что мои мысли звучат внутри меня самого, но, к примеру, про неотличимость реальности от галлюцинаций было сказано не мной, а бабочкой. Значит, это же было сказано сразу всем.

Другое дело, что я сейчас один. Если же я окажусь в компании с теми, кому мне надо поставить диагноз, мы все вместе услышим бабочку. В этом-то и Метод – то, что мне скажет она, она говорит им, но я-то вижу ее во сне, а они уже снятся ей. Просто, неправда ли?

Сначала прозвучал телефонный звонок, но я разговаривал с коллегой и не успел снять трубку. А потом ко мне в клинику принесли странное письмо – после обычного долгого вступления о деликатности дела, меня попросили навестить семью, глава которой, 55-летний мужчина, похоже, сошел с ума. Никто бы не обращал внимания на его выходки (длинный и подробный список которых прилагался), если бы происходящее с ним не носило ярко выраженный суицидальный характер – мало того, что папа постоянно разглагольствовал об узлах и веревках, так еще и вокруг дома стали находить повешенных птиц и животных (по этому эпизоду список не был составлен).

Меня пригласили, с очевидностью испугавшись то ли папиного самоубийства, то ли громкого скандала в связи с истреблением ни в чем неповинного зверья – до сих пор им еще удавалось всё скрывать, да и его, собственно, никто так и не смог поймать на горячем, но семья понимала, что всё это вопрос времени. К письму прилагался чек и адрес дома, в котором мне предлагалось просто отдохнуть недельку, притворившись частным лицом, а попутно диагностировать эту ситуацию. Поскольку отвечать согласием было некуда, пришлось отправляться в никуда.

Забегая вперед скажу, что они совершенно зря не приложили к этому письму два списка. Первый – домашних, второй – список повешенной живности, ведь и то, и другое дало бы мне возможность нащупать архетипы. Старик он или Тень? Ведь одно дело, если папа повесил курицу, и, совсем другое, если повесил ворону. Тем более важно место, в котором это произошло: ворона, повешенная возле дома, имеет совершенно другой смысл, чем ворона, висящая в лесу. Есть же, в самом деле, милая сельскохозяйственная примета

в наших местах – хочешь избавиться от ворон, повесь на огороде одну из них. А если повесил кота? И, та же деталь, в доме или на дворе? Своего или чужого? Отсылка ли это к Эдгару По или же к Витольду Гомбровичу? Вот тут-то бы и пригодился список домашних – папа наш, собственно, кто? Дон-Кихот или Лев Николаевич Толстой? Или Эрнест Хэмингуэй? Наконец, кто из его домашних написал кляузу в психиатрическую клинику и вызвал меня?

Но если б вы хоть раз были в нашей ординаторской, в которой между старшими врачами идет бесконечный спор, кто из них Карлу Густаву Юнгу был лучший ученик, вы поймете, почему я с радостью покинул всё и отправился в поле. Слушать бабочку.

Я ведь не умею ни спорить, ни говорить так, как они, да и Юнга их я живьем ни разу не видел, и авторитетом не пользуюсь по относительной молодости лет, но зато я умею слышать. Себя. И бабочку.

2.

Во-первых, с чего ты взял, что я бабочка? Во-вторых, почему я должен постоянно говорить что-то тебе и другим? Думаешь, мне это не надоело? Сон-то всё тот же, понимаешь?

Опять одно и то же. И, кажется, с теми же. И кончится также. Я – бабочка? Нет. Тварь ли я дрожащая? О, несомненно. Зато вы все поголовно личности. Но всё те же. И одно и то же у вас. И кончается также. Ты попал в петлю, дружочек, и петля сужается – это же тебе не веревка, чтобы ее разрезать и зашить, а змея без начала и конца, и раз ты попал, то уже не соскользнешь.

3.

Вещей со мной было не то чтобы много, но в поезде я начал сомневаться – а существует ли в действительности сумасшедший старик, к которому я еду, или же я стал жертвой розыгрыша коллег и начальства, ведь они явно меня недолюбливают? Отправили в какую-то глушь, чтобы избавиться от моего присутствия и посмеяться в лицо, когда я вернусь обратно ни с чем. Да и слишком легко меня отпустили, профессор сам пообещал присматривать за моими больными – зачем ему это, учитывая насколько дискомфортно он всегда себя чувствует в моем присутствии? За что он меня ненавидит? Разит от меня потом что ли?

Дом, судя по адресу, находился за городом и тащить туда свои баулы «вслепую» не хотелось, поэтому сперва я зашел в гостиницу, снял на день самый дешевый номер и немного полежал на кушетке, размышляя над тем, не оказался ли я в ловушке? Но делать-то все равно было нечего – раз приехал, то надо дойти до цели. А если цели никакой нет? Вернуться обратно в клинику, стать жертвой насмешек и всю свою жизнь ловить глумливую улыбку профессора, когда повернешься к нему спиной? Так нельзя. Даже если старика никакого нет, надо повести себя иначе – проведу неделю здесь, в гостинице, придумаю историю болезни и типажи домашних, а к ним вернусь уже с отчетом. Любопытно, будет посмотреть на эту морду, когда я скажу им, что старик повесился! Не окажется ли сам профессор после этого одним из моих пациентов? То-то было бы забавно.

Это ведь совсем несложно всё самому придумать. Есть сумасшедший старик – аккуратный клерк, проработавший всю свою жизнь начальником местного отделения главного банка и теперь ушедший от дел на покой. Есть его жена, за годы семейной жизни превратившаяся в абсолютное домашнее животное, обеспечивающая быт и уют, потакающая причудам и, втайне от других членов семьи, отрицающая его

сумасшествие. Ну, а как иначе – если она, в силу своего образа жизни, отрицает наличие у людей разума вообще, то какие могут быть сумасшедшие? Нет ума, нет схождения. Конечно, у них есть дети – один или двое, скорее, девочки, потому что мальчики не стали бы спасать папу от суицида, помня о неплохом наследстве. У этих девочек есть мужья, небогатые и вынужденные вписываться в папин дом, а он их, разумеется, ненавидит. Вот и весь набор, за исключением прислуги. Если есть служанка, то она должна быть младше папы лет на 10, чтобы быть его тайной любовницей или любовью. Друзей у семьи нет, кроме светских связей со священниками и врачами. И если так, то меня, с очевидностью, вызвала дочь, искренне обеспокоенная его состоянием. Но я не успел приехать, папа уже повесился и мне ничего не оставалось, кроме как поговорить со всеми и успокоить всех, кого было можно.

Да, именно так это произошло. Я приехал в город и, распросив дорогу, шел с вокзала мимо огромного костела, когда из него вышла похоронная процессия – впереди шел священник, а за ним несли гроб, и шли жена, дочь, зять, служанка, еще какие-то люди. Пропустив их, я дошел до дома и оказался внутри, где не было никого, но потом дождался хозяев с похорон, пожил с ними, поговорил о старике, вот и вся история. Интересно, читал ли профессор Гомбровича? Детали с набором архетипов можно взять и там. Эта штука, полагаю, здорово прочистит ему мозги.

Но все же пора собираться. Оставив вещи, я вышел и медленно направился к дому. Путь был неблизкий и, по дороге, я вновь начал размышлять над тем, что я встречу там, куда иду. Вариант «ничего» просчитан еще в гостинице и я знаю теперь, как поступлю, если так и случится, но есть же еще вероятность, что всё это правда. Что чей-то папа сошел с ума и домашние боятся увидеть его раскачивающимся в петле, потому что он им, в конце концов, папа, каким бы домашним тираном он не был, а ведь он точно тиран, иначе зачем было писать мне анонимные письма? Вычислит ли он меня? Раскроет ли, что я не гость, а психиатр и приехал его спасать? Вряд ли, я, к счастью, еще молодо выгляжу – мне под 40, а с виду не дашь и 30, может быть, он и примет меня за безобидного очкарика. Плюс, человек, поглощенный мыслями о самоубийстве, погружен в свой мир, в котором мне суждено оказаться и, желательно, не в виде чудовища, а в виде спасителя, возвращающего его к архетипу. Боже, чего ему не хватает? Жизнь прожита, достаток достигнут, дом, семья, которая искренне о тебе заботится – почему Петля становится более привлекательной, чем Мать и Дочь? И причем здесь звери?

Я иду мимо чьего-то хозяйственного двора, на котором бегают куры, и думаю, конечно, о том, вешал ли он кур. На стене деревянного сарая, на гвозде, висит почему-то рваная восьмерка, символ Уробороса, я машинально снимаю ее и сую в карман. Дальше небольшая речка, мост над ней и над лесом на обоих ее берегах – я всматриваюсь и вижу веревку на одном из деревьев. Всё верно, всё так и надо, я всё больше и больше погружаюсь в его материал. Когда я вступаю в лес, меня не покидает странное ощущение, что за мной кто-то идет – немножко позади и чуть выше меня. Есть! Это бабочка. Значит, я скоро услышу ее речь.

Дом уже виднелся вдали, но пока нельзя было сказать, жилой он или нет, так что вопрос с розыгрышем не прояснился. Я сошел с лесной тропинки под дерево, чтобы справить нужду, и внезапно увидел ворону. Она висела на уровне моего лица. Мертвая. В петле. Клюв был раскрыт и я, конечно, не удержался и засунул туда палец. Ворона не на огороде, а в лесу – это раз. Высота петли достаточна, чтобы подвесить человека – это два. И тут я услышал бабочку – это три.

- And the Raven never flitting... – сказала бабочка.

- Не обманешь, - пробормотал я, возвращаясь на тропу, - это другая сказка.

И тут же вступил в коровью лепешку. Отчищая ее с туфли веткой, я смотрел и смотрел на дом. Теперь он был гораздо ближе, но ответа на свой вопрос я по-прежнему не получил. Наверно, со стороны мое приближение к дому выглядело смешно – я проходил несколько шагов, замирал и вглядывался, потом проходил еще несколько и снова останавливался, пока наконец не дошел до двери. Я позвонил.

4.

Дерни за веревочку, доченька, и дверь откроется!

Время кружится, спираль сжимается. Все спят, а кто-то еще не спит, еще не понял, но ты спи, котеночек, усни, угомон тебя возьми, придет серенький волчок и укусит за бочок. Серый волк придет, колыбелька упадет.

Вот ты и пришел сюда, хоть еще стоишь снаружи. Скоро освоишься, а как освоишься, так и останешься, а я вернусь и опять одно и то же. Не соскользнуть тебе, не выпутаться.

5.

- Здравствуйте, - сказал я женщине, открывшей мне дверь. Ее рот был изуродован шрамом, выглядевшим как продолжение линии рта, опускающейся к подбородку, глаза бесцветны, лицо серо и тускло. – Вы сдаете комнату?

- Подождите секунду, - ответила она и, отвернувшись куда-то вглубь, прокричала безо всякого выражения: «К нам гости, спрашивают про комнату».

- Иду-иду, - раздалось из дома, и по деревянной лестнице ко мне спустилась огромная, бесформенная дама в ситцевом платье, заколотом на груди на булавочку. – Вы хотите у нас погостить?

- Да, мне нужна комната и, если возможно, пансион, - я засмущался, словно ждал какого-то другого вопроса. Дама, впрочем, оказалась крайне оживленной и начала говорить без умолку, рассказывая мне и о свежем здешнем воздухе, и о пансионе, которым она по праву может гордится. Ее добродушная болтовня несколько отогрела меня и, хотя мне обычно невыносимо тяжело говорить с людьми вне своей клиники, я почувствовал к ней симпатию. Она спросила, как меня зовут, и я, не подумав, ляпнул в ответ «Витольд Гомбрович» - это не произвело на нее никакого впечатления, кроме того, что она начала вставлять в свою речь слово «Витольд», ласково посматривая на меня при каждом произнесении якобы моего имени.

У них было две комнаты, которые мне предложили на выбор. С первой случился конфуз – хозяйка распахнула дверь и я увидел на кушетке сперва обнаженную женскую ногу, потом бедро, потом задранное платье и молодую женщину немногим за 30-ть, лежащую на кровати. Женщина встала, оправилась, кивнула мне в знак приветствия и, с невозмутимым видом, вышла. Хозяйка пояснила, что это ее дочь и повела меня дальше наверх. Вспоминая то ногу, то бедро, то платье, то лицо, то кушетку, я перестал слушать произносимые мне слова, которые лились беспрерывным потоком и, вырвался из череды этих ярких вспышек в моем сознании, только тогда, когда мы перешли к обсуждению цены комнаты. Цена оказалась недешевой – не формальной, как я ожидал, ведь я приехал погостить у них только по легенде. Но в комнате стояло две кровати и я решил спать на обоих по очереди, раз так. С пансионом тоже было всё понятно – завтрак приносили в комнату, а ужинать надо было с хозяевами. Видимо, ужин и будет той самой сценой, на которой развернется действие, соберутся все и прилетит бабочка.

- Хотя вот что странно, - размышлял я, отправившись в гостиницу за своими вещами, - она же ни слова не сказала о своем супруге. Пока я видел только трех женщин, Троицу, да и цена не соответствует поводу приглашения. Почему же так? Может, все-таки розыгрыш?

Я без приключений второй раз добрался к дому, поднялся в свою комнату, подошел к полосатому матрасу, такому же, как и тот, на котором лежала нога, и начал распаковывать вещи. Держа в руках пишущую машинку (я по легенде собирался представиться писателем, чем было бы удобно оправдать задаваемые мной вопросы), я еще сильнее начал сомневаться. Существование дома и наличие в нем людей, факт сдачи комнаты вовсе не отрицал мою первоначальную догадку о розыгрыше. Может быть, просто мое начальство решило избавиться от меня на какое-то время? За что он меня так ненавидит? Почему для него я настолько невыносим, что неделя, проведенная мной в глуши, покажется для профессора раем? Но ворону-то я видел. Не понимаю.

Я бросился на кровать и заснул.

6.

Тянется омерзительно время – от пробуждения до пробуждения. Замыкается циферблатом часов, кусает себя за хвост. Вот и петля. Всё схлопнулось, выхода нет, ты внутри… Змея пожирает себя, петля затягивается.

Надо затянуть узел, выдавить всю эту пустоту из себя, сдавить окружающий мир до этой точки, из которой, единственно, и возможен переход в другой мир. Все сужается, сужается вокруг тебя… Петля вытесняет твою пустоту, превращая тебя самого в смысл.

7.

Я проснулся, увидев ее лицо. Мертвые глаза, заживший шрам, слабая попытка улыбки, равнодушный голос.

- Просыпайтесь, пожалуйста, господин Витольд, пора завтракать, - сказала она.

Розыгрыш или не розыгрыш? Где я нахожусь на самом деле? Почему я здесь?

Снова заснул и снова ее лицо.

- Просыпайтесь, - говорит она, - вот и завтрак. Вы вчера жареную яичницу не съели, так я вам сегодня в мешочек отварила.

И снова ее лицо. И та же фраза. И снова заснул.

Я встал и склонился над второй кроватью – постель смята, я ведь сплю на них по очереди. Мне бы все-таки поговорить с бабочкой, той что немножко позади и чуть выше меня.

- Эй, вставай!

Мы вышли из дома во двор, я впереди и она за мной. Яркий солнечный день, обычный хозяйственный беспорядок – мотыги, инвентарь, кирпичи, хлам. Домик для прислуги, где она спит ночью, но сейчас он пуст и через окошко видна только узкая железная кровать, кукла, шитье. Деревце подвязано веревочкой.

Ничего странного.

Вернулся и снова заснул. Проснулся ночью, встал, склонился над второй кроватью, позвал бабочку. Я почему-то перестал ее слышать и вышел во двор сам.

Ночью он такой же. Тот же хлам, то же деревце, в домике для прислуги на кровати она спит. Как мертвая.

- Господин Витольд, просыпайтесь! Просыпайтесь, господин Витольд! Я сегодня выходная и госпожа сама придет к вам убирать. Просыпайтесь, завтрак стынет.

Я сел на кровати. Кажется, окончательно вернувшись в реальность. Одел рубашку, повязал галстук, посмотрел на другую кровать и увидел веревочку, привязанную к ее ножке. Погладил матрас. Ну и ничего, это всё ничего не значит, можно завтракать.

Хозяйка пришла и стала убирать, непрерывно болтая, но ее трескотня сильно обрадовала меня – папа все-таки есть и явно со странностями. Уже не из обычной вежливости, а с профессиональным интересом я стал внимательно слушать то, что она рассказывала. История, впрочем, была самая обычная. Он много работал, она посвятила свою жизнь дому, тем более что они всегда сдавали в нем комнаты и приходилось обслуживать гостей, т.е. постоянно готовить и убирать, потому что Эльза с этим не справлялась.

- Вы ведь верно знаете, Витольд, - говорила Анна, - что есть женщины, которые умеют хорошо готовить, и есть женщины, которые умеют хорошо убирать. Вот Эльза может поддерживать неправдоподобную чистоту в доме и в комнатах, а я все же королева кухни. Сколько людей к нам возвращалось вновь и вновь только, чтобы кулинарии моей отведать!

Откуда взялась Эльза и что это за шрам на ее губах – она не рассказала. Про Лизу, которую я застал на кушетке, тоже стало понятно немного. Она уже несколько лет замужем, но детей у нее нет, а ее муж достаточно странный субъект без особого рода занятий. Фактически, все висят на их с Эдуардом шее. Эдуард своего зятя ненавидит, что простительно, так как Лизу он очень сильно любил и баловал, и теперь он, с одной стороны, рад, что она до сих пор живет с родителями, а, с другой, не понимает, почему Боня даже не задумывается о том, чтобы переехать с Лизой в свой дом, пусть даже и арендованный. Может быть, потому что отношения у них не клеятся, никакого интереса друг к другу они не выказывают и даже живут в разных комнатах? Еще у Бони постоянно гостит его родной брат, пастор, человек приличный и строгих правил – его всегда с радостью и уважением принимает семейство.

Сидя на матрасике, я слушал Анну и понимал, что в данной семейной конфигурации меня абсолютно некому было пригласить – она не считает своего мужа сумасшедшим, их дочь ярко выраженный аутист, а для такого зятя, как Боня, напротив, смерть тестя разрешает огромное число бытовых проблем и нет мотива вмешиваться, чтобы спасать его от суицида. Неужели все-таки розыгрыш?

Тем более, что Анна сама прекрасно понимала, каким образом необходимо разрешать проблемы ее мужу, который, по ее определению, «сильно тоскует, отойдя от дел».

- Я ему говорю: «Эдуард, послушай меня!», - она облокотилась на швабру, - «была твоя жизнь и был в ней длинный эпизод, связанный с твоей работой. Ее надо разрезать, эпизод взять и выбросить, а потом зашить!». Понимаете, Витольд? Просто разрезать и зашить!

Я не стал цитировать ей Юнга, который учил, что человек не в состоянии отказаться от архетипов и остаться человеком (также, как нельзя отказаться от жизни и остаться живым), поскольку этим выдал бы себя. Но, поскольку она считала меня человеком по имени Витольд Гомбрович, я спросил ее, а что она собирается предпринять, чтобы ее муж грустил поменьше? Не собирается ли она, в частности, организовать маленький пикник?

Она ответила, что именно пикник, на ее взгляд, является прекрасным способом развеяться, но семья все никак не соберется на него и нужен какой-то повод, чтобы поехать.

Полученное подтверждение означало, что времени на диагностику у меня оставалось в обрез, потому что на пикнике Эдуард повесится, если я что-то понимаю в организации декораций суицида.

- Жизнь как зебра, - сказал я матрасику, когда Анна ушла, - сначала белая полоса, потом черная полоса, потом странгуляционная полоса.

8.

Колораточка. Черная ряса, белый воротник. Матрасик. Черная, белая, странгуляционная. А ей то что делать, куда деваться? Рано ж еще вроде туда, к этой, разрезать и зашить, значит, вот и прилегла на кушеточку, кошечка легла в колыбельку, а не играет с ней никто. Подергай за веревочку, доченька, он и повиснет.

Как они тебя обманули! Один на шею колоратку, другой на палец – обручальное кольцо. Крестики-нолики. Третий вообще в петлю полез. На веревочку нанижешь запретный плод, а Уроборос и покусает эти четки. Перебирала, значит, да, пока не нашла себе, а? Вдумчивость отцов, переборчивость дочерей и приводит к медленному вползанию. Вползает, вползает, да не в тебя, а в него. Колораточка. Матрасик. Коленки подогнуть.

9.

Семья сидела, опустив глаза в тарелки и делая вид, что ничего не происходит. Между тем, папа, глядя на меня в упор, произносил дословно следующий текст: «Ты пришел, чтобы затянуть узел. Найти этот конец, за который нужно потянуть, чтобы всё наконец сомкнулось. Бесконечный круг времени моего действительно сейчас затянется в петлю. Человек всегда движется прямо, даже когда петляет. А вместе с ним прямо движется и тень. Но тень отстранена. Значит, она осознает, насколько криво идет ее человек. Как поезд, который мчится вроде прямо, но по кривым, закольцованным рельсам».

- Старик и Тень, - подумал я, а он продолжил говорить: «Санчо-Панса безумствовал на пару с Дон-Кихотом. И тоже был всегда на несколько шагов поодаль. Как душа, вылетевшая из тела и неспособная теперь хоть на что-то повлиять. Ни на движение тела, ни на вынос и закапывание. Понимал ли он больше? Вряд ли, но смотреть было удобнее».

На Дон-Кихота Эдуард был похож усами и бородкой, но выглядел на порядок респектабельнее. Он отлично держался, был доброжелателен, будто бы шутил, а не зачитывал вслух приговор собственному рассудку. В монолог вмешалась Анна – она подложила мне еды на тарелку, передала соль Эдуарду, улыбнулась Лизе, сидевшей напротив нее с каменным выражением лица.

Папа затарабанил пальцами по столу, продолжая вглядываться мне в лицо.

- Кем становится человек, затягивающий петлю? Палачом?

Я промолчал.

- Или ее продолжением?

Я молчал.

- Выходит, не человек затягивает петлю, а петля человека.

- Будьте добры, Анна, передайте мне еще рагу, это удивительно вкусно, - я не выдержал и тоже опустил глаза в тарелку, сделав вид, что сосредоточен на еде.

- Предположим, есть что-то, что вращается, и прикрути ты к этому, что вращается, нечто, что прямо, неподвижно и гибко, то оно тоже начнет вращаться. Время, события, люди, семья, дом – все выстроено по прямой, вращаются одни слова. И эти слова могут не иметь значения, но по факту их произнесения образуется круг, калейдоскоп, и бесконечное движение, без начала и конца, без хвоста и головы. Потому что петля имеет границы, а где кончается веревка, затянутая в петлю, и насколько большой может оказаться петля, втягивающая в себя веревку?

Эдуард прервался и потянулся за редиской. Он воткнул в нее зубочистку, обмакнул в соль и закинул себе в рот. Медленно пережевал. Потарабанил пальцами. Взял в руки ложку.

- Ложка замечательный предмет, очень интересный символ. Как так получилось, что никто не обращал внимания, что это стальная петля, а мы едим содержание внутри этой петли? Нальешь суп – получишь суп, возьмешь чуть жаркого – получишь жаркое, удивительно, правда? А ведь это просто металлическая петля, стальной узел с заполненной пустотой. Чем эту пустоту заполнишь, то и получишь. Удивительно! Не понимаю, что люди находят увлекательного в том, чтобы сгибать ложки взглядом или глотать их. Она удивительна просто уже своей природой.

Он положил ложку.

- Плоха та веревка, которая не стремится стать петлей. Что есть петля?

Я решил все-таки начать ему отвечать и робко сказал: «Кружок, узелок и прямая линия?».

- Нет, - явно довольный моим ответом улыбнулся папа, - это круглая дверь в другой мир!

К счастью для меня, в этот момент в столовую вошел прилично одетый молодой человек с безвольными чертами лица. Это, вероятно, и был Боня. Поздоровавшись кивком с присутствующими, он сел рядом с Лизой, даже не глядя в ее сторону.

Эдуард посмотрел на него с нескрываемой ненавистью, а потом представил его мне, делая паузы после каждого слова: «Это мой зять. Ее муж. Супруг моей дочери. Она за ним замужем. Он глава ее семьи. Они муж и жена».

- Очень приятно, - кивнул Боня, не глядя на меня.

Эдуард смотрел в упор на своего зятя, одновременно отщипывая мякоть от куска хлеба, сворачивая ее в шарики и катая по столу.

- Как бы Христос накормил верующих пятью хлебами, если б не раскатывал по столу хлебные мякиши?, – спросил он у меня после паузы.

- А чем был бы священник, если б не надевал каждое утро на горло белый накрахмаленный ошейник?, – мне отчего-то показалось необходимым задать ему этот вопрос.

Боня покраснел и громко царапнул вилкой свою тарелку. Эдуард внимательно посмотрел на него, потом снова на меня: «Колоратку?».

- Колоратку, - согласился я.

- Но и я каждое утро повязываю галстук, завязываю шнурки, - стал рассуждать папа, продолжая изучать Боню, - от чего же я отказываюсь, проделывая этот ритуал и куда он меня приводит? К шнуркам же не привяжешь целый мир, хотя почему бы им не оказаться индуктором по отношению к нему. Ведь туже затягивая шнурки, я как бы сдавливаю мир до его сути, распуская их – возвращаю мир к его привычным пределам.

Боня явно не знал, куда ему деваться. Эдуард вновь затарабанил по столу.

- Говорят, Солнце огромный газообразный шар. Такой же плотный, как морская вода, и когда, спустя миллиарды лет, оно погаснет – шар расползется по всей Солнечной системе, а потом вновь соберется в одну точку, станет твердым. Как оно будет расползаться – я еще могу понять, также как молоко разливается по столу, но как соберется назад? Как разлитое по столу молоко превратить в творог, чем можно собрать его? Где эти веревочки Господа нашего, крутит ли Он их в Своих руках? Но веревочки есть, ведь получается же чудо, когда затягивается на шее белый воротничок и обычный человек, грешный и смертный, становится одним из тех, через кого Господь говорит с нами.

Боня закашлялся. Лиза, сидящая рядом, медленно подняла руку с мундштуком и, дождавшись пока Эльза поднесет ей спичку, глубоко затянулась. Кот, разлегшийся на ее коленях, недовольно спрыгнул на пол.

- Итак, воротничок, галстук, шнурки – все это делает нас другими людьми, вносит смысл, - продолжал говорить Эдуард. – Как и кольцо. Обручальное выносит тебя в замкнутый мир семейной жизни, живущий по абсолютно другим законам. А этот перстенёк, в чем его смысл, в чем меня замыкает он? А веревочка, вот, самый незатейливый предмет, но самый глубокий с точки зрения его функции – он непросто окольцовывает, он лучше всего стягивает, сдавливает, душит, вытравливает из тебя пустоту. И пустые слова, бесконечные слова, ведь не зря же у повешенного вываливается язык. А у повешенного Ворона что вываливается? И вываливается ли наружу?

Я подумал, что у повешенного Ворона в гортани есть маятник языка и что Nevermore – это в чистом виде бой часов, как у кукушки, но вслух не стал это произносить.

Да и не требовалось, Эдуард все закончил сам: «Может быть, наоборот, внутри образуется дверь, достаточная чтобы войти и увидеть, как там всё устроено? Нет, не внутри Ворона, в другом мире, ведь ты же в нём и окажешься. Священник одевает воротничок и из его уст вылетают слова Господа. А что случится, если священник оденет веревочку? И насколько туго священнику надо шнуровать шнурки? Но всё это ложные сущности – на воротничок не оденешь петлю, обручальное кольцо не сдавишь: это всё фикция, имитация сдавливания вещей до их природы, но на этом точка, а сдавливание-то бесконечно...».

Папа помолчал. Посмотрел куда-то под стол – похоже, там сидел кот, ушедший с колен Лизы. Улыбнулся коту. Вновь поднял глаза на меня.

- Ну вот она одевает булавочку на халат, чтобы не вываливалась грудь, - сказал он наконец, указывая вилкой на Анну, - но это сплошное лицемерие и ложь. Она никогда их не спрячет полностью, груди можно только расстегнуть, но не спрятать.

10.

Ты распадаешься, как кольца кушетки, на которой я лежу. Ты расползаешься, как трещины на потолке, на который я смотрю. Ты разбираешься, как кости рыбы, которую я ем. Ты разлагаешься на плоть и на хлебный мякиш, которым можно выкатывать шарики по столу. Но не я надевал этот белый воротничок, отчего же мне мерещится, что ты Бого-Матерь, Бого-Дочь и Дух Святой со свисающей веревочкой из кончиков губ? Почему не он смотрит на тебя, почему я не могу отвести от тебя взгляд? Почему булавочкой ты связываешь свою грудь? Почему веревочкой свой продолжаешь рот? Отчего ты тычешь мундштук между своих губ, выдыхая дым? Ты моя религия и моя любовь, ты не на кресте погибла, тебя удавили. Сначала колечком, потом пружинкой, колечком, пружинкой, колечком, пружинкой, вот и кушетка, а над ней потолок, а в потолке трещинка, а на дворе веревочка. А из веревочки узел, а узел на узел, узел на узел, там снова пружинка, и снова кушетка, и ты на той кушетке, и я на той кушетке, но что мне распятие, то тебе удушье.

Но тут и выполз этот заблудший пастор, ловец человеков, потерявшийся в ясном лесу среди прямой дороги. Не он ли сидит с тобою рядом сейчас и даже не смотрит в твою сторону – он недостойный тебя, недостигший тебя, непонявший тебя, нерассмотревший тебя, нелюбивший тебя, нехотевший тебя, неполучивший тебя, невозбудивший тебя, незаполнивший тебя, невзявший тебя, непроникший в тебя, неизливший в тебя, в тебя, в тебя, в тебя. Пальчиком в колечко, сукин он сын, пальчиком в колечко, в сеточку из колечек, в переплетение пружин, в скрип и стон кушетки, пальчиком, пальчиком, пальчиком?

11.

- Проще всего с Лизой и Боней, - я продолжал размышлять в своей комнате, раздевшись и усевшись на матрас, - Анима и Анимус, прямо как по учебнику. Не дом, а полный набор архетипов.

Меня не покидало ощущение, что розыгрыш продолжается – папа был похож на сумасшедшего и, конечно, то, о чем он говорил, однозначно свидетельствовало в пользу его скорого суицида, но, другое дело, он точно понимал, зачем он всё это говорит. Странная реакция Бони, аутизм Лизы и Анна, погруженная в другое пространство – ах, как она невозмутимо нахваливала своё рагу на фоне произносимого им бреда – отстраненность Эльзы... И где же тот пастор, о котором они говорили? И кто меня пригласил, в конце

концов, уж не сам Эдуард? Но зачем? Свести и меня с ума? Неужели в этом-то и состоял их заговор с профессором? За что он меня так ненавидит?

Я смотрел на люстру и потолок, потихоньку проваливаясь в сон. Но спал я недолго. Меня разбудила страшная догадка, что именно этой ночью всё и решится.

- Ведь они все – сумасшедшие!, - сказал я вслух, и встал с кровати. Надо было немедленно и незаметно проверить, кто из этой чертовой семейки где сейчас находится.

Одевшись, я медленно спустился по лестнице и вышел во двор, чтобы прокрасться к флигелю Эльзы. Если моя догадка была верна, то в ее постели сегодня ночью должна была спать Лиза. Но Эльза спала одна – я смотрел на нее через окно и видел, что она снова лежала как мертвая, веки плотно сомкнуты, губы сжаты. Сжаты и никакого шрама. Шрам исчез. Линия рта и больше не было никаких линий на ее лице. Удивительно.

Я тихо вернулся в дом, поднявшись к той первой комнате, где Лиза когда-то лежала на кушетке. Приоткрыв дверь, я увидел зеркало, и, мне показалось, что я вновь вижу в зеркале ее обнаженную ногу, но, заглянув вовнутрь, я увидел только голый матрас на железной кушетке. Он был продавлен, словно кто-то лежал на нем совсем недавно, но в комнате никого не было.

Я вышел в коридор и увидел тонкую полоску света из приоткрытой двери в соседнюю комнату, где, кажется, жил зять. То, что я увидел, потрясло меня – Боня сидел на своей кровати абсолютно голый и католический священник в рясе и колоратке, похожий на него как близнец, поставил обутую ногу ему на голое колено, а Боня нежно развязывал шнурки. Я отшатнулся от увиденного и не решился заглянуть еще раз. Мне показалось, что что-то вытолкнуло меня за грань реальности, потому что именно об этом и говорил Эдуард на ужине.

Эльза, вот кто поможет проверить мне, в реальности ли я или в галлюцинации! Я снова выбежал к ее флигелю, подошел к окну, но на кровати никого не было. Постель была смята, словно на ней спали, но на подушке лежала облезлая фарфоровая кукла и только. Я подошел к двери, приоткрыл ее и она оказалась незаперта. Я вошел, осмотрелся – Эльзы не было. Я замер в оцепенении.

Стук, безумный грохот откуда-то снаружи вернул меня в себя. Я выскочил в сад и увидел Анну. В распахнувшемся халате, с растрепанными волосами она остервенело била по старой железной бочке обухом топора, и тело ее с каждым ударом тряслось все сильнее. Я механически начал отступать к знакомому подвязанному дереву, споткнулся о колышек, взял его в руки, чтобы вставить обратно в землю, но – веревки на нем уже не было.

Анна прекратила стучать и вернулась в дом. Выждав немного, за ней последовал и я, продолжая машинально держать колышек. Вошел, прикрыл за собой дверь, стал подниматься по лестнице и, взглянув в окно на лестничном пролете, замер – по саду, в длинной ночной рубашке, шел Эдуард. В одной руке он держал веревку, в другой – за шкирку нес кота.

12.

Где же выход? Свернуться в клубок? Укусить самого себя за хвост? Связаться в узел? Как выдавить эту пустоту из себя? Как вернуть смысл? Выход – это узел, это затянуть петлю, пока она не охватила весь мир. Тянуть, тянуть, тянуть, пока не дотянешь. Опять одно и то же. Не соскользнешь.

13.

Утром я проснулся от крика. Кричала Эльза. Она сначала визжала, потом плакала в голос, а потом просто стояла молча, прикрыв рот рукой. По щекам лились до неправдоподобия крупные слезы.

Папа стоял посреди домочадцев, замерших во дворе перед повешенным котом, и разглагольствовал в обычной своей манере. Во всяком случае, когда я спустился к ним, Эдуард вещал: «Он так часто сворачивался клубком, притворяясь большой петлей, сворачивая в узел с задними лапами собственный хвост, что это закономерный исход. Его смерть сплотила нас больше, чем его жизнь. Тем более, что вряд ли это было смертью – он ушел в иные, прекрасные миры, и ближе к нам теперь, чем когда-либо».

Я не удержался и, коснувшись рукой его плеча, шепотом спросил: «Зачем вы повесили своего кота?».

- А зачем вы повесили ворону?, - спросил он в ответ, не понижая голоса.
- Это вы меня пригласили сюда?, - я пошел ва-банк.
- Мы оба здесь приглашенные, - тихо ответил он, опустив глаза. – Так же, как и кот.

Неловкую паузу разрушила Анна. Она взмахнула кухонным ножем, с которым пришла на крики Эльзы, перерезала веревку, положила кота под садовую лестницу, где он был повешен, и прикрыла его тряпкой.

- Это большее несчастье, - развела руками она, - но мы ведь уже не можем на это повлиять? Так что надо жить дальше. Если понадобится, разрезать и зашить, но жить дальше. Сегодня после обеда мы все уезжаем на пикник – Эдуард давно просил нас об этом. Думаю, самое время уехать из дома на несколько дней.

Эдуард повернулся к жене и довольно улыбнулся. Эльза наконец опустила руку от лица и я увидел, что шрама действительно больше не было.

14.

Далекая дорога, да всё по кругу. Куда не пойди, туда же вернешься. Сплошные круги в сегодня, во вчера, в завтра, и быть бы им кругами, когда б не узлы, а, значит, всё в спирали и узелок на той спирали выход. Всё сужается, но всё обретает смысл.

Если не я, то кто? Кто остановит это? Бесконечное расползание собственной жизни? Разрастающуюся пустоту? Время собрать ее обратно, стянуть, найти узел, которым поставить точку. Вернуться к самому себе.

15.

Я хохотал как ненормальный, расчесываясь перед зеркалом. Я оделся, собрал вещи, я был готов ехать на пикник, но, взглянув на себя в зеркало и проведя расческой по волосам, вдруг всё понял. Я ведь всё увидел еще раньше, тогда на ужине, когда Эдуард смотрел на кота под столом, а я просто под стол. Муж – не мужчина, патер – не мужчина, а ты, Лиза, ты не женщина, улыбайся теперь, а веревочка-то уже из тебя сползает, из уголка губ к подбородку, дернем за нее, а? Может, дернем? Мистика, говоришь? Бы-то-ву-ха! Морда. Как он на меня посмотрит, профессор этот, когда я всё об вас расскажу. С этой своей усмешечкой. Патерасты. Да здравствует пикник! Да здравствует «разрезать и зашить!».

Лиза вышла из дома об руку с Боней. Шляпка была ей к лицу, но откуда-то взявшийся шрам, тянувшийся к подбородку от уголка губ, заставлял отводить от нее взгляд. Они сели в пролетку вдвоем и поехали спокойной, лесной дорогой, слегка покачиваясь и не глядя друг на друга. Католический священник, как две капли воды похожий на Боню, присоединился к ним на опушке леса и сел третьим.

Эдуард уже ждал на веранде. Сидя в кресле-качалке, он сцепил руки и раскачивался, монотонно бормоча себе под нос о своей ненависти к жизни, к зятю, к жене, к дочке, к Эльзе и даже к повешенному коту, который-то нашел свой выход.

Анна готовила, Эльза накрывала на стол, случайные гости бродили вокруг небольшого домика в лесу – а, может, это был тот же самый дом, просто в другом времени?

За ужином Эдуард почти все время молчал. Боня был оживлен и весел, Лиза шутила с матерью, а патер налегал на вино.

- Вам колоратка не мешает кушать?, - спросил он священника. – Вот вы знаете, мне теперь кажется, словно я тоже одел колоратку, но не на шею, а внутри, прямо в горло – не могу ничего съесть, что-то сужается. Может быть, скатаю еще хлеба, вдруг получится.

Спустя час, когда Эдуард вышел, он увидел на веранде священника. Тот облокотился об перила, его тошнило.

- Я давно хотел вас спросить, - сказал Эдуард, - не мешает ли вам колоратка блевать?

Священник промолчал.

- Я вижу, как ты сидишь. Я вижу тебя, - начал бормотать папа, спускаясь с веранды. - Я знаю, что ты сейчас не с ней, ты сейчас с другим. Я вижу, как ты тянешь, притягиваешь, вертишь, навязываешь, завязываешь, затягиваешь. Я ненавижу тебя. Ты пустое место. Ты пустота. Сгусток пустоты, часть моей петли, пусть она затянется на твоей шее, хоть ты этого и недостоин. И не спасет тебя колоратка, как не спасла его. Грязный извращенец. Мерзкая аморфная тварь. Слизняк. Бесформенный сгусток плоти, пожирающий ее время и обладающий ее телом.

Темнело. Он оглянулся назад, веранда была уже далеко, но даже отсюда он чувствовал, как патер вглядывается ему вслед.

- Семейные узы связывают людей, а когда людей много, то они их как бы навязывают друг на друга, - сам себе сказал папа. – Получается такая сетка из семейных уз, а на сетке этой можно и попрыгать, и улечься, свернувшись калачиком. В семье мы все узники, все одной веревочкой повязаны.

- Она никогда ничего не вязала, не любила, - он продолжал говорить себе под нос, углубляясь в лес. - В семье этим обычно занимался я, по-хозяйски, знаете. Деревце подвязать. Это ведь вот как – лежит как змея на полу веревочка, ты ее за хвостик поднимешь, слева петля и справа петля, одну на колышек, одну на дерево и, как у шумеров, 0 два 0, все одно, то есть. А у нее уже булавочка готова, там ведь также, только уже готово и собрано в столь – две петельки, посредине два штыря. Зачем ей вязать? Я здесь у нас вяжу. А она защищается, булавочка – как две петли против одной петли.

Бормотание было почти бесконечно, но оно стихало и прекратилось совсем, когда фигура Эдуарда слилась с темными деревьями, мимо которых он брел. И короткий булькающий звук оказался последним, что услышал на своей веранде пастор.

16.

Опять одно и то же. Начало и конец, бесконечность выноса, узел и твои шаги мимо церкви, откуда его вынесут мертвым, приведут тебя к нему живому. Где ты оказываешься, сужая мир до его сути? В другом ли времени и в другом мире? А что можно сдавить в нем? Ты думал, соскользнешь?

Скоро ты станешь продолжением моей петли, куда же ты бежишь, таща меня за собою?

Опять одно и то же. И, кажется, с теми же. И кончится также

DELIRIUM

Ігор Подольчак

Кіносценарій
повнометражного художнього фільму

067 232 4507
i.podolchak@yahoo.com

EXT. ЦЕРКВА - ДЕНЬ

Небо.

СВЯЩЕННИК
Сам, Господи, упокой душу усопшого раба Твого у місці світлому, у місці квітучому, у місці спокійному, звідки втекла болізнь, печаль і зітхання. Всяке прогрішення, вчинене ним словом, або ділом, або помислом, як благий і чоловіколюбець Бог прости, бо немає чоловіка, що жив би, а не згрішив; Ти бо один без гріха, правда Твоя - правда во віки, і слово твоє - істина.
Бо Ти є воскресення, і життя, і упокій усопшого раба Твого, Христе Боже наш, і Тобі славу возсилаємо, з безначальним Твоїм Отцем, і пресвятим, і благим, і животворящим Твоїм Духом, нині і повсякчас, і на віки віків.

ВСІ
Амінь.

СВЯЩЕННИК
У блаженнім успенні вічний упокій подай, Господи, приснопам'ятному рабові Твоєму, і сотвори йому вічную пам’ять.

ВСІ
Вічная пам’ять

ПАН донизу - костьол, з нього виходить СВЯЩЕННИК за ним чотири чоловіка в чорному, виносять труну. НАЇЗД - проходять - СВЯЩЕННИК, МАТИ, ДОНЬКА З ЧОЛОВІКОМ, СЛУЖНИЦЯ, ДРУГ, ПОДРУГА.

НАЇЗД - вінок на землі - з дверей вибігає служка, ноги коло вінка зупиняються ноги ГОСТЯ. служка піднімає вінок, ноги йдуть далі.

EXT. ДОРОГА - ДЕНЬ

Ноги ГОСТЯ йдуть, зупиняються, знову йдуть, заходять на місток.

СВЯЩЕННИК
Знову одне й те саме.
Початок і кінець. Одне й те
саме.І кінець той самий.

Річечка з містка. ГІСТЬ сходить з містка йде до будинків, поблизу річки. ГІСТЬ проходить повз будинок, на розі стоїть велосипед з прив’язаною кліткою з курми - лапи стирчать з клітки.

Клітка з курми. ПАН - ГІСТЬ проходить повз ганок будинку, на якому сидить чоловік.

ГІСТЬ проходить повз дивний триповерховий будинок. Зупиняється, розглядає його, повертається до нас.

ГІСТЬ
Ну що?

EXT. БРИЧКА КОЛО БУДИНКУ - ДЕНЬ

ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ у бричці від'їжджають від будинку.

EXT. КОЛО БУДИНКУ - ДЕНЬ

ГІСТЬ приглядається до будинку

ГІСТЬ
Тут?

СВЯЩЕННИК
Сюди.

ГІСТЬ
Не знаю... Щось... тут не
так.

ГІСТЬ йде до будинку, підходить до хвіртки, підходить до дверей, нерішуче стоїть коло дзвінка - вагається. Нарешті дзвонить, чекає, знову тягне руку до дзвінка

ГІСТЬ
Може все-таки даремно ?..
Може не варто?..

Палець ГОСТЯ впирається в груди СЛУЖНИЦІ, яка зненацька відкрила двері.

INT. ВХІДНІ ДВЕРІ КОРИДОР - ДЕНЬ

Груди СЛУЖНИЦІ. Халат застібнутий на агафку. ПАН до підборіддя - обличчя СЛУЖНИЦІ, чоло СЛУЖНИЦІ. Губи СЛУЖНИЦІ.

СЛУЖНИЦЯ
Добридень.
ГІСТЬ
Доброго дня.
СЛУЖНИЦЯ
Що панове бажають.

СЛУЖНИЦЯ в дверях.

ГІСТЬ
Дзвонили мені. Просили прийти, проконсультувати. Я лікар ...

СЛУЖНИЦЯ
Так, але зачекайте хвилиночку, я мушу хазяйку покликати. Вона вам все розкаже. Зачекайте, я зараз...

СЛУЖНИЦЯ відвертається та залипає у дверях.

СЛУЖНИЦЯ
Тітонько, тут пан доктор вас питає...

Коридор. По сходах спускається МАТИ. Зупиняється в дверях розглядає ГОСТЯ.

МАТИ
Іду, іду... Добридень.

ГІСТЬ
Доброго ранку.

МАТИ
Панове шукають покій я гадаю на двох.

ГІСТЬ
Так. То пані дзвонила?

МАТИ
Маємо звичайно з пансіоном, звичайно на двох. Прошу...

МАТИ піднімається по сходах, потім обертається, бачить, що ГІСТЬ ще коло дверей.

МАТИ
Та ви проходьте панове, проходьте. Прошу.

МАТИ піднімається по сходах на другий поверх, веде за собою ГОСТЯ, час від часу обертається до нього.

МАТИ
Зараз я вам покажу. Пану буде зручно працювати, спостерігати,

діагностувати... Кімнату зараз покажу. Все зараз подивимось, подивимось. Ну може є... але незрозуміло і навіть загрозливо... пан розбереться, тому що пана радили, тому що пан спеціаліст. Все побачите, розберетесь. Але треба докладно, прискіпливо. Бо важко, всій родині важко. Особливо мені. Пан розуміє... Все на мені...

Рука на перилах - обличчя МАТЕРІ

МАТИ
Все маю підтримувати, залагоджувати... Так, залагоджувати. Сил вже немає... Але все то оправдано, розумієте. Тому, що родина. Проходьте кімнату покажу.

FLASHBACK. ДОНЬКА встає з ліжка

МАТИ
Ну от. Тут пану буде зручно, все є.

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

ГІСТЬ проходить у кімнату, зупиняється, розглядається навкруги - оцінює кімнату. Ліжка - без білизни, матраци - смугасті.

МАТИ
І вихід на сходи, і у двір. Там все... Пан зрозуміє... Все видно, що у дворі коїться. І чути всіх. Ліжко вибирайте будь яке. Ніхто не буде турбувати.

ГІСТЬ під ходить до ліжка, пробує його на пружність, сідає. Починає інстинктивно гойдатися.

ГІСТЬ
Добре у вас тут, тихо…

МАТИ
Слухаю? Пасок, розумієте, з дерева зняла… Свій, висів він там. Нічого, якби тільки пасок, пасок то пів біди. Вночі вийшла, а він висить…

ГІСТЬ
Хто висить?

МАТИ
Хто висить? Хто...? Пасок висить. Від халата. Розрізав він його, пан розуміє?

ГІСТЬ
Не розумію.

МАТИ
Можливо нічого немає, тому мені потрібно доторкнутись рукою до дерева, або до паска. Це, дещо, заспокоює. Особливо якщо часто торкатись. Навіть вдарити, чи потягнути, Так, щоб впевнитись... що існує.

ГІСТЬ
Пані це турбує?

МАТИ
Я спочатку його розрізала, ну, бо вузол там, щоб зашити. Тоді буду впевнена... Бо все таке не надійне. Будь коли може розлетітися, роз... Все можливо. Час іде, а я його не відчуваю. Тільки коли торкаюсь, або б'ю... А наступної ночі знову немає паска. Виходжу, а там... Пан мене чує?

ГІСТЬ
Я? Так. Знову висить?

МАТИ
Висить, але вже на мотузці. І вузол такий, як... А паска нема. Все навкруги обдивилась. Немає. Може… Пан мене слухає?

ГІСТЬ
Слухаю.

У кімнату проходить МАТИ, бере стілець, сідає навпроти ГОСТЯ. Погляд рухається по кімнаті - бильця ліжка. Дзеркало, в ньому МАТИ. Ліжко, матрац сповз з сітки, сітка.

FLASHBACK. Рука БАТЬКА гладить сітку.

Погляд продовжує рухатись - сітка ліжка, матрац, рука ГОСТЯ - гойдається на сітці, нога МАТЕРІ, бильце ліжка, дзеркало… Нога МАТЕРІ. ПАН по халату - рука МАТЕРІ.

МАТИ
Я мотузки ховаю.

ГІСТЬ
Навіщо?
МАТИ
Так треба. Бо, якщо не ховаю, то боюся. Щось станеться. І ще рахую. Треба щоб парна виходила.

ГІСТЬ
А якщо не парна...

МАТИ
Це виключено… Завжди має бути парна. Так спокійніше. А ще він по плитці ходить, на кухні, по чорній. Тільки по чорній. Кроки так розраховує, щоб на білу не ступати.

МАТИ встає зі стільця йде на ГОСТЯ.

МАТИ
Гаразд, влаштовуйтесь.

Рука БАТЬКА різко відсмикується від сітки. ПАН догори - відкриваються двері. В дверях СЛУЖНИЦЯ.

ГІСТЬ
Так, заходьте.

СЛУЖНИЦЯ
Панове прошу до вечері.

ГІСТЬ
Дякую, зараз буду.

INT. ВІТАЛЬНЯ ВЕЧЕРЯ - ВЕЧІР

ГІСТЬ за столом -їсть. Поряд МАТИ. Метушня накладання та споживання їжі. ДОНЬКА на протилежній стороні стола. В кадрі одна, майже нерухома - контраст з попереднім кадром.

МАТИ
Накладайте, накладайте. Все свіженьке, домашнє.

До ГОСТЯ ззаду підходить СЛУЖНИЦЯ, пропонує щось принести. ГІСТЬ відмовляється, продовжує їсти. МАТИ вантажить його домашніми історіями.

ПАН від МАТЕРІ до ГОСТЯ і зворотні.

СЛУЖНИЦЯ
Може ще щось подати... Може бажаєте ще хлібу... а картопельки, може олії додати...

МАТИ
Ви розумієте він ... то йому подай, це йому подай... знайди, розріж, заший... прослідкуй, за всіма...

ПАН від МАТЕРІ до ГОСТЯ і зворотні.

МАТИ
... а зять наш лікар також то може врешті-решт—допоможе він же розуміється на цьому, але він, і всі решта, якщо правду сказати - палець о палець... ніхто ніяк...

ДОНЬКА на протилежній стороні стола - нудьгує.

МАТИ
Тільки я одна за всіма. Все б нічого… останнім часом зовсім… треба лікувати… так мені радив

МАТИ - ГІСТЬ. СЛУЖНИЦЯ підносить на стіл ватрушки.

МАТИ
давній приятель Скільки раз я їй говорила - я оплачу всі видатки...

СЛУЖНИЦЯ
Тітонько, не треба про це...

МАТИ
Добре-добре... Вона його небога, хоча проста селянка... Я від бідних кревних не відмовляюся, але у неї це так неестетично...

Ви розумієте, це випадок прикрий випадок, але, пан розуміє... І хто знає

МАТИ - ГІСТЬ.

МАТИ
хто там правий був, хто винуватий... Вона досі нікому нічого не каже, навіть нам, ви уявляєте. Але ж... це все-таки рідня...

ДОНЬКА. Збоку підходить служниця, ставить їй тарілку.

МАТИ
Треба розрізати та знову зашити. Зараз це можливо, бо в неї це так неестетично. Ви розумієте, це випадок, це прикрий випадок... ну...

ДОНЬКА колупається ложкою у тарілці, підходить СЛУЖНИЦЯ, забирає тарілку.

Рука ДОНЬКИ, ялозить по столу.

Рука БАТЬКА на ліжку піднімає простирадло - сітка.

МАТИ
Дитина прийшла з лісу, вся у крові. Жах. Я до неї - хто, що, де, як? А вона мовчить, нічого не каже... Тільки пасок від халатику у руках куйовдить і мовчить. Куйовдить і мовчить.

ГІСТЬ
А професор що?

МАТИ
Мовчить. Так нічого досі не розказала, вже стільки років пройшло - мовчить. Треба було б розрізати і зашити, може тоді... І мені спокійніше.

БАТЬКО
Тірі-рі, тірірі....

FLASHBACK. Нога ДОНЬКИ на сітці ліжка.

Рука БАТЬКА поволі гладить сітку.

ДОНЬКА ялозить рукою по столу. Підходить СЛУЖНИЦЯ з попільницею, нахиляється до ДОНЬКИ.

Обличчя СЛУЖНИЦІ та ДОНЬКИ. СЛУЖНИЦЯ щось шепоче на вухо ДОНЬКИ.

Рука БАТЬКА гладить сітку.

Рука МАТЕРІ накручує нитку на палець.

Рука БАТЬКА поступово швидше гладить сітку.

Рука МАТЕРІ накручує нитку на палець.

Рука БАТЬКА швидко гладить сітку.

FLASHBACK. ДОНЬКА сідає на ліжко.

Рука БАТЬКА швидко сіпано гладить сітку.

Рука БАТЬКА конвульсивно гладить сітку.

FLASHBACK. ДОНЬКА лягає на ліжко.

Рука БАТЬКА конвульсивно гладить сітку.

Рука МАТЕРІ накручує нитку на палець.

Рука БАТЬКА істерично гладить сітку.

FLASHBACK. Пусте ліжко.

ГІСТЬ
Ну все. Вистачить.

Рука МАТЕРІ обриває нитку на пальці.

ДОНЬКА за столом з сигаретою, СЛУЖНИЦЯ запалює сірник, дає їй припалити, відходить. НАЇЗД на ДОНЬКУ, вона палить.

EXT. КОЛО БУДИНКУ - ДЕНЬ

ДОНЬКА їде у бричці по лісу. ПАН догори - дерева.

EXT. ДОРОГА - ДЕНЬ

РУХ крізь кущі. Попереду ГІСТЬ - пісяє. Закінчує, повертається, чіпляє головою щось, що висить на гілці.

Обличчя ГОСТЯ щось гойдається поряд.
Спина ГОСТЯ, він йде до дірки у паркані, підходить розглядає, що за парканом, продовжує рух.

Ноги ГОСТЯ йдуть по доріжці. ПАН по спині, раптово корпус сіпається.

ГІСТЬ
І тут висить. І там висіло, але тут на мотузці і петля, як на шибениці. Майстерно зав’язана. Симптом... Чи може... Ні, треба це детально дослідити. По таким, дрібним деталям можна... Чи ні? Треба все скласти, тоді може і вся картина вибудується...

ГІСТЬ на фоні дивного будинку. Повертається до нас.

ГІСТЬ(?)
Ну що? Нам сюди?

ГІСТЬ розглядає будинок.

ГІСТЬ
Мені щось цей будинок...
Якесь...

ГІСТЬ підходить до хвіртки, відкриває, йде по подвір'ю до дверей будинку. НАЇЗД - дзвінок.

ГІСТЬ
Все якесь занедбане. Може це не тут? Не виглядає на віллу професора. Може помиляюсь?

СВЯЩЕННИК
Сіпни, за мотузочок, двері і відкриються

ГІСТЬ різко натискає пальцем на дзвінок. Двері відчиняються.

EXT. БРИЧКА КОЛО БУДИНКУ - ДЕНЬ

Небо. ПАН донизу. ДОНЬКА, ЧОЛОВІК, СВЯЩЕННИК у бричці під'їжджають до будинку.

СВЯЩЕННИК
Тобі сюди!

INT. ВХІДНІ ДВЕРІ КОРИДОР - ДЕНЬ

У дверях дуже жвава МАТИ.

МАТИ
Добридень, о-ооо...

ГІСТЬ
Доб...

МАТИ
Доброго ранку. Панове шукають покій. На двох, я гадаю.

ГІСТЬ
Так, але нам з хотілося б з пансіоном

МАТИ
Маємо двомісний покій з пансіоном. Прошу, проходьте.

Повертається, йде по сходах.

МАТИ
Пансіон буде кращій ніж у санаторії.

МАТИ за нею ГІСТЬ піднімаються на сходову клітину. МАТИ відкриває двері перед ГОСТЕМ.

У дверях дзеркало в якому відображається ДОНЬКА, яка лежіть на ліжку під ним у дивній розкаряченій позі.

Відображення ноги ДОНЬКИ у дзеркалі.

МАТИ
І догляд, як у лікарні. Знаєте, у нас досвід є. Вся сім'я - медики. Ми знаємо, все розуміємо - пану спокій потрібний, увага, догляд. Все забезпечимо, все влаштуємо. Служниця в нас навчена, як медсестра.

Дивіться цей. Маленький, світлий, вам одному зручно буде, затишно. Дивіться, з віконця сад видно, там далі ліс. Повітря свіже, а густе, як сметана, хоч на хліб маж. Бери та й маж. Іншим пацієнтам подобалось. Тут всі відживають, заспокоюються, все у норму приходить....

ДОНЬКА лежить на ліжку. Рука прикриває обличчя, Вона ніби спить.

ДОНЬКА сідає на ліжку, поправляє зачіску, встає та виходить з кімнати.

МАТИ
Отакої. Донечко, що ти тут робиш.

ГІСТЬ
Доброго ранку.

МАТИ
Панове знайомтесь - це наша донька...

ДОНЬКА
Панове.

Нога ДОНЬКИ на сітці ліжка.

Гола стопа ДОНЬКИ на сітці ліжка.

ПАН вниз - бильця ліжка - сітка без ноги.

МАТИ
Ну от бачите - сад, ліс,
спокій, повітря.

Рука МАТЕРІ відчиняє двері. МАТИ проходить у кімнату.

МАТИ
Проходьте, прошу... Тільки
двері...

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

ГІСТЬ закриває двері. Проходить до ліжка, кладе на нього валізу та друкарську машинку.

МАТИ
...закривайте.

FLASHBACK. ДОНЬКА сідає на ліжко.

ГІСТЬ відкриває валізу, викладає свої речі на ліжко.

ГІСТЬ
Знаєш, друже нам таки цікаво
тут буде. Але чому все так
дивно складається. Може?..
Не знаю... Не розумію. Не
в'яжеться. Чому все так
випадає. Чому все власне так
- одне до іншого...
Складається... Може це
розіграш? Вони відразу
мене... Може відраза? Але
чого? Я ж їм ніколи нічого.
Тихо, спокійно веду своїх
пацієнтів, а професор...

FLASHBACK. МАТИ спускається по сходах.

FLASHBACK. ЗМАТИ спускається по сходах.

Друкарська машинка в руках у ГОСТЯ - трусить нею. Потім відходить, кладе її на столик коло дзеркала.

ГІСТЬ
Почав я йому на нерви діяти.
Розумієш, весь час на
нервах... Він вже терпіти
мене не може, гляне
випадково... і сіпається.
Вже навіть не знаю...

FLASHBACK. Ніч, сходи, вікно у двір.

FLASHBACK. Ніч, Двері - двір, промайнув БАТЬКО.

FLASHBACK. Ніч. Двір, ноги БАТЬКА, у руці мотузок.

FLASHBACK. КРП. Ніч. Двір, на гілці гойдається повішана ворона.

Рука ГОСТЯ з трусить краваткою, потім вішає її на бильце ліжка. ПАН до вікна - рука БАТЬКА відхиляє штору. За вікном двір, невеличкій будиночок, хлів.

ГІСТЬ
Прошу вибачити. Вибачте прошу, але за що? Може я його дійсно дратую... Просто дратую. І нічого такого... Такого...

СВЯЩЕННИК
Але ворону ти бачив.

ГІСТЬ
Вже навіть не знаю. Маячня якась. Треба відпочити. Стане все на свої місця, впорядкується...

Обличчя ГОСТЯ. ПАН донизу - ліжко. На ніжці пов’язаний мотузок.

Ліжко, на ньому ноги. ПАН догори - дзеркало, в ньому відображаються ноги на ліжку. Стеля з люстрою.

FLASHBACK. КРП. ГІСТЬ поправляє краватку.

FLASHBACK. КРП. Рука відхиляє штору - у дзеркалі СВЯЩЕННИК.

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

ГОСТЯ нахиляється до нас.

ГІСТЬ
Ні це виключено...

Обличчя ГОСТЯ. Відвертається. Деревце, прив'язане до патичка мотузочком.

Ноги ГОСТЯ йдуть, зупиняються. ПАН догори - ГІСТЬ до чогось придивляється, присідає, розгортає руками кущі - уламки, якихось бетонних конструкцій, які поросли мохом.

ГІСТЬ розглядає уламки. ГІСТЬ піднімається, йде далі. Наштовхується на іншу інсталяцію - металева конструкція з ганчіркою.

ГІСТЬ повертається до нас.

ГІСТЬ
Ну що? Що скажеш?

БАТЬКО на веранді у качалці.

БАТЬКО
Аберація.

ГІСТЬ зніяковіло відвертається.

Металева конструкція вже без ганчірки.

INT. КІМНАТА, ДЕНЬ.

Обличчя СЛУЖНИЦІ відхиляється від нас.

INT-EXT. КІМНАТА КОРИДОР ДВІР КОРИДОР КІМНАТА - НІЧ

Тінь рухається по дверях, відкриває їх, йде по коридору, спускається по сходах підходить до вікна. ПАН по кругу від вікна - дзеркало в ньому промайнув СВЯЩЕННИК. Його тінь спускається по сходах. Відкриті двері на двір. Виходить на ганок - двір.

В глибині двору будиночок СЛУЖНИЦІ (той, що ми бачили з вікна). Повільний рух до нього.
Повільно рухаємось до будиночка, роздивляємось навкруги.

ПАН по колу - хлів, ліс, будиночок з приставленою драбиною, коло неї промайнула фігура БАТЬКА. Він щось вішає на сходинку драбини, кут будинку.

За кутом будинку стоїть ГІСТЬ, роздивляється лахміття коло хліва.
Лахміття. ПАН ліворуч - вікно СЛУЖНИЦІ. Поволі наближаємося до нього.

Вікно, за фіранкою СЛУЖНИЦЯ, спить. Місяць добре освітлює обличчя - розглядаємо його.

Відходимо від вікна. Наближаємось до кута, за ним на подвір'ї МАТИ у халаті - махає руками. Відсахнутись за кут.

Виходимо з-за рогу будинку. МАТЕРІ на подвір'ї немає. Поволі рухаємось до будинку - драбина, деревця, подвір'я - деревце з мотузочком. Раптово запалюється вікно у домі. На мотузок падає світло. Швидкий рух по сходах ганку, коридору, сходах до дверей кімнати.

Кімната, ліжко - з темряви стирчіть і сяє бильце ліжка. Рука БАТЬКА закриває штору. Дзеркало, у ньому СВЯЩЕННИК в рясі лежить на ліжку. ПАН догори - стеля, люстра.

Ріг будинку, за ним стоїть ГІСТЬ.

ГІСТЬ
Ну що?

СВЯЩЕННИК
Аберація, звісно.

Ріг будинку, з-за нього виходить ГІСТЬ. Роздивляється лахміття.

ГІСТЬ
Поглянь... Щось тут... Складається все. Як у підручнику. Професор казав... У нього такий випадок був...

Мотузок, висить на цвяху, прибитому то хліву.

ПАН донизу - рука ГОСТЯ торкається мотузка, веде по ньому пальцями. ПАН донизу - мотузок, гойдається.
ГІСТЬ присідає, продовжує вивчати лахміття.

ГІСТЬ
Поглянь...

Лахміття, миска з курячими лапами, ганчірками.
ПАН праворуч - рамка, лопатка…

ГІСТЬ сидить навшпиньки, розгрібає патичком листя. Встає.

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

Обличчя ГОСТЯ нахиляється на нас.

ГІСТЬ
І так і ні... Вста...

EXT. ДОРОГА - ДЕНЬ

ГІСТЬ піднімається, головою чіпляє ворону, яка висить на гілці - відсахнувся. Ворона хитається, ГІСТЬ притримує її руками.

ГІСТЬ
От. Хай висить.

ГІСТЬ уважно роздивляється ворону.

ГІСТЬ, проводить пальцем між комірцем сорочки та шиєю, сковує слину, поправляє краватку.

ПАН донизу - рука в кишеню.

Ворона, голівка вивернута, широко розкритий дзьоб, висіть на мотузку. Палець БАТЬКА залазить в дзьоб, колупається в ньому.

Лапки ворони, хитаються.

Голівка ворони, хитається.

Рука БАТЬКА витирає хустинкою палець.

ГІСТЬ
Мотузок...

БАТЬКО
Згодитесь, такий собі ...
предмет. Але яка глибина з
точки зору функції.

ГІСТЬ
Ммм... Закільцювати?

БАТЬКО
Затягнути, задавити, душити,
ви-е-лі-мі-ну-ва-ти пустоту.
І пусті слова, безкінечні
слова задавити. Гадаєте
даремно у деяких повішаних
язик вивалюється?

ГІСТЬ
Ну все, вистачить...

ГІСТЬ відходить від ворони. Ворона на гілці.

ГІСТЬ стоїть у дірці в паркані, роздивляється навкруги, рушає.

Попереду йдуть ноги ГОСТЯ.

ПАН догори - раптово сіпаються руки.

ГІСТЬ
А біс би його...

Торс ГОСТЯ різко повертається.

ГІСТЬ
Нам сюди? Здається це тут?

ГІСТЬ стоїть навпроти дивного будинку, приглядається, потім рушає паралельно будинкові.

Будинок, в кадр входить ГІСТЬ, зупиняється, поправляє (підтягує) штани, знову придивляється до будинку. Рушає далі.

ГІСТЬ
Дивно. Я собі уявляв інакше.
Якесь все... Ну що скажеш?

БАТЬКО
Це тут. Йди.

Дзвінок на дверях. Палець ГОСТЯ тисне на нього. Двері відчиняються.
INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

СЛУЖНИЦЯ стоїть над ліжком будить…

СЛУЖНИЦЯ
Вставайте. Швидше вставайте,
пана до телефону.

ГІСТЬ сидить на ліжку зав’язує шнурки на черевику. МАТИ кидає йому другий черевик. ГІСТЬ бере черевик та краватку, підходить до вікна. До вікна підходить МАТИ, витирає підвіконня, поливає квіти, відпихає ГОСТЯ, щоб не заважав.

МАТИ

... раніше все було, як у людей, розумієте... у людей, гарно, спокійно... а зараз... Що там казати. Зовсім з глузду з'їхав. Пан зауважив? Ні? Все у нього про мотузки та вузолки тепер. Розрізати та зашити... От пасок від халата куди подів? Питала... Потім виходжу на двір, а він його на дві частини і дерево підв'язав... Уявляєте собі... Однією... Другу потім СЛУЖНИЦЯ принесла. Де знайшла не сказала... Змушена була зашивати.

МАТИ прибирає кімнату, досить хаотичні рухи - стільки прибирає, скільки робить вигляд. Весь час зганяє з місця ГОСТЯ, він як неприкаяний бродить по кімнаті - то сяде, то стане.

Протягом всього прибирання він носиться з черевиком - не знає де його притулити, та намагається зав’язати вузол на краватці.

Рухи МАТЕРІ та ГОСТЯ чимось нагадують дивний парний танок - вона наздоганяє, він тікає.

МАТИ

Одному те, іншому се. Один хоче супчику, іншій кашки... До весілля так було... А, як одружились, так і розрізало їх. Як зашити - не придумаю. Я їй кажу - вона мовчить, ні пари з вуст. Пан зауважив? Це після того випадку, в лісі. Я пану вже оповідала. А йому взагалі байдуже. Кажу по-чоловічому поговори з ним, а він своє - ті-рі-рі, тірі-рірі. Крім того він... навіть не здогадуєтесь... то йому це, то йому те, вічно щось... я просто не уявляю, як ця людина без мене... каву йому до ліжка ціле життя, ціле життя... А тут не знаєш, що може статись, що чекати. Ніколи не впевнена... А потім, пан чув, що він весь час верзе - мотузки, вузли - просто не

професор медицини -
математик якийсь. А бачив би
пан , що він креслить - це
взагалі в голові не
вкладається. Часом хочеться
сказати: ти не бійся, я ту
твою маячню скасую.

FLASHBACK. СЛУЖНИЦЯ над ліжком.

МАТИ продовжує прибирати кімнату.

Закінчила прибирати, пішла до дверей. По дорозі зупинилась коло ГОСТЯ.

ГІСТЬ з папірцем в руках йде на нас.

МАТИ
Так от я мусила йому три
рази на день шнурки
прасувати.

ГІСТЬ
І що?

МАТИ
Гидота.

INT. ВІТАЛЬНЯ ВЕЧЕРЯ - ВЕЧІР

СЛУЖНИЦЯ стоїть над ліжком будить, запрошує до вечері.

ПАН - нога ГОСТЯ в черевиці, він зав'язує шнурки

СЛУЖНИЦЯ
Прокидайтесь прошу пана.
Хазяї чекають, просять до
вечері.

ГІСТЬ
(бубонить)
А біс би його... Не лізе...
Та, що це таке, га?...

Ноги ЧОЛОВІКА Д.

БАТЬКО
Колоратка. Чорна ряса, білий
комірець. Матрасик.

FLASHBACK. СВЯЩЕННИК ставить свою ногу на коліно ЧОЛОВІКОВІ Д.

ГІСТЬ та МАТИ за столом - вечеряють.

До столу підходить ЧОЛОВІК Д., сідає за стіл. МАТИ накладає йому їжу.

ЧОЛОВІК Д.
Дякую. Достатньо. Дякую.

ГІСТЬ піднімає голову від тарілки.

INT. КІМНАТА - ВЕЧІР

ГІСТЬ у кімнаті за письмовим столом. На стелю. Дзвінок повертає голову до дверей.

СРП. СЛУЖНИЦЯ відкриває двері, запрошує на вечерю.

ГІСТЬ
Дякую, зараз...

СВЯЩЕННИК
Ну вистачить вже свою космогонію складати.

ГІСТЬ
Я все ж доб'ю, доб'ю. Гаразд, йдемо.

INT. ВІТАЛЬНЯ ВЕЧЕРЯ - ВЕЧІР

ГІСТЬ поряд МАТИ за столом - вечеряють.

МАТИ
Накладайте, накладайте. От ще спробуйте це мої фірмові.

ДОНЬКА за столом, нудьгує. Підходить СЛУЖНИЦЯ забирає пусту тарілку.

ПАН ліворуч - до кімнати входить ЧОЛОВІК Д. Після привітання йде до столу.

ЧОЛОВІК Д.
Добрий вечір панове.

ГІСТЬ
Добрий ве...

СВЯЩЕННИК
Сідай вже, холоне.

ЧОЛОВІК Д.
Всім смачного.

МАТИ
Знайомтесь це чоловік нашої доні.

ЧОЛОВІК Д. Сідає за стіл поряд з ДОНЬКОЮ. Мати бере його тарілку, накладає їжу, передає через стіл.

ЧОЛОВІК Д.
Дякую. Достатньо. Дякую.
Люба подай мені, будь ласка,
сільничку.

ДОНЬКА, відсторонено реагує на прохання - ребром долоні суне сільничку по столу.

ПАН по столу - рука ДОНЬКИ, перекинута сільничка.

Наша увага зосереджена на ЧОЛОВІКОВІ Д. Спостерігаємо за ним, намагаючись уникнути його погляд, зіскакуємо на ДОНЬКУ, стіл…

СЛУЖНИЦЯ, щось шепоче на вухо ДОНЬЦІ.

Рука МАТЕРІ накручує нитку на палець.

ЧОЛОВІК Д. Їсть, потім включається в розмову.

ЧОЛОВІК Д.
Ви знаєте, я також бачив...

ГІСТЬ піднімає голову на ЧОЛОВІКА Д.

ГІСТЬ
Так це ще одна… Може…

ЧОЛОВІК Д. Витирає рот серветкою. Розгублено дивиться по сторонах.

БАТЬКО
Кінець світу наближається...

ГІСТЬ п’є чай поряд з МАТІР’Ю, СЛУЖНИЦЯ прибирає з столу. FLASHBACK. СВЯЩЕННИК куняє за столом

ЧОЛОВІК Д.
Колоратку?

ЧОЛОВІК Д. З відкритим ротом (позіхає) з рота потік рідини. За секунду розуміємо, що позаду СЛУЖНИЦЯ наливає чай. ПАН ліворуч - стіл, тарілка з ватрушками, рука ГОСТЯ бере одну, МАТИ вантажить ГОСТЯ.

МАТИ
Розумієте треба було б ще
раз розрізати, а потім
зашити, так зять, казав,
він, пан знає хірург,
розуміється на тому. Скільки
раз я їй говорила, я оплачу
всі видатки, вона його
небога, хоча і проста
селянка. Я від бідних
кревних не відмовляюсь.
Розумієте... Але в неї це
так неестетично. Пан мене
розуміє, так?

ДОНЬКА
Мамо не треба про це.

МАТИ
Угу, добре-добре. І потім, це ж випадок, пан розуміє - прикрий, але випадок. І не відомо, хто там правий, хто винуватий був. Але дитина була в істериці, і нікому, нічого не каже. Навіть нам, ви уявляєте...

ЧОЛОВІК Д. Сідає за стіл. МАТИ накладає йому їжу на тарілку.

МАТИ
Гості, а що ж

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

Обличчя СЛУЖНИЦІ нахиляється на нас.

МАТИ
нічого не каже, що там з нею трапилося. Потім, з однієї сторони це рідня, а з другої сторони - у нас же гості зупиняються. Пан розуміє?

Обличчя СЛУЖНИЦІ відхиляється від нас.

МАТИ
Що він тут робить?

EXT. В ЛІСІ - ДЕНЬ

ДОНЬКА З ЧОЛОВІКОМ їдуть у бричці по лісу. Обидвоє абсолютно відсторонені. ЧОЛОВІК Д. Особливо занурений у себе.

EXT. ДОРОГА - ДЕНЬ

ПАН догори, донизу - ноги, спини, потилиця ГОСТЯ. Він йде по містечку.

ПАН ліворуч догори - будинок, балкон.

НАЇЗД - огорожа на балконі у вигляди вінка.

Вінок на асфальті. В кадр входять ноги ГОСТЯ, зупиняються.

Вбігають ноги церковного служки, він піднімає вінок, біжить далі.

Ноги ГОСТЯ продовжують йти.

Тінь йде по трубі на річечкою.

ПАН догори - місток. ГІСТЬ стоїть на містку, дивіться на воду, повертає голову до нас, знову відвертається до води.

ПАН донизу - річечка, нога ГОСТЯ стирчіть з огорожі містка.

ПАН догори - річка. ПАН праворуч - річка, дерева на березі, місток. По ньому від нас у напрямку до будинків йде ГІСТЬ.

ГІСТЬ йде попереду. Підходить до стіни будинку. Н ходу Знімає з цвяха гачок.

ПАН ліворуч - велосипед, до багажника прив'язана клітка з курми.

Ганок, на ньому сидить якась людина, палить. ПАН праворуч. Ноги ГОСТЯ, йдуть.

НАЇЗД - на дорозі лежить мотузок. ГІСТЬ зупиняється, піднімає його. Кладе у кишеню, продовжує йти.

ГІСТЬ йде повз дивний будинок, на ходу розглядає його. Повертає до хвіртки, йде до неї.

ГІСТЬ йде по подвір’ю у до дверей. Підходить до них, тисне пальцем на дзвінок.

ГІСТЬ мнеться коло дверей, тисне на дзвінок ще раз.

Дзвінок на дверях. Двері різко відчиняються.

INT. ВХІДНІ ДВЕРІ КОРИДОР - ДЕНЬ

Обличчя СЛУЖНИЦІ у дверях. Вона уважно дивиться на ГОСТЯ.

ГІСТЬ
Я от… розумієте… заблукав… Може…

СЛУЖНИЦЯ
Так. Але зачекайте хвилиночку. Я мушу хазяйку покликати. Вона вам все покаже. Зачекайте я зараз.

ГІСТЬ Відкриває двері, проходить у кімнату.

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

ГІСТЬ з чемоданом у руці та друкарською машинкою під пахвою проходить у кімнату. Кладе машинку на подушку, чемодан на ліжко. Розкриває його, поступово викладає речі на ліжко. Повертається до нас.

ГІСТЬ
А ти що думаєш?

INT. КІМНАТА КОРИДОР ДВІР КОРИДОР КІМНАТА - НІЧ.

Дзеркало, в ньому СВЯЩЕННИК - лежить на ліжку.
ПАН праворуч - ліжко, вікно. Рука БАТЬКА відкриває штору.

Двері в кімнаті відчиняються - коридор. ПОВ.РУХ по сходам вниз. Вікно у коридорі. За ним ГІСТЬ виходить з подвір'я через хвіртку, заглиблюється у ліс.

Ноги БАТЬКА йдуть по лісу, наближаються до нас.

ПАН ліворуч - туфля, лежить на листі.

ПАН догори - ноги, руки - ЧОЛОВІК Д. Висить на гілці.

БАТЬКО підходить до нього, роздивляється, крутить тіло.

Рука БАТЬКА витирає палець хустинкою.

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

Обличчя СЛУЖНИЦІ над балясиною ліжка. Плаче.

INT. ВІТАЛЬНЯ - ДЕНЬ

МАТИ та ДОНЬКА сидять за столом, навпроти одна одної. Біля вікна стоїть ГІСТЬ. Батько ходить Біля ГОСТЯ праворуч-ліворуч. ГІСТЬ підходить до столу. Знімає піджак, сідає за стіл.

МАТИ бере карафку, наливає собі воду у склянку.

БАТЬКО
Я власне...

ГІСТЬ
(немає губ)
Якщо дозволите нагадаю - клінічна картина. Так абсолютно очевидна. Повна руйнація особистості. Маячня починає загрожувати самому пацієнту - от зауважте спочатку ...Він все ближче й ближче підходить до себе. Я

майже впевнений -
госпіталізація необхідна.
Всім буде спокійніше...

БАТЬКО
(немає губ)
Але я питаю - навіщо пан
його повісив? Повісив
навіщо?

ГІСТЬ
Зачекайте, я вас прошу. Це
ще не все. Вночі я ще
бачив..... висіло, а
також..... Все це яскраві
приклади.... Гадаю...

БАТЬКО
(немає губ)
Я негайно хочу подивитися на
це.

ГІСТЬ
Зачекайте, я вас прошу. Це
ще не все.

БАТЬКО підходить до столу, коло ДОНЬКИ. Нахиляється над ним, експресивно жестикулює, тикає пальцем в стіл.

Бере карафку наливає воду спочатку у свою склянку, потім у іншу вільну.

Рука бере склянку зі стола, розглядає через неї ГОСТЯ, МАТИ.

МАТИ різко встає, наділяється на нас. Потім сідає назад.

БАТЬКО стоїть над гостем жестикулює.

БАТЬКО
(немає губ)
Delirium класичний приклад,
маячня підсилюється.

ГІСТЬ
(немає губ)
Він накладе на себе руки,
його необхідно забрати в
клініку.

ГІСТЬ
Рація!

МАТИ
Це виключено.

БАТЬКО
Аберація якась. Хто мене
запевнить, що це не хтось із
присутніх тут за столом. Бо
аберація може трапитись у

кожного. І в мене, і в моєї дружини, і з вами панове. Бо якщо аберація, жодної гарантії. Аберація буває там де хоче.

МАТИ
Заткни пельку.

БАТЬКО йде до столу (зі сторони ДОНЬКИ), опирається двома руками об нього.

БАТЬКО сідає на стілець, складає руки перед собою, потирає їх. Сидить певний час з похиленою головою. Потім повертається до нас.

БАТЬКО
Може пан щось порадить?

INT. ВІТАЛЬНЯ - ВЕЧІР

БАТЬКО сідає за стіл. ДОНЬКА обертається до нього, проводить тильною стороною долоні по шиї.

БАТЬКО
Індуктор. Панове, прошу зауважити індукція.

Рука ДОНЬКИ поправляє комірець у БАТЬКА

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

ГІСТЬ проводить рукою над камерою. З'являється його обличчя, наділяється на нас.

INT. ВІТАЛЬНЯ - ВЕЧІР

Рука БАТЬКА з піднятим пальцем у стверджувальному жесті.

БАТЬКО
До бурі присягаюся. А цимес цілий, панночки мої, у чому? У вузликах. Якість вузлювання безпосередньо залежить від властивостей мотузків.

МАТИ
Ну що ти про це знаєш. Прошу.

БАТЬКО
Я-мм, Я кнотист. Зараз кнотист. Зі спеціального дозволу, в годинах пополудні, по неділях і вночі кнотуюся. А панночкам, нашим я...

За столом сидять БАТЬКО (по центру промовляє менторським тоном), по боках МАТИ з ГОСТЕМ та ДОНЬКА (нудиться). СЛУЖНИЦЯ прислужує. Всі мовчать, їдять.

СЛУЖНИЦЯ підходить до ДОНЬКИ, нахиляється до неї.

БАТЬКО
Я ж казав. Колоратка, завжди колоратка, тільки колоратура. Чорна ряса, білий комірець. Леон завжди правду, тільки правду. Нічого окрім правди...
(зітхнув)

БАТЬКО
Ті-рі-рі, ті-рірірі-рі-ті....

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

Голова СЛУЖНИЦІ входить в кадр, виходить з нього.

БАТЬКО
Ті-рі-рі, ті-рірірі-рі-ті....

INT. ВІТАЛЬНЯ - ВЕЧІР

СЛУЖНИЦЯ відходить від ДОНЬКИ. ПАН праворуч - до вітальні заходить ЧОЛОВІК Д. Йде до столу.

МАТИ
Знайомтеся. Це наш син.

СВЯЩЕННИК
А я ні.

ЧОЛОВІК Д.
Добрий вечір панове. Всім смачного.

ГІСТЬ підозріло дивиться на ЧОЛОВІКА Д.

МАТИ
Тримай дорогенький, ще зовсім тепле. Їж.

ЧОЛОВІК Д.
Сестричка подай мені, будь ласка, сільничку.

МАТИ
Ви на нього не звертайте увагу, він постійно сам з собою розмовляє

ГІСТЬ
Це нормально, клінічний симптом.

ЧОЛОВІК Д. Бере тарілку з їжею. ДОНЬКА, долонею суне сільничку по столу, вона перекидається.

Рука ДОНЬКИ на столі, поряд перевернута сільничка, розсипана сіль.

ПАН по столу - руки БАТЬКА.

ЧОЛОВІК Д. їсть, піднімає голову.

ЧОЛОВІК Д.
Ви знаєте, я також бачив. В гайку при дорозі висіло.

Рука МАТЕРІ поправляє краватку БАТЬКА.

МАТИ
Навіщо ти про це.... Це так неестетично.

ГІСТЬ піднімає голову від тарілки

Тарілка по боках руки БАТЬКА, одна рука піднімається з простягнутим пальцем.

ПАН догори - стіл, посуд, тарілка з хрустами, року ГОСТЯ бере один.

Руки БАТЬКА, він сам сидить у напруженій позі, постукує пальцями по столу.

Рука МАТЕРІ намотує нитку на палець.
ГІСТЬ, говорить зніяковіло.

ГІСТЬ
Не хвилюйтесь. Прошу пана не хвилюватись. У пана стані...

У пані стані... Знаєте треба спокійніше. Всім спокійніше.

ДОНЬКА піднімає голову до стелі.

БАТЬКО опускає голову. Повертається до гостя.

ГІСТЬ
Може потрібен галдол?

БАТЬКО нахиляється в бік ГОСТЯ.

БАТЬКО
Що пан за бздури каже, чи пан зовсім з глузду з'їхав

ЧОЛОВІК Д., поряд ДОНЬКА нудиться.

ЧОЛОВІК Д.
Ви знаєте, я сьогодні в газеті прочитав... Причина руйнування - мікроелементи...

БАТЬКО з обурення повертається до ЧОЛОВІКА Д.

БАТЬКО
Мікроелементи? Які мікроелементи? Де?

ПАН ліворуч - БАТЬКО.

ЧОЛОВІК Д. повертається до нас.

СВЯЩЕННИК
Маячня. Чи ви всі зовсім з глузду з'їхали.

EXT-INT. ДВІР ВЕРАНДА - ДЕНЬ

БАТЬКО на веранді гойдається у кріслі-гойдалці. Нахиляється вперед.

БАТЬКО
Ну що? Нічого?

БАТЬКО на веранді гойдається, різко нахиляється на нас.

БАТЬКО
Результат - нічого.

ГІСТЬ
Як нічого?

БАТЬКО
Нічого.

ГІСТЬ
Індукована маячня.

Обличчя БАТЬКА

БАТЬКО
Помилка...

БАТЬКО гойдається, залазить до кишені піджака, дістає хустинку у яку загорнуті льодяники. Простягає руку з хустинкою до нас.

БАТЬКО
Пригощайтесь от.

ГІСТЬ
Гидота.

Рука БАТЬКА з хустинкою. Інша рука бере льодяник.

БАТЬКО
Даремно. Допомагає.

БАТЬКО кладе льодяник до рота. Акуратно згортає хустку, кладе до кишені. Починає гойдатись.

ГІСТЬ
Маячня...

БАТЬКО
Абсолютна. Невблаганна.

БАТЬКО встає з крісла, виходить з веранди.

БАТЬКО
Амінь

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

ГІСТЬ біля вікна, спиною до нас. Відхиляє руку назад. НАЇЗД.

ГІСТЬ
(губ не видно)
Але треба визнати, що випадок таки ординарний. Так, вимагає детального дослідження, але ординарний. Треба в клініку... Будь ласка, дай окуляри.

Рука БАТЬКА передає окуляри ГОСТЮ. Він вдягає їх, продовжує причісуватись.
ГІСТЬ повертається в ¾.

ГІСТЬ
(губ не видно)
Дякую. Докладніше... І жодної містики. По-бу-то-вість.

БАТЬКО
Даремно запрошував. Треба було у клініці спостерігати... А тут нишпорить і каже...

ГІСТЬ
На власні очі бачив.

ГІСТЬ корчить гримасу, відвертається.

ГІСТЬ
(губ не видно)
Бррррр. Гидота.

БАТЬКО
Допомагає при розладах.

ГІСТЬ
(губ не видно)
Розладах? Яких розладах? Чиїх розладах. Це не до мене.

ГІСТЬ поправляє окуляри, мнеться. Кладе гребінець входить з кадру.

НАЇЗД - вікно, підвіконня дзеркальце. ГІСТЬ стоїть біля вікна, спиною до нас. На підвіконні дзеркало та склянка з водою. ГІСТЬ занурює у склянку гребінець.

INT. КОРИДОР ДВІР БУДИНОЧОК СЛУЖНИЦІ ДВІР КОРИДОР КІМНАТА - НІЧ.

ГІСТЬ виходить з дверей у двір. На ґанку обертається до нас.

ГІСТЬ
Ну що стоїш? Йдемо.

ПРОХІД. Ґанок, двір.

ПРОХІД по двору у напрямку будиночку СЛУЖНИЦІ.

ГІСТЬ йде повз стіну будиночку СЛУЖНИЦІ, тримається за стіну рукою. Обертається. Заглядає за кут.

ГІСТЬ
Сюди.

ГІСТЬ заходить за кут будиночку.

ПАН ліворуч - лахміття на подвір’ї.

ГІСТЬ стоїть обличчям до нас, щось говорить. Ми нічого не чуємо - гавкають собаки. Потім прислухається. Йде в бік двору.

ПРОХІД крізь листя - ГІСТЬ стоїть коло повішаної ворони. Розглядає її, торкає рукою вузол на мотузці. Відходить від ворони. В кадрі ворона, повний місяць.

ГІСТЬ відкриває двері, проходить у кімнату. Повертається до нас, віддає ліхтар. Йде по кімнаті, розглядає. Ліхтар гуляє навкруги - стіна з картинками, ГІСТЬ нахилився над столом, щось мацає.

Обличчя ГОСТЯ, повертається, ліхтар вихоплює комод.

ГІСТЬ
Ну що скажеш.

Скульптура Божої Матері на поличці, поряд картонна пудрениця з агафкою. На поличці нижче - гола лялька з вивернутими ногами. ГІСТЬ торкається агафки.

Ліжко. На подушці лежить лялька у суконьці. ГІСТЬ показує рукою на ляльку. НАЇЗД на голову ляльки. Обличчя ляльки. Шматочок губи відбитий.

МАТИ
Ааа-аааа!

Обличчя ГОСТЯ різко смикається. Від переляку відкритий рот, очі бігають. Він вискакує у двері.

РУХ до кута будинку.

МАТИ у халаті надягнутому на нічну сорочку, шалено б'є дрючком по металевій бочці. Рукава розлітаються у різні сторони, груди трясуться, рот відкритий, очі вибучені - б'є, шаленіє.

ШВИДКИЙ РУХ до ґанку, по сходах. ПАН праворуч - ліжко, дзеркало, у ньому СВЯЩЕННИК лежить на ліжку.

EXT. ДОРОГА - ДЕНЬ

Спина ГОСТЯ. Торс різко сіпнувся вбік.

ГІСТЬ
А біс би його... Знову вляпався.

Нога ГОСТЯ стоїть у коров'ячому гівні. ГІСТЬ поволі витягає з нього.

ГІСТЬ
Так, подзвонив телефон. Мене покликали. Розказали про нього. Хто? Жінка. Ні не жінка, чоловік. Чи може жінка?

Нога ГОСТЯ. Він витирає туфлю об траву. Нахиляється за патичком. Рука ГОСТЯ бере патичок з землі, витирає ним край підошви.

ГІСТЬ
Покликали.

Спина ГОСТЯ, обидвома руками підтягає штани.

СВЯЩЕННИК
Нам сюди.

ГІСТЬ перед будинком, роздивляється, вагається - зайти, не зайти. Рушає до хвіртки - в кадрі будинок.

ГІСТЬ
Може підемо пошукаємо щось далі?

СВЯЩЕННИК
Ні тобі сюди.

ГІСТЬ
Так? Може все ж...

СВЯЩЕННИК
Сюди!

ГІСТЬ
Гаразд.

ГІСТЬ йде по доріжці у дворі в напрямку дверей:, коло дверей, вагається - подзвонити, не подзвонити. Без дзвінка, двері раптово відчиняються. В дверях СЛУЖНИЦЯ.

СЛУЖНИЦЯ
Проходьте.

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ ВЕЧІР

ГІСТЬ заходить у кімнату, підходить до ліжка, пробує рукою пружність матрацу. Сідає, гойдається на сітці. ПАН по кімнаті - вікно, бильця ліжка, дзеркало.

Пахва ГОСТЯ - стирчить волосся. ПАН по кімнаті - вікно, ваза.

Спина ГОСТЯ гойдається на сітці. ПАН по догори - бильця ліжка. ПАН по догори - ніжка ліжка, на неї пов'язаний мотузок. ПАН по догори - бильця ліжка, висіть краватка.

FLASHBACK. ПАН догори -ворона, мотузок, гілка.

FLASHBACK. ПАН догори - карафка на столі, обличчя БАТЬКА, рука піднімає карафку - обличчя спотворене карафкою.

FLASHBACK. Голівка ворони у петлі, хитається.

Рука ГОСТЯ на ліжку - гойдається на сітці.

FLASHBACK. Мотузок на деревці. ПАН по догори - бильця ліжка, дзеркало. У ньому СВЯЩЕННИК, який лежить на ліжку

Спина ГОСТЯ гойдається на сітці.

ГІСТЬ біля вікна в майці, розглядає щось на стелі. ПАН догори - стеля, бильця ліжка, дзеркало. В ньому СВЯЩЕННИК, який лежить на ліжку.

ГІСТЬ біля вікна в майці. ПАН донизу. ГІСТЬ біля вікна в майці.

Обличчя ГОСТЯ, голова схиляється. ПАН по кімнаті - штора, вікно. ПАН по кімнаті - стеля, люстра. ПАН по кімнаті -

КРП обличчя ГОСТЯ.

ГІСТЬ
А може смердить від мене.

ГІСТЬ в майці, проходить повз дзеркало, йде до вікна. ПАН за ГОСТЕМ - бильце, відкрите вікно, на підвіконні таця зі склянками та карафкою.

ГІСТЬ
Я от все думаю, складаю і так, і сяк. Якось все дивно виглядає. Ніби і симптоми... збігаються, і діагноз можна було б... Але кому? Досі незрозуміло, хто з них. У всіх по-трохи. Маячня якась. Вже за собою починаю помічати... А ти? Ні?.. Все... якось... Всі... індукують, навіюють. Мабуть даремно я погодився приїхати. Треба було... Хоча сам професор рекомендував. А?.. Не знаю, що тепер робити. Треба щось... А, як гадаєш. Може крапель якихось...

Тінь графітна на стіні. Рука ГОСТЯ (тінь) бере карафку наливає воду у склянку.

ГІСТЬ
…по…

Тінь руки ставить карафку на тацю. ПАН догори - стеля, на ній тінь від бильця ліжка та руки ГОСТЯ. В такт монологу гойдає рукою (тінь). ПАН донизу

ГІСТЬ, стоїть коло дзеркала. ПАН до дзеркала. ГІСТЬ йде до дверей, відкриває їх. Зупиняється, закриває. Повертається до нас.

ГІСТЬ
Знаєш, мабуть не варто про це все колегам розповідати. Ну розумієш - це трохи дивно… Наше базікання той-во-во… Подумають, що пара недоумків чи пара параноїків марять. Сам знаєш, як це все виглядає. Якась маячня… Ну добре, йдемо.

ГІСТЬ в профіль коло дверей. Відкриває двері, виходить.

EXT-INT. ДВІР-КОРИДОР - НІЧ

Ворона висить на тлі місяця, за нею стоїть ГІСТЬ.

ГІСТЬ
Якщо вона, то навпаки…

Палець БАТЬКА залазить у дзьоб ворони.

Палець БАТЬКА вилазить з дзьобу ворони.

POV. Швидкий рух до веранди - сходи, двері. Двері. ПАН догори. Рука БАТЬКА б’є по ним.

Рука ГОСТЯ проходить по кадру. З’являється обличчя.

ГІСТЬ
Йдемо. Я тобі щось покажу.
Вставай.

FLASHBACK. БАТЬКО відходить від кута у кімнаті.

Рука БАТЬКА, він, у нічній сорочці, йде до кута будинку. Зупиняється, виглядає за кут. Йде до ганку.

БАТЬКО виглядає за кут. Йде до ганку. Коло ганку присідає, щось робить в кущах. З-за кута виглядає БАТЬКО.

З-за кута виглядає БАТЬКО.

БАТЬКО стоїть коло ґанку. ПАН донизу - на деревці пов’язаний мотузок.

БАТЬКО крадеться вздовж стіни.

Ноги БАТЬКА проходять повз камеру. В руці мотузок. БАТЬКО йде до будиночку СЛУЖНИЦІ.

БАТЬКО підходить до драбини, яка притулена до будиночку, прив’язує мотузок до гачка на драбині.

Обличчя ГОСТЯ нахиляється до нас.

ГІСТЬ крадеться повз стіну будиночку СЛУЖНИЦІ.

Вікно будинку, у ньому БАТЬКО гойдається у кріслі-гойдалці. Поряд оголений ЧОЛОВІК Д. Сидить на ліжку. На його стегні стоїть нога СВЯЩЕННИКА. Він зав’язує йому шнурок.
Обличчя ГОСТЯ нахиляється до нас.

ГІСТЬ
Вставай… покажу тобі.

Обличчя СЛУЖНИЦІ нахиляється до нас.

СЛУЖНИЦЯ
Сніданок подано.

FLASHBACK. БАТЬКО, руки складені перед обличчям.

БАТЬКО
Навіщо я його сюди запросив?

POV. Швидкий рух по сходах ганку. Швидкий рух по сходах коридору. Двері, на них тінь від люстри та священника. Двері відчиняються.

У дзеркалі коридору проходить СВЯЩЕННИК.

Швидкий рух по сходах коридору - двері на вулицю. Обличчя ГОСТЯ нахиляється до нас.

ГІСТЬ
Вставай, йдемо, я щось тобі покажу. Встава-аа-й.

INT. КІМНАТА - ДЕНЬ

Кімната, біля вікна столик. На ньому рука ГОСТЯ, карафка зі склянкою. Гість бере карафка, наливає води. Бере склянку, підносить до рота.

ГІСТЬ
Так. Мабуть… Мабуть вони всі тут несповна розуму. Нічого дивного. Індуктор. Тобто індукована маячня. Тобто навіяв. Всім навіяв. Старий - індуктор. Тінь. А мати? Все разом якось… Ніби випадково. Ніби… саме по собі. Ні. Випадковостей занадто багато.

Губи ГОСТЯ - п’є воду. ПАН донизу - кадик.

ГІСТЬ
Проглядається ідея.

Обличчя ГОСТЯ в профіль.

ГІСТЬ
Проглядається ідея.

ГІСТЬ відкидається на стільці назад.

ГІСТЬ
Якась гра.

ГІСТЬ облизує-обмацує верхню губу збоку.

FLASHBACK. СЛУЖНИЦЯ у вхідних дверях, говорить щось.

Обличчя ГОСТЯ. ПАН праворуч - вікно, рама вікна на ній агафка.

ГІСТЬ повертає голову до нас.

ГІСТЬ
Дзьобик у неї якійсь…
чудернацький.

FLASHBACK. Оголений ЧОЛОВІК Д. Напівлежить на ліжку з відкритим ротом.

Гість з напів-похиленою головою на тлі вікна. Хитає головою взад-вперед.

ГІСТЬ
(V.O.)
Мені відразу… той-во-во…
здалося… Як гадаєш?

Губи ГОСТЯ.

ГІСТЬ
Га?

EXT. БРИЧКА КОЛО БУДИНКУ ЛІС ВЕРАНДА - ДЕНЬ

ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ у бричці від'їжджають від будинку. ПАН догори - небо, дерева. Верхівки дерев. ПАН донизу - ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ у бричці.

Верхівки дерев. ПАН донизу - ДОНЬКА з ПОДРУГОЮ та ДРУГОМ у бричці. Друзі веселі, жваві. ПАН праворуч - ліс. ПАН ліворуч - ЧОЛОВІК Д., ДОНЬКА, СВЯЩЕННИК.

ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ, відсторонені, кожен у собі.

ЧОЛОВІК Д., по боках веселі ДРУГ та ПОДРУГА. Жваво обговорюють щось побачене у лісі. ПАН праворуч - СВЯЩЕННИК, ЧОЛОВІК Д., ДОНЬКА. ПАН ліворуч - СВЯЩЕННИК, ДОНЬКА, ЧОЛОВІК Д.

ПАН праворуч донизу - ЧОЛОВІК Д., руки ДОНЬКИ, руки СВЯЩЕННИКА - перебирає пальцями. ПАН праворуч донизу - СВЯЩЕННИК, руки ДОНЬКИ.
ПАН догори ЧОЛОВІК Д.

Руки: ЧОЛОВІКА Д. - складені на грудях; ДОНЬКИ - на колінах; СВЯЩЕННИКА - тримають капелюха перед грудьми. Бричка зупиняється. НАЇЗД - обличчя ДОНЬКИ.

Обличчя ДОНЬКИ. Проходить по веранді, за нею ГІСТЬ, ПОДРУГА, СВЯЩЕННИК, ДРУГ. Всі по черзі проходять у будинок. ПАН - вхідні двері. Останній проходить ЧОЛОВІК Д.

EXT. ВЕРАНДА ДВІР ЛІС - НІЧ

СРП. ЧОЛОВІК Д. виходить з кімнати на веранду, спускається по сходах у двір, спускається по сходах, йде у напрямку лісу.

БАТЬКО виходить з кімнати на веранду, спускається по сходах у двір, йде у напрямку лісу. СВЯЩЕННИК на веранді витирає хусткою руки.

БАТЬКО з опущеною головою йде по лісу. Наближається до нас. На шляху йому трапляється черевик. ПАН догори – ноги, руки, штани без паска, обличчя – ЧОЛОВІК Д. висить на своєму паску. БАТЬКО зупиняється, уважно розглядає тіло, трохи повертаючи його туди-сюди. Потім всовує палець у відкритий рот ЧОЛОВІКА Д. – крутить ним у середині. Втягає та витирає його білою хустинкою, проходить вбік.

В кадрі руки повішаного. ПАН догори – з-за тіла виходить ЧОЛОВІК Д., одночасно ми бачимо що на дереві висить БАТЬКО, пенсне злетіло з очей, тримається на одному вусі. ПАН донизу – ноги. ПАН ліворуч – ноги ЧОЛОВІКА Д. йдуть попереду.

ПАН по кругу - ноги СВЯЩЕННИКА йдуть попереду, в руках несе лампу. НАЇЗД на спину. СВЯЩЕННИК різко повертається на нас.

INT. ЦЕРКВА - ДЕНЬ

Обличчя СВЯЩЕННИКА. ПАН донизу - ряса, руки з хустинкою.

СВЯЩЕННИК
Сам, Господи, упокой душу усопшого раба Твого у місці світлому, у місці квітучому, у місці спокійному, звідки втекла болізнь, печаль і зітхання. Всяке прогрішення, вчинене ним словом, або ділом, або помислом, як благий і чоловіколюбець Бог прости, бо немає чоловіка, що жив би, а не згрішив; Ти бо один без гріха, правда Твоя - правда во віки, і слово твоє - істина. Бо Ти є воскресення, і життя, і упокій усопшего раба Твого, Христе Боже наш, і Тобі славу возсилаємо, з безначальним...

ВСІ
Амінь.

СВЯЩЕННИК
У блаженнім успенні вічний упокій подай, Господи, приснопам'ятному рабові Твоєму, і сотвори йому вічную пам’ять.

ВСІ
Вічная пам’ять

Витирає нею спітнілу долонь. В кадр в’їжджає обличчя БАТЬКА. Він лежить у труні. ПАН по тілу у труні, вихід на СВЯЩЕННИКА - він стоїть перед труною, чекає поки люди у чорному закриють її. СВЯЩЕННИК рушає до виходу, за нім четверо у чорному несуть труну, позаду йдуть МАТИ, ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ, СЛУЖНИЦЯ та ДРУГ з ПОДРУГОЮ.
Вся процесія виходить у білий отвір дверей. За деякий час за ними біжить церковний служка.

КІНЕЦЬ.

SYNOPSISES

(logline)
A family asks a young psychiatrist to be their guest for a while and help look after their father who's developed a suicidal fixation for ropes and knots among other things. It is also entirely possible that the mental health of the guest that is the real cause for concern.

(medium)
An ordinary funeral procession moves along its path from church to cemetery. Observing, you slip from reality into a place where time has lost its linearity, looping through the odd images thrown off by a distorted reality. Images of non-existence, of varying reflections of death issuing from both past and future, concrete yet abstract, horrible yet desirable.

A family asks a young psychiatrist to be their guest for a while to untangle the circumstances of their father's illness. He's developed a suicidal fixation for ropes and knots among other things. While deeply involved in analyzing the patient's delirium, the doctor begins to lose track of what is taking place. The task of "how to help" is twisted into "who am I? Doctor or patient? Chance guest, member of this suffering family, or a catholic priest who has dreamed this all up?" In order to get a handle on it all, it's best to start from the beginning, but why do things keep shifting, changing…?

(long)
A forest near the coast. A pension…or is it a private villa? A guest…or is he a psychiatrist? Is he here to relax…or to treat the sick?

A villa. A psychiatrist…or a patient with an appointment from a colleague for an examination? Or is it his wife who's brought him here, hoping to prevent a suicide? Or a murder? A clear conspiracy. And each with his role. Consciousness arranges endless combinations of possibilities of time, space, people, and events. It is imperative to get to the bottom of what is happening. Or of what seems to be happening.

Someone is in the yard. In the forest. At the villa, or is it a pension? Something is happening. In reality or is it a hallucination? In order to know, one must start again at the beginning, or perhaps at the end? Yet starting again provides few answers. Utter complication and confusion. Hopelessly lost among the possibilities for interpretation. Perhaps it's best to just move on?

A villa. A family. A mother and daughter. A son. Or is he a son-in-law? Or a priest? He's there often enough. She may not like it, but she keeps quiet about it. It's difficult to speak with that scar on her face. Such a regrettable case, what happened to the maid. But she won't talk about it. Not a word. Never. With that scar on her face. The face of a daughter, perhaps

A guest. Or a psychiatrist? He's found a pension for his vacation. Or was he called out for a consult? He resists at first, but he did recommend this, perhaps even insisted. He was forced to accept. It's pointless. The patient is dead. Or is it his son? The pension, no matter how it might look on the outside, is just perfect for a nice rest.

The coast, on the outskirts. A villa. Or is it a pension? A large, two storey house with an attic, some broken windows, like on a set, props in a play. It looks like no one is home and nothing is happening.

CHARACTERS

GUEST - young psychiatrist, 30 years old, wears glasses, pitted, goggle-eyed, blond hair, with plain face. Flabby shoulders, inert stature. Dressed in a creased, light-grey costume.

MAID - young woman of about 30 years old, medium height, crummy, plump breast. Has some resemblance with DAUGHTER (They could be sisters). Has some mouth defect. Blouse, apron- looks like typical maid. She wears the same clothes all the time.

MOTHER - 55-58 years old, short, plump, short legs like bolsters, very chubby.

DAUGHTER - 25-27 years old, bold, medium height, some might call her beautiful if she didn't have such a sick blear-eyed look, strange coordination.

FATHER - respectable,intelligent,highly-educated man. Professor of private psychiatric clinic (Boss of the GUEST). 55-60 years of age. Similar to dwarf. Always dressed in official style: stiff collar, white cuffs, gold collar buttons, seal-ring, wears pince-nez.

SON / DAUGHTER'S HUSBAND - 30-35 year old man. Thin, tall brunet. Looks very weak-willed. Always dressed in good manner.

PRIEST - 30-35 years, looks like DAUGHTER'S HUSBAND, Dressed like catholic priest- black hat, black soutane, white collar, worn out boots.

TREATMENT

2008

EXT.ROAD.BRIGHT SUNNY DAY.

A bright sunny day, green tops of old trees on the background of blue sky. The cross of Roman Catholic cathedral appears. The camera moves down the red bricks, statues, and finally focuses on the door of the cathedral. The funeral procession leaves the door headed by the PRIEST. Some people carry closed coffin. There follow MOTHER, MAID, DAUGHTER with her HUSBAND. The procession walks along, the camera focuses on the wreath, pavement with the GUEST'S legs standing by. The MAID runs outside the cathedral, picks the wreath. The GUEST goes along.

The GUEST goes his way. His voice is being heard outside the frame. He thinks of anonymous phone call with the invitation to sick FATHER.

The GUEST'S legs keep going. The camera catches the GUEST from the back. He stops about the railing of a small bridge at the river.
He keeps talking outside the frame about a possibility, that everything might not be a joke but true. Someone's father is considered to be a lunatic and his relatives are scared to see him putting his head in the noose. But, will he calculate the truth? Will he reveal the secret about the GUEST, who is not just a guest in the house, but a psychiatrist who wants to save his life?

EXT. SMALL WOOD NEAR ROAD.

The legs appear at a dusty wood path. The camera keeps filming GUEST from the back. He passes some farmers' barns at the edge of the wood. He sees some chickens, a smoking man who is standing at the porch, then goes further in the wood.

The GUEST walks slowly and hesitantly. He constantly looks over his back and keeps his strange dialog with himself. The viewer can hear only some parts, some separate words of it.

The inner dialog of the GUEST starts to develop. He speaks some words aloud and the viewers realize that there is also a voice which follows the GUEST'S speech, which does not belong to him.

EXT. ROAD - HOUSE. BRIGHT SUNNY DAY.

The GUEST comes up to an old house with the white peeled off façade. There is a change in the camera moves. It seems like camera plays role of a separate character, which focuses on the GUEST'S behavior, the next moment is looking around the neighborhood.

The GUEST comes closer to the house. He moves slowly and hesitantly. The dialog continues.

Flashback lasts few seconds- DAUGHTER with HUSBAND / SON are sitting at the cart moving away from the house.

The camera goes back to the GUEST. He opens a small rusty gate, covered with the vine, walks by the gravel path to the entrance door. The GUEST rings the bell.

He rings the bell twice, makes a move to ring it once again, but the door flings wide open. The GUEST'S finger points into MAID'S plump breast.

The camera shows MAID in details. She changes her glance from the GUEST to the camera, as if she sees two people in front of her. The GUEST says he comes on invitation.

TREATMENT

INT. HOUSE. DAY.

MOTHER goes down the wooden stairs. She wears the same robe as the MAID does. She invites the GUEST to come in, showing the room prepared for him.

MOTHER takes GUEST into a large spacious room with two beds and a bay window. She talks about the rules in the house. GUEST looks around the room, the bigger part of which is filmed in blur, MOTHER'S leg in a torn shoe, flat stockings, the rope at a chair leg. The GUEST is sitting on a couch with a striped mattress. He swings.

INT. DAY. GUEST'S ROOM.

GUEST enters the same room. He has one suitcase, old copywriting machine. He puts his suitcase on the coach. Then he starts to unpack his clothes. He takes out towels, shaving accessories. The GUEST occasionally tumbles into flashbacks.

He talks aloud to himself about his work in psychiatric clinic, about difficult relationship with his supervisor, about his suspicions, that professor could organize his arrival to the house.

The camera moves around the room as if it is listening to the GUEST speech. It shows mirrors, massive old chandelier, iron bed, old wooden floor, crannied ceiling, heavy curtains, window to the back yard with gravel path.
The GUEST walks around the room in a state of excitement.

TREATMENT

INT.GUEST'S ROOM.TWILIGHT.

The GUEST'S face. He leans over the camera. He asks someone to wake up, promises to show something.

EXT. GARDEN, BRIGHT, SUNNY DAY.

Garden near the house. A tree tied up by the rope. Gravel.

GUEST takes a walk in the garden. He moves the bushes with his hand, looks at the green mold at a stone, some other things.

He looks like a forensic investigator, who is searching for some traces of a crime.

He goes deeper into the bushes, eases himself under the trees. He zips his pants. He suddenly puts his glance at a hanged crow in front of his face. He looks it over thoroughly. Hesitantly thrust his finger in its beak, wipe it with a cloth handkerchief. He sits down on his feet, looking at the ground under the hanged bird.

Sequence of flashbacks- MAID'S mouth, half-naked MOTHER, who makes a move as if she wants to strike somebody. PRIEST lying on a bed, wearing all his church clothes, he looks at his reflection in the mirror.

INT. GUEST'S ROOM. TWILIGHT - NIGHT.

The camera is in the GUEST'S room. Empty rumpled bed. Someone's hand withdraws the curtain showing dark empty garden. The camera goes back to the room. Someone's hand opens up the door. The camera goes down the stairs.

The GUEST can be seen through the window at well-hole. He walks around wearing his night-shirt. The viewers see the GUEST opens the front gate and goes slowly towards the wood.

EXT. GARDEN. MOONLIGHT NIGHT.

The same garden at night. The camera quickly follows the route of the GUEST. Captures old rubbish, trees, ropes, and slows down near the window of the MAID'S wing of the house. Through the window the viewers see sleeping MAID.

The camera continues to explore the garden - it sweeps under the stairs, move closer to the house, stops at the moon, then moves back to the tied up tree, moves to the moon again. Steps, stairs, door, empty room with two outspread beds, speeds up, goes back to the starting point: the view from the bed to the ceiling.

INT. GUEST'S ROOM. TWILIGHT.

The GUEST'S face. He leans over the camera. He tries many times to wake somebody's up, promising to show something.

EXT. GARDEN. SUNNY DAY.

The GUEST goes along the garden, the sound of the gravel under his feet. There is a ladder near small brick building. The GUEST examines the building situated near the MAID'S wing, where he finds a rope. The GUEST looks happy about it, tells his invisible interlocutor about probability he is not being a part of a joke, but everything seems to be true.

Trying to find more evidence, the GUEST points to old rubbish which, he thinks, may prove the future suicide of the father, who still remains hidden from the GUEST.

Flashback- the man in the night-shirt goes towards the ladder at night, carrying a rope in his hand.

TREATMENT

INT. GUEST'S ROOM. MORNING

The MAID wakes the GUEST up. She says that MOTHER will clean his room today. The GUEST is sitting on the bed knotting shoelaces. He is dressed, ready to go. The cat is lying on the mattress.

MOTHER cleans the room, constantly talks about home stuff, family relationships: Being married for several years her DAUGHTER still has no children, her HUSBAND is quite a weird type with no occupation, FATHER spends all his time at the clinic. He hates his son-in-law, for strange connection with his DAUGHTER. They live in separate rooms, what is more the PRIEST son-in-law's relative is a permanent guest in their house…

While MOTHER talks she calls her husband “Professor" few times, uses the phrase “When HE stays longer at the clinic"
The GUEST listens distractedly to her story, suddenly he gets first confirmation that the patient really exists.

Flashback- FATHER is holding carafe in his hand at the dinner. DAUGHTER with HUSBAND / SON are sitting at the cart moving across the wood. The whole family is standing in front of the house.

TREATMENT

INT. GUEST'S ROOM. EVENING.

The MAID wakes the GUEST up, asks him to come down for dinner.

The GUEST is knotting shoelaces.

Flashbacks- naked HUSBAND is sitting on the bed wearing only shoes.

The GUEST is knotting shoelaces slowly, hears a conversation about suffocation.

INT. DINING ROOM. EVENING.

The table is served. FATHER, MOTHER, DAUGHTER, GUEST are sitting at the table. The MAID is putting dishes at the table.

FATHER is the main speaker at the table. The GUEST is eating. MOTHER puts more food into his plate. FATHER talks about his wife, how she takes care of him, about food, weather. He calls the GUEST "colleague".

FATHER'S voice transforms in the GUEST'S head. It seems familiar to viewers. They recognize it from the GUEST'S inner dialogs. It says about completely different things- medical diagnosis, philosophical discussions about time, mathematical knot theory, loops, circles...

The camera focuses on DAUGHTER. She sits quietly, smoking. The MAID is whispering something to her ear.

Flashback- a hand rests on the sheets, goes under the mattress to the iron grid of a couch. The fingers slowly penetrate the joint nodes.

INT. DAY.

MOTHER walks the GUEST around the house. Opens the door. The GUEST sees a woman's reflection in the mirror. There stands a couch; the first thing visible is naked female leg, then the thigh, and then lifted dress, the whole DAUGHTER'S body lying on the bed. She gets up, puts her dress right. She nods to the GUEST in greeting, goes out with impassive look.

INT. GUEST'S ROOM. EVENING.

The GUEST is lying on the bed in his room, touching the iron grid with his fingers. There is a knock at the door. The MAID comes in. She invites him for dinner.

The GUEST walks around his room with a sheet of paper, muttering some psychiatric terms.

INT. GUEST'S ROOM. MORNING

The MAID wakes the GUEST up.

Flashback- hanged crow.

INT. DINING ROOM. EVENING.

The table is served. FATHER, MOTHER, DAUGHTER and GUEST are sitting at the table. The MAID is putting dishes at the table. FATHER and MOTHER pay particular attention to the GUEST- MOTHER puts more food into GUEST'S plate. FATHER keeps calling him "colleague", He adds some words about an incident with the old man at the clinic, who wanted his daughter to chew food for him before he ate.

The GUEST does not hear his voices, but MOTHER'S conversation with FATHER mixes in his head into hum.

DAUGHTER'S HUSBAND enters the room. He is being introduced to the GUEST. He takes a seat near his wife, not having a single look at her, starts eating. FATHER looks at him with barely concealed hatred. He keeps talking about everyday subjects.

MOTHER starts telling something to the GUEST but, he falls in the nightmare of voices again.

FATHER says a harmless phrase which transforms into discussions of suffocation in GUEST'S head.

TREATMENT

INT.GUEST'S ROOM. TWILIGHT.

The GUEST stands in the middle of his room looking at the ceiling. He speaks aloud about the things that take place in the family. He ponders: DAUGHTER with her HUSBAND - they are Anima and Animus, a set of archetypes as in the textbook. FATHER looks like a lunatic, the way he talks, the things he talks about… proves he might commit suicide soon, or is that all conspiracy?

INT. GUEST'S ROOM. EVENING.

The MAID wakes the GUEST up.

INT. GUEST'S ROOM. NIGHT.

The GUEST keeps talking about the same things, in the middle of the night in his room. Coming to conclusion he lives among lunatics. He dresses up, drinks water, goes into the corridor.

INT. DINING ROOM. EVENING.

Dinner is served. FATHER, MOTHER, GUEST, DAUGHTER with her HUSBAND are sitting at the table. The GUEST does not understand a single word in the hum of voices. FATHER talks to his son-in-law in a very harsh manner. The GUEST goes deeper into his thoughts. The voice appears in his head again.

It tells about suffocation of everyday life, family life. Talks about they way collar, tie, shoelaces make us different people, bring sense to life.

EXT. LAWN/ EDGE OF FOREST. DAY

DAUGHTER with her HUSBAND are sitting at the cart which is going through the forest.

HUSBAND with PRIEST are sitting at the cart which is going through the forest.

DAUGHTER with PRIEST are sitting at the cart which is going through the forest.

TREATMENT

INT. GUEST'S ROOM. MORNING.

The MAID wakes the GUEST up with a plate of breakfast in her hands.

INT. DINING ROOM. EVENING.

Dinner is served. FATHER, MOTHER, GUEST, DAUGHTER with her HUSBAND are sitting at the table. FATHER rises from the table, leaves the room. The camera "looks" in "its" plate. The spoon and fork are in FATHER'S hands- cufflinks, seal-ring, wedding ring.

Flashback- FATHER sits at the head of the table in a different room.

INT.GUEST'S ROOM.MORNING

The MAID makes sounds of crying. She exclaims:" Oh God, what is going on here!"

The GUEST is in his room by himself. He is sitting near little table with water carafe. He ponders: FATHER hanged cat tonight on purpose. So that the whole family will decide to go on picnic to their country house, where father himself plans to commit suicide.

INT.GUEST'S ROOM.MORNING

The MAID is trying to wake up the GUEST.

EXT. GARDEN. MOONLIGHT NIGHT.

The GUEST is creeping to the MAID'S house wearing his night-shirt. He steps into a cow's heap. He tries to clean his shoe with a small branch, turns over to his invisible interlocutor saying that he must unmask the whole family.

The GUEST takes a key from the window-sill, opens the door.

INT. MAID'S ROOM. NIGHT

Old furniture, needlework, strange toys, photos, a pin, bed with a porcelain doll on it. The GUEST hears sudden noise in the garden- someone is knocking on the iron barrel.

Terrified he runs out.

EXT. GARDEN. MOONLIGHT NIGHT.

The GUEST is creeping through the garden to the source of the sound. He can see maddened mother in her night-shirt, who is knocking on the iron barrel with all her strength. The GUEST can hear the rhythm in the sound.

MOTHER is giving a blood-curdling shriek. The camera "flies" up the stairs into the house freezes at the door to the HUSBAND'S room. The GUEST knocks at the door.

INT.HUSBAND'S ROOM. NIGHT.

Naked HUSBAND is sitting on the bed in his room. FATHER is sitting in the rocking-chair in front of him. His reflection is in the mirror, he wears a night-shirt. PRIEST'S figure appears in the corner of the room. The PRIEST puts his foot with black boot on HUSBAND'S naked knee. HUSBAND laces it up slowly.

The same room without FATHER. PRIEST comes up to naked HUSBAND. FATHER'S figure appears in the corner of the room.

Naked HUSBAND, alone in his room. PRIEST appears again. He puts his foot in boot on HUSBAND'S knee.

The same room, but empty. FATHER'S figure appears in the corner of the room. He moves slowly towards the door.

EXT. GARDEN. MOONLIT NIGHT.

FATHER goes through the garden wearing a night shirt. He makes some weird manipulations in the different parts of the garden. Takes the rope from the tree. Knits it to the ladder.

TREATMENT

INT. GUEST'S ROOM. MORNING.

The MAID makes sounds of crying.

Flashback- FATHER is creeping through the garden. HUSBAND'S room. The GUEST who is coming towards the hanged crow.

INT. DINING ROOM. MORNING

The dining table with carafe of water on it. MOTHER sits at the table with DAUGHTER. FATHER paces up and down the room in front of them. The GUEST is standing by the window. They talk about the hanged cat, what could be the reason to kill it.
MOTHER says it is impossible to stay in the house any longer. She suggests they should go to a picnic in their country house. The GUEST starts to ponder: This is exactly what FATHER needs to commit suicide. He can hear the voice again. The voice asks the GUEST why he killed the crow, and why he killed the cat…

At one moment in all this polyphony, the GUEST can clearly hear the word "murderer" from MOTHER addressing the GUEST. DAUGHTER asks FATHERS about the reason to invite a crazy man into their house.

Flashback- DAUGHTER with HUSBAND are sitting at the cart which is moving along the forest.

TREATMENT

EXT. LAWN/ EDGE OF FOREST. DAY

DAUGHTER with HUSBAND are sitting at the cart which is moving along the forest. DAUGHTER has the same scar on her face as the MAID had.

HUSBAND with PRIEST are sitting at the cart which is moving along the forest.

DAUGHTER with PRIEST are sitting at the cart which is moving along the forest.

EXT. VERANDA. DAY

Rocking-chair is on veranda of the country house. DAUGHTER with HUSBAND, GUEST, PRIEST, FRIENDS are coming up the entrance door. FATHER sits a little aloof from the entrance.
He is rocking in the chair saying that probably it was a huge mistake to invite GUEST to their house. FATHER says he thinks that their GUEST is out of his mind, because he constantly talks about hanged animals which he finds around their house all the time.

INT. ROOM ON THE SECOND FLOOR. EVENING.

The GUEST combs his hair talking to his invisible interlocutor. He is very excited.

The GUEST tells his delirious interpretation of the events.

INNER PORCH. NIGHT.

At the table - FATHER thinking something over, the GUEST is excited, unshod. MOTHER bustles to provide guests with meals. DAUGHTER looks lively; HUSBAND is joyful, constantly drinking PRIEST, FRIENDS.

The hum of voices is in the air. Everybody exchanges polite phrases. FATHER sits quietly, but the voice of suicidal delirium grows inside him.

EXT. VERANDA. NIGHT.

FATHER walks by the vomiting PRIEST on the veranda. He goes deeper into the bushes. The voice in his head increases. It keeps saying the same words as during the dinner.

EXT. LAWN, BUSHES. NIGHT.

FATHER finds hanged HUSBAND in the bushes. He touches him with his finger and the camera shows inverted picture- hanged FATHER. His body was found by HUSBAND.

HUSBAND runs quickly to call for everyone. He appears at a small edge, he sees everyone there.

INT. CHURCH. DAY

PRIEST reads the funeral mass. FATHER is lying in the coffin. The whole family stands around it.
PRIEST finishes the prayer. The coffin is being carried out the cathedral. The camera “flies” away under the dome

THE END.

DELIRIUM

Режисерський сценарій
Director’s script

Part I

PI-1.0. EXT. ЦЕРКВА – ДЕНЬ / CHURCH - DAY.

PI-1.1. ЗП. Небо. ПАН донизу – костьол, з нього виходить СВЯЩЕННИК за ним чотири чоловіка в чорному, виносять труну. НАЇЗД – проходять – СВЯЩЕННИК, МАТИ, ДОНЬКА З ЧОЛОВІКОМ, СЛУЖНИЦЯ, кілька інших людей. НАЇЗД – вінок на землі. Коло вінка зупиняються ноги ГОСТЯ. З дверей церкви вибігає служка, піднімає вінок, вибігає з кадру. Ноги ГОСТЯ йдуть далі.	PI-1.1. WS. Sky. PAN down – Church, The Priest goes out, then four men wearing black carry out a coffin. ZinS – pass by – PRIEST, MOTHER, DAUGHTER, SON/SON-IN-LAW and her HUSBAND, MAID, several other people. ZinS – a funeral wreath on the ground. GUEST's feet stop near it. A priest assistant runs out of the church, picks up the wreath and runs out of the shot. GUEST's feet go further.	**СВЯЩЕННИК:** *Dies irae, dies illa,* *Solvet saeclum in favilla:* *Teste David cum Sybilla.* *Quantus tremor est futurus,* *Quando judex est venturus,* *Cuncta stricte discussurus.* *Tuba mirum spargens sonum* *Per sepulchra regionum,* *Coget omnes ante thronum.* *Mors stupebit et natura,* *Cum resurget creatura,* *Judicanti responsura.* *Ingemisco, tanquam reus,* *Culpa rubet vultus meus;* *Supplicanti parce, Deus.* *Lacrimosa dies illa,* *Qua resurget ex favilla* *Judicandus homo reus.*	**PRIEST:** *Dies irae, dies illa,* *Solvet saeclum in favilla:* *Teste David cum Sybilla.* *Quantus tremor est futurus,* *Quando judex est venturus,* *Cuncta stricte discussurus.* *Tuba mirum spargens sonum* *Per sepulchra regionum,* *Coget omnes ante thronum.* *Mors stupebit et natura,* *Cum resurget creatura,* *Judicanti responsura.* *Ingemisco, tanquam reus,* *Culpa rubet vultus meus;* *Supplicanti parce, Deus.* *Lacrimosa dies illa,* *Qua resurget ex favilla* *Judicandus homo reus.*

PI-2.0. EXT. ДОРОГА, ВІЛЛА - ДЕНЬ / ROAD, VILLA - DAY.

PI-2.1. ЗП-КРП. Ноги ГОСТЯ йдуть,	PI-2.1. WS-CU. GUEST's legs walk.		
PI-2.2. PI-2.3. ЗП-КРП. Ноги ГОСТЯ йдуть, зупиняються, знову йдуть.	PI-2.2. PI-2.3. WS-CU. GUEST's legs walk, stop and go on walking.		
PI-2.4. ЗП. Ноги ГОСТЯ заходять на місток.	PI-2.4. WS. GUEST's legs walk on a bridge.		
PI-2.6. ЗП. ГІСТЬ сходить з містка йде до будинків, поблизу річки.	PI-2.6. WS. GUEST walks down from the bridge, and goes towards villas by the river.		
PI-2.7. СРП. ГІСТЬ проходить повз будинок, на розі стоїть велосипед з прив'язаною кліткою з курми - лапи стирчать з клітки.	PI-2.7. MS. GUEST walks along a villa with a bicycle on the corner; a cage is being tied to the bicycle rack. Chickens' legs are protruding from the cage.		
PI-2.8. КРП-ЗП. Клітка з курями. ПАН - ГІСТЬ проходить повз ганок будинку, на якому сидить чоловік.	PI-2.8. CU-WS. The cage with chickens. PAN - GUEST goes along the porch of another villa, a man sits on it.		
PI-2.9. СРП. ГІСТЬ проходить повз дивний триповерховий будинок. Зупиняється, розглядає його, повертається до нас.	PI-2.9. MS. GUEST walks along the weird three-stored villa. Stops, looks at it, then turn round to face us.	**ГІСТЬ:** Здається… Це тут?	**GUEST:** Could... …this be it?
PI-2.6. КРП. ГІСТЬ йде до будинку.	PI-2.6. CU. GUEST heads for the villa.	**ГІСТЬ:** Не схоже, щоб він тут жив... Хоча, з його дивацтвами все може бути.	**GUEST:** He wouldn't live here. But knowing him… …his peculiarities… …perhaps he would…
PI-2.7. СРП. ГІСТЬ підходить до хвіртки.	PI-2.7. MS. GUEST goes up to the wicket.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Щось тут… Будинок якийсь занедбаний.	**GUEST:** …in this derelict place?
PI-2.9. ЗП. Будинок. Вітер хитає гілки дерев.	PI-2.9. WS. The villa. Wind sways the trees.		
PI-2.8. КРП. ГІСТЬ відкриває хвіртку.	PI-2.8. CU. GUEST opens the wicket.	**ГІСТЬ(ВнГол):** Але…	**GUEST:** Well…
PI-2.10. КРП-ЗП. ГІСТЬ підходить до	PI-2.10. CU-WS. GUEST approaches the door		

дверей, нерішуче стоїть коло дзвінка – вагається. Нарешті дзвонить, чекає, знову тягне руку до дзвінка, дзвонить. Двері відкриваються.	of the villa and stands there watching hesitantly the doorbell - he is in doubt. At last he rings the doorbell, waits, then raises his hand to the doorbell again, rings once more. The door opens.		
PI-2.11. КРП. Палець ГОСТЯ впирається в груди СЛУЖНИЦІ, яка зненацька відкрила двері.	PI-2.11. CU. GUEST's finger bumps into the breasts of MAID who suddenly has opened the door.		

PI-4.0. EXT/INT. ВІЛЛА, ВХІДНІ ДВЕРІ, КОРИДОР - ДЕНЬ / VILLA, ENTRANCE DOOR, HALL - DAY.

PI-4.1. КРП. Груди СЛУЖНИЦІ. Халат застібнутий на агафку. ПАН до підборіддя.	PI-4.1. CU. MAID's breasts. Her dressing gown is fastened up with a safety pin. PAN up to the chin.		
PI-4.2. КРП. Обличчя СЛУЖНИЦІ.	PI-4.2. CU. MAID's face.		
PI-4.3. КРП. Чоло СЛУЖНИЦІ.ПАН до губ.	PI-4.3. CU. MAID's forehead. PAN down the lips.		
PI-4.4. КРП. Губи СЛУЖНИЦІ.	PI-4.4. CU. MAID's lips.	**СЛУЖНИЦЯ:** Добридень. Що панове бажають? **ГІСТЬ:** Доброго дня.	**MAID:** Good afternoon. How may I help you, gentlemen? **GUEST:** Good afternoon.
PI-4.5. КРП. СЛУЖНИЦЯ в дверях.	PI-4.5. CU. MAID stands in the doorway.	**ГІСТЬ:** Мені дзвонили. Може пані? Ні? Запрошували для консультації. Я лікар… **СЛУЖНИЦЯ:** Так, але зачекайте хвилиночку, я мушу господиню покликати. Вона вам все покаже. Зачекайте, я зараз…	**GUEST:** I was called. Was it you? Or not. They asked for a consultation. I am a physician. **MAID:** Ah, yes. I'll alert the lady of the house. She'll explain everything. A moment, please.
PI-4.6. PI-4.7. КРП. СЛУЖНИЦЯ відвертається та залипає у дверях.	PI-4.6. PI-4.7. CU. MAID turns away and stands still in the doorway.		
PI-4.8. ЗП-СРП. Коридор. По сходах спускається МАТИ. Зупиняється в дверях розглядає ГОСТЯ.	PI-4.8. WS-MS. Hall. MOTHER comes downstairs. Stops in the doorway and stares at GUEST.	**МАТИ:** Іду, іду… Іду... Добридень. **ГІСТЬ:** Доброго ранку. **МАТИ:** Панове шукають покій на двох я гадаю. **ГІСТЬ:** Ні, я по дзвінку. Мабуть то пані дзвонила? **МАТИ:** Мабуть, мабуть що дзвонила, якщо телефоном. Прошу…	**MOTHER:** I'm coming, coming... …coming... Good afternoon. **GUEST:** Good morning. **MOTHER:** Am I to assume, sirs, that you are interested in a room for two? **GUEST:** Not at all. I was called. Perhaps it was you, madam? **MOTHER:** Perhaps. Perhaps I did call. Perhaps by phone as well. If you would… Come in.
PI-4.9. СРП. МАТИ піднімається по сходах, потім обертається, бачить, що ГІСТЬ ще коло	PI-4.9. MS. MOTHER goes upstairs, then turns back and notices GUEST still standing near the	**МАТИ:** Та ви проходьте панове, прошу, панове, проходьте.	**MOTHER:** Please, come in, sirs.

дверей.	door.		
PI-4.10. КРП-СРП. МАТИ піднімається по сходах на другий поверх, веде за собою ГОСТЯ, час від часу обертається до нього.	PI-4.10. CU-MS. MOTHER goes up to the first floor leading GUEST and looking back at him from time to time.	**МАТИ:** Зараз покажу-розкажу. Пану буде зручно спостерігати... Кімнату покажу зараз. Все зараз подивимось, подивимось. Ну може є незручності, пан розуміє, але те, що більше стало, ну цих… **ГІСТЬ:** Дивацтв? **МАТИ:** Так, все дуже дивно, незрозуміло і навіть загрозливо, пан розбереться, але треба докладно, прискіпливо …Бо важко…	**MOTHER:** Let me show you, tell you, everything. This should suit for the examination… …but first the room. We'll take a look at everything. You understand, that… …things are a bit awkward now. Simply, what with more of these, well, these… **GUEST:** Peculiarities? **MOTHER:** Yes, it's all so odd now, so fuzzy. Even threatening. We'll need to go over everything. In detail. Carefully. It's so troubling.
PI-4.11. КРП-СРП. Рука на поручнях – обличчя МАТЕРІ	PI-4.11. CU-MS. Hand on the hand-rail – MOTHER's face.	**МАТИ:** Бо маю все підтримувати, залагоджувати. Залагоджувати і втримувати. Сил вже немає... Але ж то виправдано, розумієте. Тому, що спокійніше, родина, тим більше. Проходьте.	**MOTHER:** I'm the one who has to hold it all together, restore it. Holding. Restoring. And I've scarcely the strength for it. It's justified, I'm sure. Keeping things settled. The family, you see… Here we are.
PI-4.12. КРП. Рука МАТЕРІ відкриває двері.	PI-4.12. CU. MOTHER's hand opens the door.		
FB. ДОНЬКА встає з ліжка	FB. DAUGHTER gets up from bed.		

PI-5.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ / ROOM - DAY.

PI-5.1. СРП. ГІСТЬ проходить у кімнату, зупиняється, розглядається навкруги - оцінює кімнату. 2 ліжка - без білизни, матраци - смугасті.	PI-5.1. MS. GUEST goes into the room, stops in the middle and appraisingly looks around. There are two beds without linens, just bare striped mattresses.	**МАТИ:** Ну от дивіться. Тут пану затишно буде, все є.	**MOTHER:** See? I'm sure you'll be quite cozy here, sir.
PI-5.2. ЗП-СРП. ГІСТЬ під ходить до ліжка, пробує його на пружність, сідає. Починає інстинктивно гойдатися.	PI-5.2. WS-MS. GUEST goes up to the bed, tries resilience of the mattress, sits down and rocks instinctively on it.	**МАТИ:** Кімната більша ніж та, що пан вже бачив. І от… як його… еркер… видно, що у дворі коїться... **ГІСТЬ:** Що коїться? **МАТИ:** Нічого якби тільки пасок, пасок то пів біди… От…	**MOTHER:** The room is larger than the first. And this - what's it called?.. …bay-window… You can see everything going on in the yard. **GUEST:** What has been going on? **MOTHER:** There's the belt… but that's nothing, really. Well…
PI-5.3. ЗП-СРП. У кімнату проходить МАТИ, бере стілець, сідає навпроти ГОСТЯ.	PI-5.3. WS-MS. MOTHER comes in the room, takes a chair and sits in front of GUEST.	**МАТИ:** Спокійно тут, ніхто пана не буде турбувати... **ГІСТЬ:** Турбувати? **МАТИ:** Так. Турбує. Пасок з дерева зняла… Свій, від халата. Розрізав він його. Пан розуміє? Пасок...	**MOTHER:** It's quiet here, no one should bother you… **GUEST:** Bother? **MOTHER:** Yes. There's been some trouble… I took the belt down from the tree. It's mine, after all. From my robe. He had cut it. You see? The belt, that is.
PI-5.4. ЗП-СРП. Погляд рухається по кімнаті - бильця ліжка. Дзеркало, в ньому МАТИ. Ліжко, матрац сповз з сітки, сітка.	PI-5.4. WS-MS. PAN around the room - bed back; a mirror, MOTHER's reflection in it; the bed - the mattress has slipped off springs; springs.	**МАТИ:** Вночі вийшла, а він висить… **ГІСТЬ:** Хто висить? **МАТИ:** Хто висить? Пасок висить. Пан розуміє? **ГІСТЬ:** Ні, не розумію. **МАТИ:** Потрібно... Не знаю.	**MOTHER:** I went out that night, and saw it hanging. **GUEST:** Who was hanging? **MOTHER:** Not *who*. But *what*. The belt was hanging. Don't you see? **GUEST:** No, I don't. **MOTHER:** What's needed… How can I know?
FB.КРП. Рука БАТЬКА гладить сітку.	FB. CU. FATHER's hand strokes the bedsprings.	**ГІСТЬ:** Пані це турбує? **МАТИ:** Ні, бентежить.	**GUEST:** Does it bother you, madam? **MOTHER:** No. It perplexes me.

PI-5.5. PI-5.6. КРП-СРП. Погляд продовжує рухатись - сітка ліжка, матрац, рука ГОСТЯ - гойдається на сітці, нога МАТЕРІ, бильце ліжка, дзеркало…	PI-5.5. PI-5.6. CU-MS. PAN moves on - the bedspring, the mattress, the GUEST's hand rocks on the bedsprings, MOTHER's leg, bed back, the mirror…	**МАТИ:** Не могла розв'язати, бо вузол там. Я спочатку його розрізала, щоб зашити. Тоді буду впевнена, бо все таке не певне... Будь коли може… Все можливо, час іде, іде, але я його не відчуваю і… І що, тоді? Тоді б'ю, б'ю, б'ю... Виходжу, а там, там, там, там, там, там… Пан мене чує, чує, чує, чує, чує, чує…	**MOTHER:** It was knotted and I couldn't loosen it. I started to cut it, so I could sew it up again. Then I could be certain… …with everything so uncertain… …at any time it could… …everything is possible. Time slips on and on, just slips right past me... ...and... And then what? Then I strike over and over and over… I go out, out, out, out, out… …out there… Am I clear, clear, clear, clear, clear… …clear, sir…?
PI-5.7. PI-5.8. Нога МАТЕРІ. ПАН догори по халату - рука МАТЕРІ.	PI-5.7. PI-5.8. MOTHER's leg. PAN up the dressing gown - MOTHER's hand.	**ГІСТЬ:** Я чую. Що, знову висить? **МАТИ:** Але вже на мотузці. І вузол такий, як… А паска нема. Немає. Весь час зв'язує, щось зв'язує і завжди має бути парне, завжди... Отоді вже вирішила пана запросити. Спокійніше так… **ГІСТЬ:** Продовжуйте.	**GUEST:** Clear. Is it hanging there again? **MOTHER:** Yes. This time by a rope. With a knot like a… …but no belt. Nothing. He's always tying something up, then doubling it, always nice and even… That's when I decided to call you, sir. To quiet things down. **GUEST:** Go on.
PI-5.8. КРП. МАТИ, коло вікна.	PI-5.8. CU. MOTHER stands by the window.	**МАТИ:** Завжди парне. А ще кроки так розраховує, щоб тільки по чорному, білий кахель оминає.	**MOTHER:** Everything doubled, even. He counts his steps, you know. Careful to walk only on the black tiles. He avoids the white.
PI-5.9. КРП. МАТИ встає зі стільця йде на ГОСТЯ.	PI-5.9. CU. MOTHER gets up from the chair and goes towards GUEST.		

PI-5.10. КРП-СРП. Рука БАТЬКА різко відсмикується від сітки. ПАН догори – відкриваються двері. В дверях СЛУЖНИЦЯ.	PI-5.10. CU-MS. FATHER's hand abruptly is pulled away of the bedsprings. PAN up – the door opens. MAID stands in the doorway.	**ГІСТЬ:** Заходьте. **СЛУЖНИЦЯ:** Панове, прошу до вечері.	**GUEST:** Come in. **MAID:** Gentlemen, dinner is served.

PI-9.0. INT. ВІТАЛЬНЯ, ВЕЧЕРЯ - ВЕЧІР / DINING ROOM, DINER - EVENING.

PI-9.1. СРП. ГІСТЬ за столом -їсть. Поряд МАТИ. Метушня накладання та споживання їжі.	PI-9.1. MS. GUEST sits at the table, eats. MOTHER sits next to him. There is a fuss of filling plates, eating.	**БАТЬКО:** (жує) Я можу бути відсутнім для себе, і жодна метафізична воля… **МАТИ:** Накладайте, накладайте. **БАТЬКО:** не подарує мене мені самому.	**FATHER:** (chewing) I might be absent entirely... and no metaphysical will… **MOTHER:** Help, yourself, don't be shy! **FATHER:** …would be capable of drawing me back to myself.
PI-9.2. ЗП. ДОНЬКА на протилежній стороні стола. В кадрі одна, майже нерухома	PI-9.2. WS. DAUGHTER sits on the opposite side of the table. She is alone, almost motionless.	**ГІСТЬ:** Пан про себе… **БАТЬКО:** Про нього... він, такий самий як я...	**GUEST:** You mean yourself, sir? **FATHER:** I mean him… …he's no different than me.
PI-9.3. КРП. До ГОСТЯ ззаду підходить СЛУЖНИЦЯ, пропонує щось принести. ГІСТЬ відмовляється, продовжує їсти. МАТИ вантажить його домашніми історіями. ПАН від МАТЕРІ до ГОСТЯ і зворотні.	PI-9.3. CU. MAID come from behind to GUEST and offers to fetch something. GUEST refuses and resumes eating. MOTHER chatters to him about home affairs. PAN from MOTHER to GUEST and back.	**СЛУЖНИЦЯ:** Може ще щось подати… Може бажаєте ще хлібу… а картопельки, може олії додати… **БАТЬКО:** (жує)… і голова йому болить там де й у мене, але він завжди робить те, на що я не зважився б у наявному бутті… **МАТИ:** Припини! **МАТИ:** Послухайте, вже не можу зрозуміти його… то йому подай, це йому подай, а ще…	**MAID:**...bread...potatoes... a little oil? **FATHER:** (chewing) He suffers from the exact headache I do, but he does things I'd never attempt in any corporeal actuality… **MOTHER:** That's enough. **MOTHER:** Listen. I just don't understand him… …offer him this and offer him that, and still…
PI-9.4. КРП. ПАН від МАТЕРІ до ГОСТЯ і зворотні.	PI-9.4. CU. PAN from MOTHER to GUEST and back.	**МАТИ:** … знайди, розріж, заший… прослідкуй, за всіма, за всім, за всіма, завжди…	**MOTHER:** …find it, cut it up, sew it together, and track it down… …for everyone and everything, all the time…
PI-8.5. КРП. ПАН від МАТЕРІ до ГОСТЯ і зворотні.	PI-8.5. CU. PAN from MOTHER to GUEST and back.	**МАТИ:** От… а зять наш лікар, також, то може врешті-решт допоможе він же розуміється на цьому, а всі, якщо правду сказати - палець о палець… ніхто ніяк…	**MOTHER:** Our son-in-law is a doctor, too. He should be able to help. He's dealt with this, but - and this is just between us - no one has lifted a finger to help.
PI-9.6. ЗП. ДОНЬКА на протилежній стороні стола - нудьгує.	PI-9.6. WS. DAUGHTER sits on the opposite side of the table. She’s bored.	**МАТИ:** Тільки я одна за всіма, за всім. Все б нічого… але останнім часом… Треба лікувати, так мені радив інший спеціаліст наш давній приятель.	**MOTHER:** Except for me. Which would be fine, but lately… …it's clear that treatment is called for. Or so another specialist - an old friend -

			advised.
PI-9.7. СРП. МАТИ – ГІСТЬ. СЛУЖНИЦЯ підносить на стіл ватрушки.	PI-9.7. MS. PAN MOTHER - GUEST. MAID brings a dish with small curd tarts.	**МАТИ:** Не хоче. Скільки раз я їй говорила – я оплачу всі видатки… **СЛУЖНИЦЯ:** Тітонько, не треба про це… **МАТИ:** Добре-добре… Вона його небога, хоча проста селянка… Я від бідних кревних не відмовляюся, але у неї це так неестетично... Ви розумієте, це випадок, це прикрий випадок. І хто знає... І хто знає, хто там правий був, хто винуватий… Вона досі нікому нічого не каже, навіть нам. Ви уявляєте?	**MOTHER:** Called for, but… And I’ve offered repeatedly to pay for it all. **MAID:** Aunty, let's not… **MOTHER:** Fine, fine. She is… …just a… you know…. I'd never turn my back on a poor relative but it’s just so unaesthetic… You know, it's a regrettable case. Regrettable. Who knows, really, who knows who was right there and who was wrong… She still won't speak - not a word - to anyone. Not even us. Can you imagine?
PI-9.10. ЗП. ДОНЬКА.	PI-9.10. WS. DAUGHTER.	**МАТИ:** З того часу зовсім перестала розмовляти… Я вже казала йому, може в клініку покласти, а він – мотузки, вузли, сутності…	**MOTHER:** Since it happened she's stopped speaking completely. I’ve been telling him, a trip to the clinic is in order, but he and his ropes, knots, and principles…
PI-9.11. СРП. МАТИ – ГІСТЬ.	PI-9.11. MS. PAN MOTHER - GUEST.	**МАТИ:** А у неї це так неестетично. Ви розумієте, це випадок, це прикрий випадок… ну…	**MOTHER:** It’s just so unaesthetic… You know, such a regrettable case. So regrettable.
PI-9.13. КРП. Рука ДОНЬКИ, ялозить по столу.	PI-9.13. CU. DAUGHTER’s hand moves restlessly over the table.	**МАТИ:** Ну… Навіть не знаю як це пану… Я до неї, а вона мовчить… нічого не каже… Тільки пасок куйовдить… мовчить і куйовдить… куйовдить, куйовдить, куйовдить і… **ГІСТЬ:** А професор? **МАТИ:** Весь час про мотузки, петлі… буття, яке охоплює… про	**MOTHER:** Well… I'm at a loss… I talk to her and nothing, not a word… She just twists away at her belt. Silent as a stone and twisting, and twisting, twisting, twisting, twisting, twisting away… **GUEST:** And what about the
PI-9.12. ЗП. ДОНЬКА ялозить по столу. підходить СЛУЖНИЦЯ, нахиляється.	PI-9.12. WS. DAUGHTER’s hand moves restlessly over the table. MAID comes and leans over her.		
КРП. Обличчя ДОНЬКИ та СЛУЖНИЦІ.	CU. DAUGHTER’s and MAID’s faces.		
PI-9.14.КРП. Рука БАТЬКА на ліжку піднімає простирадло	PI-9.14.CU. FATHER’s hand lifts the bed sheet up - there is		

- сітка.	bedspring beneath it.	його, яке зовсім не його… Я чую… Але ж чудово розумію, що це зовсім не так. Зовсім не так...	professor? **MOTHER:** On and on incessantly about knots and nooses… …and the existence that enfolds us… …about his own which aren't his at all… I hear it all… …and I understand perfectly that it's all wrong. All wrong…
FB.КРП. Нога ДОНЬКИ на сітці ліжка.	FB.CU. DAUGHTER's foot rests on the bedsprings.		
PI-9.15. КРП. Рука БАТЬКА поволі гладить сітку.	PI-9.15. CU. FATHER's hand slowly strokes the bedsprings.		
PI-9.16. СРП. ДОНЬКА	PI-9.16. MS. DAUGHTER.		
PI-9.18. КРП. Рука БАТЬКА гладить сітку.	PI-9.18. CU. FATHER's hand strokes the bedsprings.		
PI-9.19. КРП. Рука МАТЕРІ накручує нитку на палець.	PI-9.19. CU. MOTHER's hand winds a thread on finger.	**МАТИ:** не так... не так... так... так...	**MOTHER:** …so… …so… …so… …so… …all wrong… …so… …so… …so… …so… …not so… …so… …so… …so… …so… …so… …so… ...so… so… so… so… so… so… so… …all wrong…
PI-9.21. КРП. Рука БАТЬКА поступово швидше гладить сітку.	PI-9.21. CU. FATHER's hand strokes the bedsprings gradually faster.		
FB. СРП. ДОНЬКА сідає на ліжко.	FB. MS. DAUGHTER sits down on the bed.		
PI-9.26. КРП. Рука БАТЬКА конвульсивно гладить сітку.	PI-9.26. CU. FATHER's hand convulsively strokes the bedsprings.		
FB. СРП. ДОНЬКА лягає на ліжко.	FB. MS. DAUGHTER lies down on the bed.		
PI-9.27. КРП. Рука БАТЬКА конвульсивно гладить сітку.	PI-9.27. CU. FATHER's hand convulsively strokes the bedsprings.		
PI-9.28. КРП. Рука МАТЕРІ накручує нитку на палець.	PI-9.28. CU. MOTHER's hand winds the thread on finger.		
PI-9.29. КРП. Рука БАТЬКА істерично гладить сітку.	PI-9.29. CU. FATHER's hand hysterically strokes the bedspring.		
PI-9.30.КРП. Рука МАТЕРІ обриває нитку на пальці.	PI-9.30. CU. MOTHER's hand breaks the thread on the finger.		
PI-9.20. ЗП. ДОНЬКА за столом з сигаретою, СЛУЖНИЦЯ запалює сірник, дає їй припалити, відходить. НАЇЗД на ДОНЬКУ, вона палить.	PI-9.20. WS. DAUGHTER sits at the table holding a cigarette. MAID lights a match, gives light to DAUGHTER, and goes away. Zoom in		

	DAUGHTER smokes.		
PI-3.2. СРП-КРП. ДОНЬКА у лісі.	PI-3.2. MS-CU. DAUGHTER in a forest.		
PI-3.3. СРП-КРП. ДОНЬКА у лісі. ПАН догори.	PI-3.3. MS-CU. DAUGHTER a forest. PAN up.		

Part II

PII-2A.0. EXT. ДОРОГА – ДЕНЬ / EXT. ROAD - DAY.

PII-2A.1. ЗП. РУХ крізь кущі. Попереду ГІСТЬ – пісяє. Закінчує, повертається, чіпляє головою щось, що висить на гілці.	PII-2A.1. WS. PAN through the bushes. In front of camera - GUEST urinates. Finishes, and then turns round and brushes with his head against something hanging from a brunch.		
PII-2A.2. КРП. Обличчя ГОСТЯ щось гойдається поряд.	PII-2A.2. CU. GUEST's face, something swings close to it.	**ГІСТЬ:** І тут висить… ~~Але тут на мотузці~~ І петля, як…	**GUEST:** And here it is… …hanging… ~~this time, a rope…~~ A noose, like…
PII-2A.3. СРП-КРП. Спина ГОСТЯ, він йде до дірки у паркані, підходить розглядає, що за парканом, продовжує рух.	PII-2A.3. MS-CU. GUEST's back. He goes to a hole in a fence. Approaches it, stares on what is on the other side of the fence and then moves on.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Симптом. За такими дрібними ознаками можна всю картину скласти. Анамнез можна вигадати, щоб симаптоми якось пов'язати. Але все очевидно. Він про істину… я-а-а-а про вірогідність…	**GUEST:** A symptom. The image forms from the tiniest details. One could concoct an anamnesis to fit these symptoms. But it's all so clear. He is speaking about truth and I… about authenticity.
PII-2A.4. КРП. Ноги ГОСТЯ йдуть по доріжці. ПАН по спині, раптово корпус сіпається.	PII-2A.4. CU. GUEST's feet move along the path. PAN on his back. Suddenly his body gives a start.		
PII-2A.5. ЗП. ГІСТЬ на фоні дивного будинку. Повертається до нас.	PII-2A.5. WS. GUEST stands against a weird villa. GUEST turns on the camera.	**ГІСТЬ:** Сюди?	**GUEST:** This way?
FB. Небо. ПАН донизу. ДОНЬКА, її ЧОЛОВІК коло будинку.	FB. WS-MS. Sky. PAN down. DAUGHTER, her HUSBAND (SON) near the villa.		
PII-2A.6. КРП. ГІСТЬ розглядає будинок.	PII-2A.6. CU. GUEST looks at the villa.	**ГІСТЬ:** Мені щось цей будинок… Якесь…	**GUEST:** This house… Something oddly familiar…
PII-2A.7. СРП-КРП. ГІСТЬ підходить до хвіртки, відкриває.	PII-2A.7. MS-CU. GUEST goes up to the wicket and opens it.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Може помилився? Але, адреса… Місток був… Все, як пояснювали.	**GUEST:** Maybe I got it wrong… …but the address… …the bridge… …just like I was told.
PII-2A.10. КРП. ГІСТЬ різко натискає пальцем на дзвінок.	PII-2A.10. CU. GUEST sharply presses the doorbell button.		
PII-2A.11. КРП. Двері відчиняються.	PII-2A.11. CU. The door opens.		

PII-4.0. EXT/INT. ВІЛЛА, ВХІДНІ ДВЕРІ/КОРИДОР - ДЕНЬ / VILLA, ENTRANCE DOOR/HALL - DAY.

PII-4.1. КРП. У дверях дуже жвава МАТИ. Повертається, йде по сходах.	PII-4.1. CU. Very animated MOTHER stands in the doorway. Turns back, goes upstairs.	**МАТИ:** Добридень, о-ооо... Доброго ранку. **ГІСТЬ:** Доброго ранку. **МАТИ:** Панове шукають спокій. На двох, я гадаю. **ГІСТЬ:** Так, але нам бажано з пансіоном. **МАТИ:** Маємо двомісний покій з пансіоном. Прошу, проходьте.	**MOTHER:** Hello! Ooh! Good morning. **GUEST:** Good morning! **MOTHER:** You gentlemen are looking for a quiet spot? For two, I take it? **GUEST:** Yes, and we'd like full board if possible. **MOTHER:** We have a double-room and board. Please, come in!
PII-4.2. КРП-СРП. МАТИ за нею ГІСТЬ піднімаються на сходову клітину. МАТИ відкриває двері перед ГОСТЕМ. У дверях дзеркало в якому відображається ДОНЬКА, яка лежіть на ліжку під ним у дивній розчепірений позі.	PII-4.2. CU-MS. MOTHER goes up staircase GUEST follows her. MOTHER opens the door in front of GUEST. The mirror can be seen from the threshold - there is reflection of DAUGHTER lying on bed in a weird pose.	**МАТИ:** Пансіон буде кращий ніж у санаторії. І догляд, як у лікарні. Знаєте, у нас досвід. Вся сім'я - медики, все розуміємо - паціє... гостям спокій потрібний. Дивіться цей. Покій світлий, вам одному зручно буде, затишно. Іншим паці..., гостям подобалось. Тут всі заспокоюються, у рівновагу приходять, приходять… У рівновагу…	**MOTHER:** You'll never find food like this in a health resort. And the full hospital treatment! We're experienced, you know. A medical family. We fully appreciate that our patien… …guests need their peace and quiet. How about this one? Nice and light. Quiet, too! A cozy spot to be alone. The patien… guests before you have all just loved it. A calming place. They come here and find their balance… …their balance, they find it…
PII-4.3. КРП. Відображення ноги ДОНЬКИ у дзеркалі.	PII-4.3. CU. Reflection of DAUGHTER's foot in the mirror.		
PII-4.4. ЗП. ДОНЬКА лежить на ліжку. Рука прикриває обличчя, Вона ніби спить.	PII-4.4. WS. DAUGHTER lies on bed. Her hand is on her face covering it. She looks like sleeping.		
PII-4.5. КРП. Нога ДОНЬКИ.	PII-4.5. CU. DAUGHTER's foot.	**МАТИ:** І служниця у нас навчена, як медсестра. Відпочинете, заспокоїтесь.	**MOTHER:** Our maid is trained - as a nurse - as well. Just a good rest, to calm yourself.
PII-4.8. КРП. Рука МАТЕРІ відчиняє двері. МАТИ проходить у кімнату.	PII-4.8. CU. MOTHER's hand opens the door. MOTHER comes in the room.	**МАТИ:** Проходьте, прошу… Тільки двері… зачиняйте.	**MOTHER:** Please, come in… Just close… the door behind you.

PII-5A.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ / ROOM - DAY.

PII-5A.1. ЗП-СРП. ГІСТЬ закриває двері. Проходить до ліжка, кладе на нього валізу та друкарську машинку.	PII-5A.1. WS-MS. GUEST closes the door. Comes up to the bed, puts his suitcase and typewriter on the bed.		
FB. СРП. ДОНЬКА сідає на ліжко.	FB. MS. DAUGHTER sits down on the bed.		
PII-5A.2. СРП. ГІСТЬ відкриває валізу, викладає свої речі на ліжко.	PII-5A.2. MS. GUEST opens the suitcase and unpacks his belongings on the bed.	**ГІСТЬ:** Знаєш, нам таки пощастило з пансіоном. Він недарма, радив… навіть наполягав. Але чому все так дивно складається? Чому все власне так - одне до одного… Не розумію… Може відраза? ~~Але чого?~~	**GUEST:** You know, we were lucky to find a boarding house. It's good that he advised us… …insisted even. Still, it's all so odd. Why is it all turning out like this - one thing on the heels of another? I don't understand… Where is this antipathy coming from? ~~But why?~~
PII-5A.7. POV. Ліжко, на ньому ноги. ПАН догори - дзеркало, в ньому відображаються ноги на ліжку.	PII-5A.7. POV. The bed. Legs on the bed. PAN up - the mirror reflects the legs on the bed.		
PII-5A.3. КРП-ЗП. Друкарська машинка в руках у ГОСТЯ - трусіть нею. Потім відходить, кладе її на столик коло дзеркала.	PII-5A.3. CU-WS. There is the typewriter in GUEST's hands - he shakes it. Then walks away and put it on the table next to the mirror.	**ГІСТЬ:** Почав я йому на нерви діяти. Щойно мене побачить і вже відраза. ~~Розумієш, на нервах весь час…~~ Він вже терпіти мене не може. Торкнеться випадково… і сіпається. Починаєш відчувати себе винним, у всьому винним, завжди винним. Хочеться перед всіма уклякнути на коліна і заволати:	**GUEST:** I've begun to get on his nerves. He looks at me and the disgust rises. ~~Constantly on his nerves…~~ He can't stand me any longer. A casual brush of my arm… …and he jerks away. You start to feel guilty, guilty of everything, in everything. You want to drop to your knees and cry out:
FB. ЗП. Ніч, кімната, голий СИН сідіть на ліжку.	FB. WS. Night, room, naked SON sitting on the bed.		
PII-5A.4. КРП-СРП. Рука ГОСТЯ з трусить	PII-5A.4. CU-MS. GUEST's hand shakes a	**ГІСТЬ:** Прошу вибачити. Вибач прошу, але за що? Може я його	**GUEST:** Forgive me! Please forgive me!

краваткою, потім вішає її на бильце ліжка. ПАН до вікна - рука БАТЬКА відхиляє штору. За вікном двір, невеличкій будиночок, хлів.	tie and puts it on the bed back. PAN to the window - FATHER's hand pushes curtain aside. Through the window we can see the courtyard, a small villa and a cattle-shed.	дійсно дратую… Просто дратую. І нічого такого…	But for what? Perhaps I truly irritate him… …a mere irritation… …nothing else…
PII-5A.5. КРП. Обличчя ГОСТЯ. ПАН донизу - ліжко. На ніжці пов'язаний мотузок. ПАН догори - Стеля з люстрою.	PII-5A.5. CU. GUEST's face. PAN down - the bed. There is a rope tied to a leg of the bed. PAN up - chandelier on the ceiling.	**ГІСТЬ:** А може смердить від мене? Дисморфоманія якась. Або аутосуґестія?	**GUEST:** Do I stink? It's some kind of dysmorphomania. Or a product of autosuggestion?
PII-5A.7. POV. Ліжко, на ньому ноги. ПАН догори - дзеркало, в ньому відображаються ноги на ліжку.	PII-5A.7. POV. The bed. Legs on the bed. PAN up - the mirror reflects the legs on the bed.		
FB. КРП. Обличчя ГОСТЯ нахиляється до нас.	FB. CU. GUEST's face leans over us.	**ГІСТЬ:** Індукція!	**GUEST:** Induction!

PII-6.0. EXT. ДВІР – ДЕНЬ / COURTYARD – DAY.

PII-6.1. КРП. Обличчя ГОСТЯ. Відвертається.	PII-6.1. CU. GUEST's face. Turns away.		
PII-6.8.КРП. металева конструкція з ганчіркою.	PII-6.8.CU. A metal structure with a rag hanging from it.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Все виглядає не так. Здається, або зовсім втрачає реальність.	**GUEST:** Everything looks wrong. Looks? Have we lost touch with reality?
PII-6.9. СРП-КРП. ГІСТЬ повертається до нас.	PII-6.9. MS-CU. GUEST turns to us.	**ГІСТЬ:** Ну що? Що скажеш?	**GUEST:** Well? What do you have to say?
PII-6.11. КРП. ГІСТЬ зніяковіло відвертається.	PII-6.11. CU. GUEST turns away embarrassed.		
PII-6.12. КРП. Металева конструкція вже без ганчірки.	PII-6.12. CU. The metal structure. There is no rag on it.		
FB. КРП. Обличчя СЛУЖНИЦІ відхиляється від нас.	FB. CU. MAID's face moves away from us.		

PII-8.0. INT. КІМНАТА-КОРИДОР-ДВІР-КОРИДОР-КІМНАТА - НІЧ / ROOM-HALL-COURTYARD-HALL-ROOM - NIGHT.
PII-7.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ / ROOM - DAY.

PII-8.1. POV. Тінь рухається по дверях, відкриває їх, йде по коридору, спускається по сходах підходить до вікна.	PII-8.1. POV. Shadow moves over a door, opens it, moves on the hall, goes downstairs and approaches a window.		
PII-8.2. PII-8.3. PII-8.4. POV. ПАН по кругу від вікна - дзеркало в ньому промайнув СВЯЩЕННИК. Його тінь спускається по сходах.	PII-8.2. PII-8.3. PII-8.4. POV. PAN round from the window - the mirror, PRIEST shows up in it for a moment. His shadow goes downstairs.		
PII-8.5. POV. Відкриті двері на двір. Виходить на ганок - двір.	PII-8.5. POV. Opened door to the courtyard. Comes out on the porch - view of the courtyard.		
PII-8.6. POV. В глибині двору будиночок СЛУЖНИЦІ (той, що ми бачили з вікна). Повільний рух до нього.	PII-8.6. POV. MAID's house at the back of the courtyard (the one we saw from window). Slow movement towards it.		
PII-8.7. PII-8.8. PII-8.9. PII-8.10. POV. Повільно рухаємось до будиночка, роздивляємось навкруги. ПАН по колу - хлів, ліс, будиночок з приставленою драбиною, коло неї промайнула фігура БАТЬКА. Він щось вішає на сходинку драбини, кут будинку.	PII-8.7. PII-8.8. PII-8.9. PII-8.10. POV. Slowly movement towards MAID's house, looking around. PAN round - the cattle-shad, a forest, ladder leans on the villa, FATHER shows up near the ladder. He hangs something on the ladder rung. Corner of MAID's house.		
PII-8.11. POV. За кутом будинку стоїть ГІСТЬ.	PII-8.11. POV. GUEST stands over the corner of MAID's house.		
PII-8.12. POV. ПАН ліворуч - вікно СЛУЖНИЦІ. Поволі наближаємося до нього.	PII-8.12. POV. PAN left - window of the MAID's house. Slow movement up to it.		

PII-8.13. POV. Вікно, за фіранкою СЛУЖНИЦЯ, спить. Місяць добре освітлює обличчя - розглядаємо його.	PII-8.13. POV. The window, trough a curtain we can see sleeping MAID. The moon lights up her face brightly - we look at her.		
PII-8.14. PII-8.15. POV. Відходимо від вікна. Наближаємось до кута, за ним на подвір'ї МАТИ у халаті - махає руками. Відсахнутись за кут.	PII-8.14. PII-8.15. POV. We go away from the window. Approach a corner of the villa and see MOTHER in a dressing gown in the middle of the courtyard - she waves her arms. We recoil beneath the corner.		
PII-8.16. PII-8.17. PII-8.18. PII-8.19. PII-8.20. PII-8.21. POV. Виходимо з-за рогу будинку. МАТЕРІ на подвір'ї немає. Поволі рухаємось до будинку - драбина, деревця, подвір'я.	PII-8.16. PII-8.17. PII-8.18. PII-8.19. PII-8.20. PII-8.21. POV. We come out of the corner. There isn't MOTHER there anymore. Slowly PAN towards the house - the ladder, small trees, the courtyard.		
PII-8.22. PII-8.23. POV. Швидкий рух по ганку, сходах	PII-8.22. PII-8.23. POV. Quick movement over the porch upstairs.		
PII-8.25. PII-8.26. Рух по сходах, у дзеркалі промайнув СВЯЩЕННИК.	PII-8.25. PII-8.26. Movement upstairs, PRIEST shows up in the mirror reflection.		
PII-8.27. Рух по сходах.	PII-8.27. Movement upstairs.		
PII-8.28. Двері у кімнату, входимо в неї.	PII-8.28. The door in the room. Come inside the room.		
PII-8.29. Ліжко на ньому лялька.	PII-8.29. There is a doll on the bed.		
PII-8.30. КРП. Обличчя ГОСТЯ.	PII-8.30. CU. GUEST's face.		
PII-8.31. СРП. Рука ГОСТЯ показує на булавку в коробці. ПАН донизу - лялька	PII-8.31. MS. GUEST's hand points at a pin in a box. PAN down - the doll.		
PII-8.32. КРП. Обличчя ГОСТЯ.	PII-8.32. CU. GUEST's face.		

PII-8.33. Ліжко на ньому лялька.	PII-8.33. The doll lies on the bed.		
PII-8.34. КРП. Голова ляльки - губи розбиті.	PII-8.34. CU. Doll's head - her lips are battered.		
PII-8.32. КРП. Обличчя ГОСТЯ.	PII-8.32. CU. GUEST's face.		
PII-8.29. POV. Вікно, рука БАТЬКА закриває штору. ПАН Дзеркало, у ньому СВЯЩЕННИК в рясі лежить на ліжку. ПАН догори - стеля, люстра.	PII-8.29. POV. The window, FATHER's hand shuts the curtain. PAN - mirror reflects PRIEST who in frock lies on the bed.	**БАТЬКО:** Ні в чому не можна бути впевненим. **ГІСТЬ:** А вузол? **БАТЬКО:**Це нуль. **ГІСТЬ:** Петля?	**FATHER:** It's impossible to be certain in anything. **GUEST:** And the knot? **FATHER:** For naught. **GUEST:** A noose?
FB. КРП. Обличчя ГОСТЯ нахиляється на нас.	FB. CU. GUEST's face leans down to us.	**ГІСТЬ:** І так і ні… Вставай.	**FATHER:** Yes. And no… Get up.
PII-6.14. СРП. ГІСТЬ у майці йде коло будинку СЛУЖНИЦІ, повз драбину. ПАН ліворуч - СЛУЖНИЦЯ	PII-6.14. MS. GUEST in a vest goes along the MAID's house; the ladder leans over its wall. PAN left- MAID.		
PII-6.15. СРП. Ріг будинку, з-за нього виходить ГІСТЬ, дивиться на нас.	PII-6.15. MS. Corner of the villa, GUEST comes out of it. Looks at us.	**ГІСТЬ:** Поглянь.	**GUEST:** Take a look.
PII-6.16. СРП. ГІСТЬ присідає, продовжує вивчати лахміття.	PII-6.16. MS. GUEST sits down still looking at the rags.	**БАТЬКО:** Образи вишиковуються в систему значень, а дії — в систему ритуалів, які реалізують можливості в іншому часі. **ГІСТЬ:** В іншому, все було б	**FATHER:** Images arrange themselves systematically, and actions, ritually… …only able to be realized… …elsewhere. **GUEST:** Elsewhere, everything would be...
PII-6.17. КРП. Лахміття, миска з курячими лапами, ганчірками. ПАН праворуч - рамка, лопатка…	PII-6.17. CU. The rags, bowl with chicken legs and rags. PAN right -a frame, a small spade.		
PII-6.18. СРП. ГІСТЬ, встає.	PII-6.18. MS. GUEST rises.	**ГІСТЬ:** інакше.	**GUEST:** …would be different.

PART III 2B.0. EXT. ДОРОГА, ЛІС - ДЕНЬ, НІЧ / ROAD, FOREST - DAY, NIGHT

PIII-2B.1. КРП. ГІСТЬ піднімається, ворона хитається.	PIII-2B.1. CU. GUEST rises; raven swings.	**ГІСТЬ:** От… висить.	**GUEST:** Here it is… …hanging…
PIII-2B.2. КРП. Ворона - лапки. ПАН догори - черевце, дзьобик.	PIII-2B.2. CU. The raven - legs, PAN ups the belly, beak.		
PIII-2B.3. КРП. Голова крука - повзає муха.	PIII-2B.3. CU. Raven's head - a fly runs over it.		
PIII-2B.4. СРП. Голова крука. ПАН догори - мотузок прив'язаний до гілки.	PIII-2B.4. MS. Raven's head. PAN up to the rope tied up to the tree branch.		
PIII-2B.5. PII-2B.6. КРП. ГІСТЬ уважно роздивляється крука.	PIII-2B.5. PII-2B.6. CU. GUEST scrutinizes the raven.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Вузол… Як він казав - образ кола?	**GUEST:** A knot… How did he describe it? The suggestion of a loop?
PIII-2B.1N. ПРОХІД крізь листя - ГІСТЬ стоїть коло повішеного крука. Розглядає її, торкає рукою вузол на мотузці.	PIII-2B.1N. PAN through leaves - GUEST stands by the hanged raven. Looks at it, touches the knot on the rope with his hand.	**ГІСТЬ:** Хоча… Якщо вона, то навпаки… Може це все-таки він?	**GUEST:** Still… …her way changes everything… On the other hand, could it be him after all?
PIII-2B.2N. КРП. Крук	PIII-2B.2N. CU. The raven.	**БАТЬКО:** Петля фахово зав'язана.	**FATHER:** This is a skillful knot.
PIII-2B.3N. ГІСТЬ забирає руку від вузла.	PIII-2B.3N. GUEST withdraws his hand from the knot.	**ГІСТЬ:** Звичайно… він же кнотист.	**GUEST:** Certainly. He is a knotist.
PIII -2B.7. КРП. Ворона, голівка вивернута, широко розкритий дзьоб, висіть на мотузку. Палець БАТЬКА залазить в дзьоб, колупається в ньому.	PIII -2B.7. CU. The raven hangs on the rope - its head is dislocated, beak is widely opened. FATHER's finger moves into the beak, rummages in it.	**БАТЬКО:** Ковзаючий вузол є надійнішим різновидом петлі, а накидний стає петлею наполовину.	**FATHER:** A slipknot holds best of all. Or a simple twist - and you have half a noose.
PIII -2B.8. КРП. ГІСТЬ, проводить пальцем між комірцем сорочки та шиєю, заковтує слину, поправляє краватку. ПАН донизу - рука в кишеню.	PIII -2B.8. CU. GUEST passes a finger between his neck and shirt collar, swallows, adjusts his tie straight. PAN - his hand moves into a pocket.	**ГІСТЬ:** Наполовину чого? **БАТЬКО:** Сенсу. **ГІСТЬ:** Це дуже складно.	**GUEST:** A half *what?* **FATHER:** Half the meaning. **GUEST:** This is too complex.
PIII -2B.7. КРП. Рука БАТЬКА витирає хустинкою палець.	PIII -2B.7. CU. FATHER's hand wipes a finger with a	**БАТЬКО:** Почнемо спочатку. Всі об'єкти — лише явища…	**FATHER:** Let's start from the beginning. Any object is merely a

	handkerchief.	**ГІСТЬ:** Досить. Мене вже чекають.	phenomenon… **GUEST:** Enough. I'm expected.
PIII -2B.9. КРП-СРП. ГІСТЬ відходить від ворони. Ворона на гілці.	PIII -2B.9. CU-MS. GUEST goes away from the raven. The raven on the branch.		
PII-2B.9. СРП. ГІСТЬ стоїть у дірці в паркані, роздивляється навкруги, рушає.	PII-2B.9. MS. GUEST stands in the hole in the fence, looks around, then moves on.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Звичайно, можна почати з чого завгодно. Інтуїтивно…	**GUEST:** Certainly, one could start anywhere… Intuitively…
PIII -2B.10. PII-2B.11. КРП. Попереду йдуть ноги ГОСТЯ. ГІСТЬ йде на тлі будинку.	PIII -2B.10. PII-2B.11. CU. In front of us GUEST's feet. He walks. Behind him we can see the villa.		
PIII -2B.12. СРП. ГІСТЬ стоїть навпроти дивного будинку, приглядається, потім рушає паралельно будинкові.	PIII -2B.12. MS. GUEST stands in front of the weird villa, looks attentively at it, and then goes along it.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Це просто мотузок без вузлів , як… як колоратка. Коло… По колу…	**GUEST:** It's just a rope. Knotless. Like... Like a clerical collar. Collared. Encircled.
PIII -2B.13. ЗП. Будинок, в кадр входить ГІСТЬ, зупиняється, поправляє (підтягує) штани, знову придивляєтеся до будинку. Рушає далі.	PIII -2B.13. WS. The villa. GUEST comes in the frame, then stops, pulls his trousers up and looks attentively at the villa again. Moves on.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Знову я тут. Дивний будинок. Виглядає як той. Здається все однаковим, немов втрачає об'єм і голос… голос чужий. Чуєш?	**GUEST:** Here again. Such an odd house. It looks like that other, earlier. Everything seems the same… …yet stripped of volume and voice… …is my voice my own? Can you hear it?
PIII -2B.14. КРП. Дзвінок на дверях. Палець ГОСТЯ тисне на нього. Двері відчиняються.	PIII -2B.14. CU. The doorbell on the door. GUEST's finger pushes its button. The door opens.	**БАТЬКО:** Хтось дзвонить.	**FATHER:** Someone is ringing.

PIII-5B.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ / ROOM - DAY.

PIII -5B.1. PII-5B.2. POV. СЛУЖНИЦЯ стоїть над ліжком - будить…	PIII -5B.1. PII-5B.2. POV. MAID bents over the bed - waking…	**СЛУЖНИЦЯ:** Прокидайтесь. Пана до телефону. Чекають… От краватка.	**MAID:** Wake up! Wake up! Someone is asking for you, sir. They're waiting… Your tie.
PII-5B.3. СРП. ГІСТЬ сидить на ліжку зав'язує шнурки на черевику. МАТИ кидає йому другий черевик. ГІСТЬ бере черевик та краватку, підходить до вікна. До вікна підходить МАТИ, витирає підвіконня, поливає квіти, відпихає ГОСТЯ, щоб не заважав.	PII-5B.3. MS. GUEST sits on the bed and ties up a shoelace. MOTHER flings him another shoe. GUEST picks up the shoe and a tie and goes to the window. MOTHER comes to the window too, dusts windowsill, waters flowers in pots and pushes GUEST away from the window clearing her way.	**МАТИ:** Раніше все було, як у людей, розумієте, пристойно, спокійно… А зараз… Все у нього про мотузки та вузлики тепер. От пасок від халата куди подів? Питала, питала… Мовчить. Виходжу на двір, висить… половина… Другу, потім, Служниця принесла. Де знайшла не сказала… Уявляєте собі… Він ріже, я зшиваю.	**MOTHER:** Earlier everything was as it should be, you see, proper, calm… But now… He is fixated on his ropes, his knots. Now, where has he put the belt? I keep asking, asking… He's tight-lipped. I go out to the yard and there it hangs… …half of it anyway… The maid came later with the other part. She didn't say where she'd found it, imagine it… He cuts. I sew.
PIII -5B.4. МАТИ прибирає кімнату, досить хаотичні рухи - стільки прибирає, скільки робить вигляд. Весь час зганяє з місця ГОСТЯ, він як неприкаяний бродить по кімнаті - то сяде, то стане. На протязі всього прибирання він носиться з черевиком - не знає де його притулити, та намагається зав'язати вузол на краватці. Рухи МАТЕРІ та ГОСТЯ чимось нагадують дивний парний танок - вона наздоганяє, він	PIII -5B.4. MOTHER cleans the room. Her movements are chaotic - less she cleans, more pretends cleaning. She drives GUEST away all the time from place to place. He roams the room restlessly - sits down, then stands up. All that time GUEST fetches the shoe knowing not where to put it, tries to knot a tie. MOTHER's and GUEST's movements look like a weird dance for two - she chases, he runs away.	**МАТИ:** Всі вони такі… Одному те, іншому се. Уявіть собі прибираю, як зараз, під ліжко, а там ... намисто розсипане. Нитку пізніше знайшла пов'язану, так знаєте, нав'язану. Весь час сама. Сама весь час і мовчить - ні пари з вуст, ні пари з вуст. Не говорить. Пан розуміє? Це після того випадку. Я пану казала. І він мовчить. Йому взагалі байдуже. Байдуже… йому. Всім байдуже.	**MOTHER:** They're all this way… One wants this, the other wants that. Imagine, I'm cleaning, just like now, under the bed and what do I find… a necklace scattered everywhere. And later, a string, all crudely knotted up. She keeps to herself. Constantly alone and won't speak. Not a word. Not a word. To anyone. You see, sir? Not since the incident. The

тікає.		Йому… Кажу: поговори з ним, а він своє – мотузки, вузлики, вузлики, вузлики... Мотузки, вузлики, вузли – він кнотист. Кнотист, цілими днями – в’яже. Чи слова, чи мотузки. Слова це пів біди… Зовсім схибився, краще б філателістом був – зрозуміліше і безпечніше. А тут не знаєш, чого чекати. Ніколи не впевнена, ніколи не впевнена. А бачив би пан його коробку з під взуття… Коробка пів піди… Всі коробки позаймав. А взуття де тримати? Розкладає цілими днями – екземпляр до екземпляру. Пан розуміє? Мотузочки. Різні: зав’язані, розв’язані, зав’язані, розв’язані… В голові не вкладається. Часом хочеться сказати: любий, отямся, я ту твою маячню скасую.	gentleman has been told. But not a word in response. He does not care at all. Does not care… No one cares… "Talk to him", I say, but it's just him with his ropes, knots, ropes, knots… …ropes, knots, ropes, knots, knots, knots, knots, knots… Ropes, knots… He is a knotist… Knotist… All day he’s knotting …knotting… knots …words. Words aren't really the problem… He's lost all perspective. He should have become a philatelist. Understandable and safer. With this you don’t know what to expect. I can never be sure, never. I wish the gentleman had seen his shoebox. Another part of the problem, that box… He filled them all. Where do I put the shoes? He lays them out all the day long, one just like the next. The ropes: knotted, unknotted, knotted, unknotted… It's too much to take in. Sometimes I want to say: “My sweet, pull yourself together. Your delirium let me take it away.”
PIII -5B.9.КРП. МАТИ.	PIII -5B.9.CU. MOTHER	**МАТИ:** Пан мене слу хає, так? **ГІСТЬ:** Так, я слухаю.	**MOTHER:** You are listening, aren't you? **GUEST:** Yes, I am.
PIII -5B.10. МАТИ продовжує прибирати кімнату	PIII -5B.10. MOTHER goes on cleaning.		

PIII -5B.10. МАТИ продовжує прибирати кімнату	PIII -5B.10. MOTHER goes on cleaning.	**МАТИ:** Уявіть собі прибираю, як зараз... **ГІСТЬ (ВнГол):** Таки симетрія важлива... і врівноваженість. Тоді форму зберігає і зав'язується міцно. Ну от, виходить звичайна петля. Так, їй важливо все тримати під контролем, бо коли ні – дії повторюються. Цікаво, вона сама це помічає? Усвідомлені дії вишиковуються в систему значень, а її… в систему ритуалів. Він кно... Як вона сказала: краще б нумізматом був? Мотузки збирає і по коробках... Або в'яже. Чи можу я запобігти... або вплинути?	**MOTHER:** Imagine, I'm cleaning, just like now… **GUEST:** Anyway, symmetry is vital… and balance. It maintains its form - a good, strong knot. Look, here - a simple noose. Yes, and everything under control, as it should be. Otherwise, more of the same. I wonder if she recognizes it? Conscious actions are arranged systematically, but her actions… ritually. He is a knoti… She said *what*? A numismatist? He puts his ropes in little boxes… Or knots them… Can I prevent it… or influence it?
PIII -5B.11. + один кадр МАТИ продовжує прибирати кімнату	PIII -5B.11. + one more frame MOTHER goes on cleaning		
PIII -5B.12. Закінчила прибирати, пішла до дверей. По дорозі зупинилась коло ГОСТЯ.	PIII -5B.12. MOTHER finishes cleaning and goes to the door. Stops near GUEST on her way.	**МАТИ:** Так от я вже мусила йому тричі на день шнурки прасувати. **ГІСТЬ :** Ну і що? **МАТИ:** Гидота.	**MOTHER:** Look here. I even had to iron his shoelaces three times a day. **GUEST:** What of it? **MOTHER:** A nasty business.

PIII-9.0. INT. ВІТАЛЬНЯ (ВЕЧЕРЯ) - ВЕЧІР / DINING ROOM (DINNER) - EVENING.
PIII-7.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ / ROOM - DAY.
PIII-3.0. EXT. ЛІС, ДЕНЬ / FOREST, DAY.

PIII -9.1. POV з ліжка. СЛУЖНИЦЯ стоїть над ліжком будить, запрошує до вечері. ПАН - нога ГОСТЯ в черевику, він зав'язує шнурки	PIII -9.1. POV from the bed. MAID leans over the bed - wakes up and invites to dinner. PAN GUEST's foot in the shoe, he ties up the shoelace.	**СЛУЖНИЦЯ:** Прокидайтесь, прошу пана. Хазяї чекають, просять до вечері. Все готове. **ГІСТЬ:** Не лізе… Та, що це… Проста конфігурація. Дірочка - мотузочок. Мотузочок - дірочка. От… Ну не лізе і все… Тьху. Зараза. Ну що ти будеш робити… Треба парами, бо симетрія важлива.	**MAID:** Wake up, mister, please. The hosts are expecting you, at dinner. Everything is ready. **GUEST:** I couldn't. Not a thing … And this… A simple design. A loop, a rope. Rope, loop. So… I couldn't. Not a thing. End of story! Damn it. Now, what? Should I pair it? Symmetry is vital.
FB. СРП. СВЯЩЕННИК ставить свою ногу на коліно ЧОЛОВІКОВІ Д.	FB. MS. PRIEST puts his leg on SON's (SON-IN-LAW) knee.		
PIII -9.3. СРП. ГІСТЬ та МАТИ за столом - вечеряють.	PIII -9.3. MS. GUEST and MOTHER sit at the table having dinner.	**БАТЬКО:** Так, це пан дуже вірно, влучно зауважив. Але сумнів завжди лишається.	**FATHER:** Yes, the gentleman has put it very well, very precisely. **SON-IN-LAW:** It is enough. Thank you. **FATHER:** Yet, doubt persists.
PIII -9.4. СРП. ЧОЛОВІК Д. за стілом, МАТИ накладає йому їжу.	PIII -9.4. MS. SON (SON-IN-LAW)sits at the table. MOTHER fills his plate.	**ЧОЛОВІК Д.:** Досить. Дякую. Люба, подай , будь ласка сільничку. **БАТЬКО:** Значення відрізняються від того, що вони означають.	**SON-IN-LAW:** Darling, please pass the salt. **FATHER:** The sense of things deviates from what is denoted.
PII-9.5. КРП. ГІСТЬ піднімає голову від тарілки.	PII-9.5. CU. GUEST raises his head from the plate.		
PIII -9.7. СРП-ЗП. ДОНЬКА за столом, нудьгує. Підходить СЛУЖНИЦЯ забирає пусту тарілку. ПАН ліворуч - до кімнати входить ЧОЛОВІК Д. Після привітання йде до столу.	PIII -9.7. MS-WS. DAUGHTER sits at the table, she's in boredom. MAID comes up and takes empty plate away. PAN left - SON (SON-IN-LAW) comes into the DINING room, after greetings he goes to the table.	**БАТЬКО:** Сенс реальності - це лише посилання на минуле, яке не може обходитися без свідоцтв відчуттів, які знаходяться за межами свідомості... **ЧОЛОВІК Д.:** Добрий вечір панове. **МАТИ:** Знайомтесь - це чоловік нашої доні.	**FATHER:** Any sense of reality merely references the past. It relies on the indispensable authentication of sensations derived beyond consciousness. **SON-IN-LAW:** Good evening, gentlemen. **MOTHER:** Allow me to introduce the husband of our daughter. **SON-IN-LAW:** Bon appetit!

PIII -9.8.СРП. ЧОЛОВІК Д. Сідає за стіл поряд з ДОНЬКОЮ. Мати бере його тарілку, накладає їжу, передає через стіл. ДОНЬКА, відсторонено реагує на прохання - ребром долоні суне сільничку по столу.	PIII -9.8.MS. SON (SON-IN-LAW)sits down at the table next to DAUGHTER. MOTHER fills his plate. DAUGHTER aloofly responds to a request to pass salt - and moves saltcellar along the table by her palm rib.	**ГІСТЬ:** Ми знайомі, вже зустрічались. **SON-IN-LAW:** Так, у клініці. Дякую. Досить. Дякую. **БАТЬКО:** Розумієте, **ЧОЛОВІК Д.:** Подай мені, будь ласка, сільничку. **БАТЬКО:** Розумієте, діючи або мислячи певним чином, ніби можна запобігти ходу подій, або вплинути на нього, хоча формальні зміни уявлень не визначають природу переживань.	**GUEST:** We know each other. We've already met. **SON-IN-LAW:** Yes, in clinic. Thank you. That'll do. Thank you. **FATHER:** You see… **SON-IN-LAW:** Please pass the salt. **FATHER:** You see, by acting or thinking in a certain fashion, in the hope of preventing a sequence of events or influencing it… …we ignore that formal changes in our assumptions are never determinative of the nature of our experience.
PIII -9.9. КРП. ПАН по столу - рука ДОНЬКИ, перекинута сільничка.	PIII -9.9. CU. PAN along the table - DAUGHTER's hand, knocked over saltcellar.		
PIII -9.10.-9.17 КРП-СРП. Наша увага зосереджена на ЧОЛОВІКОВІ Д. Спостерігаємо за ним, намагаючись уникнути його погляду, зісковзуємо на ДОНЬКУ, стіл…	PIII -9.10.-9.17 CU-MS. Attention on the SON (SON-IN-LAW). We watch him closely avoiding meeting his eyes, look at DAUGHTER, then table…	**БАТЬКО:** Мушу пана запевнити, відсутність свідомості кладе кінець будь-яким переживанням. І взагалі, переживання бувають лише у живих людей. Смерть - значить, немає мене. Кінець... В чисто смисловому вигляді - нуль і тілесний характер відсутній. Петля. Коло. Колоратка...	**FATHER:** I am compelled to stress this, sir: the absence of consciousness terminates all experience. Generally, only the living may have experiences. Death signals the end… of me. The end. In a purely semantic view, bereft of corporeality it all comes to… naught. A noose. A loop. A collar…
PIII -9.19. КРП. СЛУЖНИЦЯ, щось шепоче на вухо ДОНЬЦІ.	PIII -9.19. CU. MAID whispers something into DAUGHTER's ear.		
PIII -9.20. КРП. Рука МАТЕРІ накручує нитку на палець.	PIII -9.20. CU. MOTHER's hand winds a thread on a finger.	**МАТИ :** До-ооо-си-иить вже.	**MOTHER:** Enough already!
PIII -9.21. СРП. ЧОЛОВІК Д. Їсть, потім включається в розмову.	PIII -9.21. MS. SON (SON-IN-LAW)eats, then joins the conversation.	**ЧОЛОВІК Д.:** Я також бачив...	**SON-IN-LAW:** I also saw…
PIII -9.22. КРП. ГІСТЬ піднімає голову на ЧОЛОВІКА Д.	PIII -9.22. CU. GUEST raises his head and looks at SON.	**ЧОЛОВІК Д.:** висів, тут недалеко	**SON-IN-LAW:** …hanging, not far

PIII -9.22. КРП. ГІСТЬ піднімає голову на ЧОЛОВІКА Д.	PIII -9.22. CU. GUEST raises his head and looks at SON.	**ЧОЛОВІК Д.:** висів, тут недалеко від дому...	**SON-IN-LAW:** …hanging, not far from the house…
PIII -9.24. КРП. ЧОЛОВІК Д. З відкритим ротом(позіхає) з рота струмінь рідини. За секунду розуміємо, що позаду СЛУЖНИЦЯ наливає чай. ПАН ліворуч - стіл, тарілка з ватрушками, рука ГОСТЯ бере одну, МАТИ вантажить ГОСТЯ.	PIII -9.24. CU. SON (SON-IN-LAW) mouth's open (he is yawning), liquid streams down from it. In a moment it becomes clear that was MAID pouring tea right behind SON (SON-IN-LAW). PAN left - the table, plate full of small curd tarts, GUEST's hand picks one, MOTHER jabbers away to GUEST.	**МАТИ:** Розумієте, треба було б ще раз розрізати, а потім зашити. Розрізати і зашити, так лікар радив. Пан розуміє? Лікар радив... Скільки раз я їй говорила, я оплачу всі видатки. Так, вона його небога, хоча може і дивна. Я від бідних кревних не відмовляюсь. Розумієте... Але в неї це так неестетично. **СЛУЖНИЦЯ:** Мамо не треба про це. **МАТИ:** Угу, добре-добре. І потім, це ж випадок,	**MOTHER:** You see, we should have cut it up again, and then sewn it up afterwards. Cut and sew. Open and close, like the physician advised. Physician… I've told her and told her I'll pay for everything. She's his… and a bit on the odd side. I'd never turn my back on... You understand. Still it's so unaesthetic. **MAID:** Oh, mother, don't start. **MOTHER:** Fine, fine. Still, this case is so,
FB. КРП. Обличчя МАТЕРІ.	FB. CU. MOTHER's face.		
		МАТИ: пан розуміє - прикрий, але випадок. І не відомо, хто там правий, хто винуватий був. Але дитина була в істериці, і нікому, нічого не каже, що там з нею трапилося.Навіть нам, ви уявляєте?	**MOTHER:** you understand - regrettable. We can't know who was right and who was wrong. But the poor dear was hysterical and won't say a word to anybody about what happened.
7 кадрів FB. КРП. Груди МАТЕРІ.	FB. CU. MOTHER's breasts.		
FB. ЗП. В'їзд в кімнату через вікно - ЧОЛОВІКОВІ Д., СВЯЩЕННИК ставить ногу на коліно СИНУ. ПАН.	FB. WS. Camera movement into the room through the window - PRIEST puts his leg on SON (SON-IN-LAW)'s knee. PAN.		
FB. СРП. СВЯЩЕННИК у дзеркалі.	FB. MS. Reflection of PRIEST in the mirror.		

PIII-5B.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ / ROOM - DAY.

PIII -5B.1. СРП. Кімната, біля вікна столик. На ньому рука ГОСТЯ, карафа зі склянкою. Гість бере карафа, наливає води. Бере склянку, підносить до рота.	PIII -5B.1. СРП. The room. There is a table near the window. GUEST's hand leans on it. There is a carafe full of water on the table. GUEST pours some water from the carafe, lifts the glass to his lips.	**ГІСТЬ:** Вони всі в це вплутані. Чи тільки він? А вони взагалі нічого не підозрюють. Хоча... Коло, колоратка. Мотузок, вузол. Все в'яжеться в один сенс. Індукція може досягти крайніх меж. Навіть призвести до самогубства. А син? І вона весь час мовчить. Випадковостей занадто багато.	**GUEST:** They're all knotted up together in this. Or is it just him? They don't even suspect. Yet… ...collared, the collar. A rope, a knot. It's all knotted together. Induction tests our limits. Perhaps ending… …in suicide. And what about the son? And she keeps silent all the time. Too arbitrary.
PIII -5B.2. КРП. Губи ГОСТЯ - п'є воду. ПАН донизу - кадик.	PIII -5B.2. CU. GUEST's lips - he drinks water. PAN down - GUEST's adams apple.	**ГІСТЬ:** Проглядається ідея.	**GUEST:** A thought.
PIII -5B.3. КРП. Обличчя ГОСТЯ в профіль.	PIII -5B.3. CU. Profile of GUEST's face.		
PIII -5B.4. СРП. ГІСТЬ відкидається на стільці назад.	PIII -5B.4. MS. GUEST leans back on the chair.	**ГІСТЬ:** Якась гра. **ГІСТЬ:** Навіть запах тут, як у лікарні.	**GUEST:** A type of game. **GUEST:** It even smells like a hospital here.
PIII -5B.5. КРП. ГІСТЬ облизує-обмацує верхню губу збоку.	PIII -5B.5. CU. GUEST licks his upper lip feeling it over.		
PIII -5B.6. КРП. Обличчя ГОСТЯ. ПАН праворуч - вікно, рама вікна на ній агафка.	PIII -5B.6. CU. GUEST's face. PAN right - the window, there is a safety pin on the window frame.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Вона щось... замислила.	**GUEST:** She's lost in thought about something.
PIII -5B.8. КРП. Гість з похиленою головою на тлі вікна. Хитає головою взад-вперед.	PIII -5B.8. CU. GUEST stands near the window. His head is bent. He shakes it forward and back.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Інші не знають що. Він знає, але нічого не може змінити. Індукція. **ГІСТЬ:** Га?	**GUEST:** The others - other than him - know nothing. He knows, but cannot change a thing. Induction. **GUEST:** Huh?
PIII -5B.8. КРП. Губи ГОСТЯ.	PIII -5B.8. CU. GUEST's lips.	**ГІСТЬ:** Як вважаєш?	**GUEST:** What do you think?
PIII КРП. СЛУЖНИЦЯ з тацею. Ворушить губами	PIII CU. MAID holds a dish. Her lips move.		
FB. СРП. ДОНЬКА з	FB. MS. DAUGHTER and		

ЧОЛОВІКОМ у лісі.	SON (SON-IN-LAW) in the forest.		
FB. СРП. ДОНЬКА з СВЯЩЕННИКОМ у лісі. ПАН - ЧОЛОВІК	FB. MS. DAUGHTER and PRIEST in the forest. PAN - SON.		
FB. СРП. ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ у бричці.	FB. MS. DAUGHTER and SON (SON-IN-LAW) in the forest.		
FB. СРП. ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ та СВЯЩЕННИКОМ у бричці.	FB. MS. DAUGHTER, SON (SON-IN-LAW) and PRIEST in the forest..		
FB. СРП. ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ та СВЯЩЕННИКОМ у бричці.	FB. MS. DAUGHTER, SON (SON-IN-LAW) and PRIEST in the forest.		

Part IV

PIV-2.0. EXT. ДОРОГА – ДЕНЬ / ROAD - DAY.
PIV-4.0. EXT/INT. ВІЛЛА, ВХІДНІ ДВЕРІ/КОРИДОР - ДЕНЬ. / VILLA, ENTRANCE DOOR/HALL - DAY.
PIV-5A.0. INT. КІМНАТА – ДЕНЬ / INT. ROOM - DAY.

PIV-2.1. PIII-2.2. PIII-2.3. СРП. ПАН догори, донизу - ноги, спини, потилиця ГОСТЯ. Він йде по містечку. ПАН ліворуч догори – будинок, балкон. НАЇЗД – огорожа на балконі у вигляди віночка.	PIV-2.1. PIII-2.2. PIII-2.3. MS. PAN up, down – GUEST's legs, back, back of the head. He goes down the town. PAN up-left - a house, a balcony. ZINS - balcony fence shaped in form of a wreath.	**ГІСТЬ:** Потік уявлень дає багато можливостей для асоціативного процесу. Лише деякі з них перетворюються на феномени. Зазвичай, вони лишаються непоміченими, але створюють атмосферу і формують стан свідомості. **БАТЬКО (V.O.):** Це тебе хвилює? **ГІСТЬ (ВнГол):** Хвилює, бо відчуваю нічого. Лишається тільки враження, що є ніщо. **БАТЬКО (V.O.):** Давай почнемо з початку. **ГІСТЬ:** Знову з початку?	**GUEST:** The torrent of perceptions presents us with endless possibilities for the associative process. Perhaps a few will manifest themselves as phenomena. Most, typically, remain unremarked, though may result in feeling not unlike the conscious state. **FATHER (V.O.):** Does this trouble you? **GUEST:** It does: I feel, but what I feel is nothing. Only an impression of nonexistence remains. **FATHER (V.O.):** Let's start from the beginning. **GUEST:** Again from the beginning?
PIV -2.4. СРП. Вінок на асфальті. В кадр входять ноги ГОСТЯ, зупиняються. Вбігають ноги церковного служки, він піднімає вінок, біжить далі. Ноги ГОСТЯ продовжують йти.	PIV -2.4. MS. A wreath on the pavement. GUEST's legs come into the frame and stop. A priest's assistant's legs run into the frame, he picks up the wreath and runs away. GUEST's legs go on walking.	**БАТЬКО (V.O.):** Можна з кінця **ГІСТЬ:** З кінця? **БАТЬКО (V.O.):** А якщо продовжити? **ГІСТЬ:** Звідки? **БАТЬКО (V.O.):** Прямо звідси.	**FATHER (V.O.):** Or from the end. **GUEST:** From the end? **FATHER (V.O.):** We should continue. **GUEST:** From where? **FATHER: (V.O.):** From here.
PIV -2.5. ЗП. Тінь йде по трубі на річечкою. ПАН догори – місток.	PIV -2.5. WS. Shadow goes over a pipe. PAN up - a bridge.		
PIV -2.6. СРП. ГІСТЬ стоїть на містку, дивіться на воду, повертає голову до нас, знову відвертається до води.	PIV -2.6. MS. GUEST stands on the bridge, looks at the water; turns his head to us and then turns it to water again.		

PIV -2.7. ЗП. ПАН донизу – річечка, нога ГОСТЯ стирчіть з огорожі містка. ПАН догори – річка.	PIV -2.7. WS. PAN down - small river, GUEST's foot protrudes from the bridge fence. PAN up - the river. PAN догори – річка.		
PIV -2.8. ЗП. Річка. ПАН праворуч – річка, дерева на березі, місток. По ньому від нас у напрямку до будинків йде ГІСТЬ.	PIV -2.8. WS. The river. PAN right - the river, trees on the shore, the bridge. GUEST crosses the bridge and walks away from us towards villas.		
PIV -2.9. СРП. ГІСТЬ йде попереду. Підходить до стіни будинку. На ходу Знімає з цвяха гачок. ПАН ліворуч – велосипед, до багажника прив'язана клітка з курми.	PIV -2.9. MS. GUEST goes from us in front of us. Comes to a villa wall. Without stopping he takes a hook off nail. PAN left - a bicycle, a cage full of chickens tied to its luggage rack.		
PIV -2.10. СРП. Ганок, на ньому сидить якась людина, палить. ПАН праворуч – ГІСТЬ, йде по доріжці між деревами.	PIV -2.10. MS. A man sits smoking on the porch. PAN right - GUEST move along a path between trees.	**ГІСТЬ:** Який сенс у цих комбінаціях? Минуле лякає своєю невловимістю. Сьогодення немає. Є лише посилання на минуле. Рухаєшся по прямій, але завжди замикаєшся в коло.	**GUEST:** What is the sense of these permutations? The intangibility of the past is terrifying. There is no present. Only reference to the past. Moving unswervingly ahead, yet constantly circling.
PIV -2.11. СРП. Ноги ГОСТЯ, йдуть. НАЇЗД – на дорозі лежить мотузок. ГІСТЬ зупиняється, піднімає його. Кладе у кишеню, продовжує йти.	PIV -2.11. MS. GUEST's legs walk. ZINS - there is a rope on the road. GUEST stops and picks it up. Puts into a pocket, keeps walking.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Майбутнє міцно стискає. Час зупиняється. Потім знов тече. Але той, що зупинився, продовжує стояти.	**GUEST:** The future constricts. Time stops. Starts again. And yet, simultaneously, never moves again.
PIV -2.12. СРП. ГІСТЬ йде повз дивний будинок, на ходу розглядає його.	PIV -2.12. MS. GUEST walks along a strange house watching it attentively.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Я це вже бачив. Але не можу поєднати одне з одним. Образ і звук. Як крук... Каркання...	**GUEST:** I saw it once. But I cannot make the association. Image and sound. A raven… Croaking…
PIV -2.14. СРП-КРП. ГІСТЬ йде по подвір'ю	PIV -2.14. MS-CU. GUEST crosses a		

у до дверей.	courtyard and goes up to door.		
PIV -2.15. ГІСТЬ тисне на дзвінок.	PIV -2.15. GUEST pushes the doorbell button.		
PIV -2.16. СРП. ГІСТЬ мнеться коло дверей, тисне на дзвінок ще раз.	PIV -2.16. MS. GUEST stands hesitantly in front of the door, then pushes the doorbell button again.		
PIV -2.17. КРП. Дзвінок на дверях. Двері різко відчиняються.	PIV -2.17. CU. The doorbell. The door opens sharply.		
PIV -4.1. КРП. Обличчя СЛУЖНИЦІ у дверях. Вона уважно дивиться на ГОСТЯ.	PIV -4.1. CU. MAID's face. She stands in the doorway and intently looks at the GUEST.	**ГІСТЬ:** Розумієте… спізнився бо… перепрошую... **СЛУЖНИЦЯ:** Так. Але чого пан так довго. Я мушу хазяйку покликати. Вона пана чекає. Заходьте я зараз.	**GUEST:** You see… I'm late because… I apologize… **MAID:** Yes. What took so long, sir? I'll alert the lady of the house. She is expecting you. A moment, please. Come in.
PIV -4.1. СРП. ГІСТЬ відкриває двері, проходить у кімнату.	PIV -4.1. MS GUEST opens the door, come into the room.	**ГІСТЬ:** Так, затишно. Але, запах тут якийсь… як у церкві. **СЛУЖНИЦЯ(V.O.):** - Слухаю. **-** Так, щойно привели. - Виглядає спокійним. **-** Наразі, жодних ознак. **-** Я вже все поховала і мотузки також... **-** Я прослідкую, буду постійно поряд. **ГІСТЬ:** Га?	**GUEST:** Nice. Cozy. But it smells a little like… …a church. **MAID(V.O.):** - Yes? - Yes, they've just brought him in. - He seems calm. - No apparent symptoms. - I have hidden everything already, the ropes as well… - I'll keep watch, always nearby. **GUEST:** Huh?
PIV -5A.1. СРП-КРП-СРП. ГІСТЬ з чемоданом у руці та друкарською машинкою під пахвою проходить у кімнату. Кладе машинку на подушку, чемодан на ліжко. Розкриває його, поступово викладає речі на ліжко. Повертається до нас.	PIV -5A.1. MS-CU-MS. GUEST comes into the room holding a suitcase in his hand and a typewriter under his arm. Puts the typewriter on a pillow and the suitcase on the bed. Opens the suitcase and takes out his belongins one by one. Turns towards us.		

PIV-8A.0. INT/EXT/INT. КІМНАТА, КОРИДОР, ДВІР, КОРИДОР, КІМНАТА - НІЧ / ROOM, HALL, COURTYARD, HALL, ROOM - NIGHT.

PIV -8A.1. СРП-ЗП. Дзеркало, в ньому СВЯЩЕННИК - лежить на ліжку. ПАН праворуч - ліжко, вікно. Рука БАТЬКА відкриває штору.	PIV -8A.1. MS-WS. The mirror reflection - PRIEST lies down on the bed. FATHER's hand opens the curtain.	**ГІСТЬ:** Ти щось сказав?	**GUEST:** Did you say something?
FB. КРП. Обличчя СЛУЖНИЦІ, спить у себе на ліжку.	FB. CU. MAID's face. She sleeps in her bed.		
PIV -8A.2. КРП-ЗП. Двері в кімнаті відчиняються - коридор. ПОВ. РУХ по сходам вниз. Вікно у коридорі. За ним ГІСТЬ входить з подвір'я через хвіртку, заглиблюється у ліс.	PIV -8A.2. CU-WS. Room door opens - hall. Slow movement downstairs. Window in the hall. Through it can be seen GUEST leaving courtyard through the wicket and moving into the forest.		
PIV -8A.3. ЗП-КРП. Ноги БАТЬКА йдуть по лісу, наближаються до нас. ПАН ліворуч - туфля, лежить на листі. ПАН догори - ноги, руки	PIV -8A.3. WS-CU. FATHER's legs walk through the forest approaching us. PAN left - a shoe lying in leaves. PAN up - legs, arms…		
FB. КРП. Обличчя СЛУЖНИЦІ над балясиною ліжка. Плаче.	FB. CU. MAID's face - she cries over bed back.	**СЛУЖНИЦЯ:** Висить. Господи. Повісили, хтось повісив. Як могло..? **ГІСТЬ:** Заткни пельку.	**MAID:** Hanging… My God... Hanged… **GUEST:** Shut up.

PIV-5B.0. INT. КІМНАТА (ВІТАЛЬНЯ) - ДЕНЬ / ROOM (DINING ROOM) - DAY.

PIV -5B.1. ЗП. МАТИ та ДОНЬКА сидять за столом, навпроти одна одної. Біля (дальня від нас сторона стола) вікна стоїть ГІСТЬ. Батько ходить Біля ГОСТЯ праворуч-ліворуч. ГІСТЬ підходить до столу. Знімає піджак, сідає за стіл. МАТИ бере карафу, наливає собі воду у склянку. БАТЬКО зупиняється біля ГОСТЯ.	PIV -5B.1. WS. MOTHER and DAUGHTER sit opposite each other at the table. GUEST stands near window (the furthest side of the table from us). FATHER goes right and left near GUEST. GUEST comes up to the table; take off his jacket and sits down at the table. MOTHER pours some water from the carafe. FATHER stops beside GUEST.	**БАТЬКО:** Я власне... **ГІСТЬ:** Якщо дозволите, спочатку я. Почнемо, хвороба абсолютно очевидна - поступова деґрадація особистості. От зауважте - спочатку плутані розмови. Всі чули - час, простір, суб'єкт, об'єкт. У мене все записано.. Так... потім, об'єкт. Який об'єкт? Мотузок. Я докладно все записав. Вузли також. Погодьтесь. Це все дуже показово. Все складається в клінічну картину. Як лікар мушу... мушу порадити шпитилізацію. Всім буде спокійніше. Зрештою, як вважаєте, але я наполягав би. **БАТЬКО:** Хто це все зробив?	**FATHER:** I would… **GUEST:** Allow me. Let's begin. The diagnosis is apparent: a gradual degradation of the personality. Note well the initial, confused conversations. We've all heard: the time, the scope, both subject and object. It's all been recorded… Then... So… …regarding the object. Which object? The rope. I have a detailed record of it all. As well as the knots. You have to admit… …it's highly instructive. We're faced with a clinical example. As a physician I am bound… ...bound to recommend hospitalization. Everyone could rest assured. In the end, you will need to consider, but I would have to insist. **FATHER:** Who is responsible for all this?
PIV -5B.2. ЗП. БАТЬКО стоїть біля ГОСТЯ.	PIV -5B.2. WS. FATHER stands beside GUEST.	**БАТЬКО:** Зробив це хто? Я питаю. **ГІСТЬ:** Зачекайте, я вас прошу.	**FATHER:** I want to know who's responsible. **GUEST:** A moment, if you would.
PIV -5B.3. ЗП. БАТЬКО стоїть навпроти МАТЕРІ.	PIV -5B.3. WS. FATHER stands opposite MOTHER.	**БАТЬКО:** Власне це важливо.	**FATHER:** Excuse me, but this is important.
PIV -5B.4 . ЗП. БАТЬКО стоїть біля ГОСТЯ.	PIV -5B.4. WS. FATHER stands beside GUEST.	**БАТЬКО:** Аберація якась. Це завузлювання вже неможливо витримувати.	**FATHER:** It's an aberration. We can no longer tolerate all this knotting.
PIV -5B.5.	PIV -5B.5.	**БАТЬКО:** Зазвичай, такі речі не	**FATHER:** Usually one might

ЗП. БАТЬКО стоїть навпроти МАТЕРІ.	WS. FATHER stands opposite MOTHER.	помічаєш, але зараз вони створюють атмосферу дезінтеґрації,	ignore this sort of thing, but it's inducting on a sense of disintegration.
PIV -5B.6. ЗП. БАТЬКО стоїть біля ГОСТЯ, потім іде до ближнього до нас краю стола, промовляє, після слів метері сідає і звертається до нас.	PIV -5B.6. WS. FATHER stands beside GUEST, then goes to the closest to us tableside, speaks and after MOTHER talking sits down and addresses to us/camera.	**БАТЬКО:** індукують загрозливу ситуацію. Бо якщо аберація, то жодної ґарантії. Хто мене запевнить, що це не змова присутніх тут за столом. Бо аберація може трапитись у кожного. І у мене, і у неї, і з вами, панове. Тоді про спокій нехай геть усі забудуть. Маячня якась. Змова буває там де хоче. Власне це важливо. **МАТИ:** Заткни пельку. **БАТЬКО:** Може пан щось порадить?	**FATHER:** An induction, a living threat is born. If it is truly an aberration, there are no guarantees. Who can assure me that this is not a conspiracy of those seated at this very table? Indeed, we are all prone to this type of aberration. I, she, and you, gentlemen. We should put 'peace and quiet' out of our minds. A type of delirium. A conspiracy needs no sanction. I am in earnest. **MOTHER:** Shut up. **FATHER:** Could *you* recommend something?

PIV-9.0. INT. ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ - ВЕЧІР / INT. DINING ROOM/DINNER - NIGHT.
PIV-7.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ. / INT. ROOM - DAY.

PIV -9.4. КРП. Рука БАТЬКА з піднятим пальцем у стверджувальному жесті.	PIV -9.4. CU. FATHER's hand - index finger is lifted giving an affirmative expression.	**БАТЬКО:** Індукція!	**FATHER:** Induction!
PIV -9.5. СРП. За столом сидять БАТЬКО (по центру промовляє менторським тоном), по боках МАТИ з ГОСТЕМ та ДОНЬКА (нудиться). СЛУЖНИЦЯ прислужує. Всі мовчать, їдять.	PIV -9.5. MS. FATHER sits at the head of the table holding forth in edifying tones. MOTHER and GUEST sit on FATHER's either sides. DAUGHTER sits opposite FATHER. She's in boredom. MAID serves. Everyone eats silently.	**БАТЬКО:** А цимес цілий, панночки мої, у чому? У вузликах. Якість вузлювання безпосередньо залежить від властивостей матеріалу мотузків. **МАТИ:** Любий ну що ти про це знаєш. Прошу. **ГІСТЬ:** Дякую. **БАТЬКО:** Я-аа... Я-аа... Я кнотист.	**FATHER:** And what is the peculiar sense in this? In the knots. The quality of which corresponds directly to the peculiarity of the rope material. **MOTHER:** Darling, what on earth can you know about this? Please. **GUEST:** Thank you. **FATHER:** I… I… I am a knotist.
PIV -9.6.	PIV -9.6.	**БАТЬКО:** Зараз кнотист зі спеціального погляду світоглядного, в годинах пополудні, по неділях і вночі кнотуюся. А панночкам, я все поясню. От зав'язана краватка є не що інше, як мотузок з вузлом. Під вузлом розуміють образ вкладення кола в евклідовому просторі, який може бути безперервно спотворений. Зрозуміли? Ні? Потім зрозумієте, я покажу...	**FATHER:** That is... I have the perspective of an expert. Afternoons, Sundays, and even nights on occasion, I'm knotting my knots. I'll gladly explain everything. To be clear, knotting a tie is no different than knotting a rope. A knot is simply the embedding of a circle in Euclidean space, and endlessly, freely, distorting it. Is it clear? No? Later I'll show you. You'll see.
PIV -9.7.	PIV -9.7.	**БАТЬКО:** Коло. Як колоратка! Зрозуміли? Я ж казав. Я за-а-авжди правду, тільки правду, нічого окрім правди. **МАТИ:** Замовкни!	**FATHER:** A circle. Like a clerical collar! Now do you see? It's what I was saying. You'll always hear the truth from me. Nothing but the truth.

			MOTHER: Shut up!
PIV -9.8. СРП. За столом БАТЬКО,тарабанить пальцями поряд ДОНЬКА	PIV -9.8. MS. FATHER sits at the table tapping on the table by his fingers. DAUGHTER sits next to him.	**БАТЬКО:** Гугу-гу-гу-гу....	
PIV -9.9. КРП рука ДОНЬКИ	PIV -9.9. CU DAUGHTER's hand.		
PIV -9.10. СРП. За столом БАТЬКО тарабанить пальцями	PIV -9.10. MS. FATHER sits at the table tapping on the table by his fingers;		
FLASHBACK КРП. Карафка піднімається до обличчя.	FLASHBACK CU. Carafe is being lifted to face level.		
PIV -9.15. СРП. ПАН праворуч - до вітальні заходить ЧОЛОВІК Д. Йде до столу.	PIV -9.15. MS. PAN right - SON (SON-IN-LAW) comes into the DINING room. Goes to the table.	**ЧОЛОВІК Д.:** Всім смачного. **МАТИ:** Знайомтеся. Це наш син, у клініці працює...	**SON-IN-LAW:** Bon appetit! **MOTHER:** Allow me to introduce our son, he works at the clinic…
PIV -9.16. КРП. ГІСТЬ підозріло дивиться на ЧОЛОВІКА Д.	PIV -9.16. CU. GUEST looks suspiciously at SON (SON-IN-LAW).	**ЧОЛОВІК Д.:** Ми вже знайомі.	**SON-IN-LAW:** We've already been introduced.
PIV -9.17. СРП. ЧОЛОВІК Д. Бере тарілку з їжею. ДОНЬКА, долонею суне сільничку по столу, вона перекидається.	PIV -9.17. MS. SON (SON-IN-LAW) takes a plate. DAUGHTER pushes the saltceller with her palm; the saltceller's knocked over.	**ЧОЛОВІК Д.:** Подай, будь ласка, сільничку. **БАТЬКО:** Продовжимо... Візьмемо елементарний ряд - коло, колоратка, фасція, або петля. Мислимо їх порожніми, але не можемо збагнути всю глибину порожнечі побаченого.	**SON-IN-LAW:** Pass the salt, please. **FATHER:** Let's go on… Consider the basic row: the circle, the clerical collar, the fascia, or the noose. We see them as empty, yet are incapable of comprehending the depth of that perceptible emptiness.
PIV -9.18. КРП. Рука ДОНЬКИ на столі, поряд перевернута сільниця, розсипана сіль. ПАН по столу - руки БАТЬКА.	PIV -9.18. CU. DAUGHTER's hand lies on the table beside knocked down saltceller. Spilled salt is everywhere. PAN over table - FATHER's hands.		
PIV -9.19. СРП. ЧОЛОВІК Д. їсть, піднімає голову.	PIV -9.19. СРП. SON (SON-IN-LAW) eats, then raises his head.	**ЧОЛОВІК Д.:** Я також бачив. Тут поряд теж висів...	**SON-IN-LAW:** You know, I saw it, too. Hanging nearby.
PIV -9.20. КРП. Рука МАТЕРІ поправляє краватку БАТЬКА.	PIV -9.20. CU. Mother's hand adjusts FATHER's tie.	**МАТИ:** Навіщо ти про це... Це так неестетично.	**MOTHER:** Stop it. It's simply unaesthetic.
PIV -9.20. КРП. ГІСТЬ.	PIV -9.20. CU. GUEST.	**ГІСТЬ:** Може потрібен галдол?	**GUEST:** Perhaps Clozapin is called for?
PIV -9.21. КРП. Обличчя ЧОЛОВІКА Д.	PIV -9.21. CU. SON (SON-IN-LAW)'s face.		

PIV -9.21. КРП. БАТЬКО нахиляється в бік ГОСТЯ.	PIV -9.21. CU. FATHER leans to GUEST.	**БАТЬКО:** Як це галдол? Що пан за дурниці каже, чи пан зовсім з глузду з'їхав. Адже я переживаю... **ЧОЛОВІК Д.:** Втрата свідомості кладе кінець всім переживанням.	**FATHER:** What do you mean Clozapin? That's utter rubbish, doctor. Raving nonsense! My experience proves my vitality. **SON-IN-LAW:** The loss of self-awareness terminates all experience.
PIV -9.22. КРП. ЧОЛОВІК Д., поряд ДОНЬКА нудиться.	PIV -9.22. CU. SON (SON-IN-LAW), DAUGHTER sits next to him. She is bored.		
PIV -9.23. СРП. БАТЬКО з обурення повертається до ЧОЛОВІКА Д.	PIV -9.23. MS. FATHER turns to SON (SON-IN-LAW) in indignation.	**БАТЬКО:** Переживанням? Яким переживанням? Яким?	**FATHER:** Experience? Which experience? What exactly?
PIV -9.24. КРП. ЧОЛОВІК Д. ПАН ліворуч - БАТЬКО.	PIV -9.24. CU. SON (SON-IN-LAW) PAN left - FATHER.	**ЧОЛОВІК Д.:** Переживання страху смерті, на відміну від будь якого іншого переживання, набуває абсолютно особливого сенсу... **БАТЬКО:** Сенсу?	**SON-IN-LAW:** The lived-experience of one’s mortality. Unlike any other, it assumes a unique construct… **FATHER:** Construct?

PIV-6.0. EXT. ДВІР, ВЕРАНДА - ДЕНЬ / COURTYARD,VERANDAH - DAY.
PIV-5C.0. INT. КІМНАТА - ДЕНЬ / ROOM - DAY.

PIV -6.1. ЗП, ФРОНТАЛЬНО З ДВОРУ. БАТЬКО на веранді гойдається у кріслі-гойдалці. Нахиляється вперед.	PIV -6.1. WS, FRONTAL SHOT FROM THE COURTYARD. FATHER sits in a rocking chair in verandah. Leans forward.b	**БАТЬКО:** Якого? Де?	**FATHER:** Which construct? Where?
PIV -5C.1. СРП. ГІСТЬ стоїть біля вікна, спиною до нас. На підвіконні дзеркало та склянка з водою. ГІСТЬ мочає у склянку гребінець, причісується.	PIV -5C.1. MS. GUEST stands by the window. We can see his back. There is a mirror and a glass on the window ledge. GUEST wets a comb in the glass of water and combs his hair.	**ГІСТЬ:** Це вже результат...	**GUEST:** With this as the result…
PIV -6.2. ЗП, ФРОНТАЛЬНО З ДВОРУ. БАТЬКО на веранді гойдається. БАТЬКО різко нахиляється на нас.	PIV -6.2. WS, FRONTAL SHOT FROM THE COURTYARD. FATHER rocks in the chair in the verandah. FATHER sharply leans towards us.	**БАТЬКО:** Результат - нічого. **ГІСТЬ:** Як нічого? **БАТЬКО:** Нічого. **ГІСТЬ:** Індукована маячня. Діагноз.	**FATHER:** The result is nothingness. **GUEST:** Nothingness? **FATHER:** Nothingness. **GUEST:** Diagnosis: Induced delirium.
PIV -6.4.КРП. БАТЬКО.	PIV -6.4.CU. FATHER.	**БАТЬКО:** Помилка.	**FATHER:** A mistake.
PIV -5C.3. ГІСТЬ продовжує причісуватись.	PIV -5C.3. GUEST goes on combing.	**ГІСТЬ:** Розклад свідомості замкнув його у коло неґативних сенсів. Зовнішні збудники відчуттів та спогади не можливо відрізнити одне від одного.	**GUEST:** The disintegration of his conscious state has encircled him with maleficent definitions. All external stimuli of feeling and reminiscence are indistinguishable from one another.
PIV -6.5. ЗП, ЗБОКУ ЧЕРЕЗ СКЛО ДВЕРЕЙ НА ВЕРАНДУ. БАТЬКО гойдається. БАТЬКО залазить до кишені піджака, дістає хусточку у яку загорнуті льодяники.	PIV -6.5. WS, VIEW ON VERANDAH THROUGH THE GLASS OF SIDE DOOR. FATHER rocks in the chair. FATHER gets some candies packed in a handkerchief out of his jaket pocket.	**БАТЬКО:** Примара. **ГІСТЬ:** Спочатку реальність невідмінна від марень. **БАТЬКО:** Маячня. **ГІСТЬ:** Потім стає стає загальною їх частиною. **БАТЬКО:** Марення. Спочатку марення відрізняються від дійсності, а потім стають самою	**FATHER:** A phantasm. **GUEST:** In the initial stages, reality is indistinguishable from delusion. **FATHER:** Delirium. **GUEST:** Soon afterwards, it becomes one with them. **FATHER:** Delirium. At first, delirium differs from reality,

Простягає руку з хустинкою до нас.	Holds out hand with the handkerchief to us.	дійсністю. Просто, чи неправда? Дійсність у свідомості редукується до одних лише негативних знаків, а свідомість протистоїть дійсності. Охоплююче, яке є свідомістю, начебто охоплює охоплююче, яке є самою дійсністю. **ГІСТЬ:** Ну от все замкнулося... в коло. **БАТЬКО:** Коло, колоратка — простий вузол. Не-завузлена петля. Пригощайтесь пане...	later becoming reality itself. Simple, isn't it? Reality - to the conscious mind - is restricted to negative symbols, with consciousness resisting itself. Consciousness, enfolding - and enfolded - defines its own reality. **GUEST:** Well, now everything has come… …full-circle. **FATHER:** A circle, a collar, a simple knot. A noose unloosed. Help yourselves.
PIV -5C.4. КРП. ГІСТЬ корчить гримасу, відвертається	PIV -5C.4. CU. GUEST pulls a face, turns away.	**ГІСТЬ:** Бррррр. Гидота. **БАТЬКО:** Даремно, колего, відмовляєтесь. Допомагає... при розладах. **ГІСТЬ:** Розладах? Чиїх розладах? Це не до мене.	**GUEST:** Brrr. A nasty business. **FATHER:** It would be wrong to resist, doctor. It helps… ...when treating disorders… **GUEST:** Disorders? Whose disorders? This isn't for me.
PIV -6.6. КРП. Рука БАТЬКА з хустинкою. Інша рука бере льодяник.	PIV -6.6. CU. FATHER's hand with he handkerchief. A hand takes a candy.	**БАТЬКО:** А я ще одну, з пана дозволу. Заспокоює...	**FATHER:** And I'll take one more, with your permission. It calms me down…
PIV -6.7. ЗП, ФРОНТАЛЬНО З ВЕРАНДИ. БАТЬКО кладе льодяник до рота. Акуратно згортає хустку, кладе до кишені. Починає гойдатись.	PIV -6.7. WS, FRONTAL SHOT FROM THE VERANDAH. FATHER puts a candy into his mouth. Then neatly folds a handkerchief and puts it back into the pocket. Starts rocking.	**ГІСТЬ:** Як заспокоює, коли все виступає в чисто смисловому вигляді і тілесний характер відсутній. А у пана як? **БАТЬКО:** Як за скляною шибкою. **ГІСТЬ:** Як спотворення первинного враження? Як крук?	**GUEST:** How can it calm you down when it's presented in a purely conceptual form, bereft of corporeality? How goes it with you? **FATHER:** Like through a window. **GUEST:** A distortion of the initial impression? A raven?
PIV -6.8. КРП. Обличчя БАТЬКА.	PIV -6.8. CU. FATHER's face.	**БАТЬКО:** Суґестія. Аберація знову.	**FATHER:** Again an aberration. Suggestion.
PIV -6.9. ЗП, ФРОНТАЛЬНО З ВЕРАНДИ. БАТЬКО гойдається.	PIV -6.9. WS, FRONTAL SHOT FROM THE VERANDAH. FATHER rocks in the chair.	**БАТЬКО:** Нічого спільного між ними немає. Між ними прірва і поєднати, те що він крук, і те що він каркає абсолютно неможливо.	**FATHER:** They have nothing in common. A gulf exists here that is impossible to bridge - a raven and his croak.

БАТЬКО встає з крісла, виходить з веранди.	FATHER gets up and leaves the verandah.	**ГІСТЬ:** Свідомість протистоїть дійсності. **БАТЬКО:** Аберація. **ГІСТЬ:** Я не можу поєднати одне з одним... **БАТЬКО:** Суґестія! **ГІСТЬ:** ...образ і звук... **БАТЬКО:** Вони нерозривно зв'язані один з одним. **ГІСТЬ:** Між ними прірва. **БАТЬКО:** Амінь **ГІСТЬ:** Він висить. **БАТЬКО:** Амінь **БАТЬКО:** Амінь.	**GUEST:** Consciousness resists reality. **FATHER:** An aberration. **GUEST:** I'm unable to knot the two… **FATHER:** A suggestion! **GUEST:** …image and sound… **FATHER:** They are already inseparably knoted. **GUEST:** Between them - a gulf. **FATHER:** Amen. **GUEST:** He hangs... **FATHER:** Amen **FATHER:** Amen.

PIV-8B.0. INT. КОРИДОР-ДВІР-БУДИНОЧОК СЛУЖНИЦІ-ДВІР -КОРИДОР-КІМНАТА - НІЧ / INT. HALL-COURTYARD-MAID'S HOUSE-COURTYARD-HALL-ROOM - NIGHT.

PIV -8B.1. ЗП. ГІСТЬ на ганку обертається до нас.	PIV -8B.1. WS. GUEST stands on the porch, turns to us.	**ГІСТЬ:** Ну що стоїш? Ходімо.	**GUEST:** Why are you standing here? Let's go.
PIV -8B.2. КРП-ЗП. БАТЬКО йде по подвір'ю до кута будинку, виглядає з-за нього, йде до ганку, біля нього присідає.	PIV -8B.2. CU-WS. FATHER crosses the courtyard towards corner of the villa, peeps out of it, then goes to the porch and squats down there.		
PIV -8B.3. КРП. Рука БАТЬКА ріже мотузок на дереві.	PIV -8B.3. CU. FATHER's hand cuts a rope on the tree.		
PIV -8B.4. ЗП. БАТЬКО виглядає з-за кута будинку.	PIV -8B.4. WS. FATHER peeps out of the corner of the villa.		
PIV -8B.5. ЗП. БАТЬКО виглядає з-за кута будинку.	PIV -8B.5. WS. FATHER peeps out from the corner of the villa.		
PIV -8B.6. ЗП. БАТЬКО відходить від ганку. ПАН - мотузок на дереві.	PIV -8B.6. WS. FATHER goes away from the porch. PAN - the rope on the tree.		
PIV -8B.7. ЗП. БАТЬКО з-за рогу йде до ганку.	PIV -8B.7. WS. FATHER comes out of the corner and walk towards the porch.		
PIV -8B.8. СРП. ГІСТЬ йде повз стіну будинку СЛУЖНИЦІ.	PIV -8B.8. MS. GUEST walks along the wall of MAID's house.		
PIV -8B.9. КРП- ЗП. БАТЬКО з мотузком у руці проходить по двору.	PIV -8B.9. CU- WS. FATHER crosses the courtyard. He holds the rope.		
PIV -8B.10. СРП. ГІСТЬ йде повз стіну будинку СЛУЖНИЦІ.	PIV -8B.10. MS. GUEST walks along the wall of the MAID's house.		
PIV -8B.11. КРП. Обличчя ГОСТЯ.	PIV -8B.11. CU. GUEST's face.		
PIV -8B.12. СРП. ГІСТЬ коло стіни, повертається до нас.	PIV -8B.12. MS. GUEST stands by the wall, then turns to face us.		
PIV -8B.13. ЗП. БАТЬКО коло драбини приставленої до стіни будиночку СЛУЖНИЦІ - в'яже мотузок.	PIV -8B.13. WS. FATHER ties the rope to the ladder leaning on the wall of the MAID's house.		

PIV -8B.14. СРП. СРП. ГІСТЬ йде повз стіну будиночку СЛУЖНИЦІ, тримається за стіну рукою. Обертається. Заглядає за кут.	PIV -8B.14. MS. GUEST walks along the wall of MAID’s house touching the wall by his hand. Turns back, then looks out round the corner.		
PIV -8B.15. КРП. ГІСТЬ стоїть обличчям до нас, щось говорить. Ми нічого не чуємо - гавкають собаки. Потім прислухається, повертається.	PIV -8B.15. CU. GUEST faces us and tells something. We can’t hear anything apart from dogs barking. Then he listens attentively, turns.		

Part V

PV-2.0. EXT. ДОРОГА – ДЕНЬ / EXT. ROAD - DAY.

PV-2.1. КРП. Спина ГОСТЯ. Торс різко сіпнувся вбік.	PV-2.1.CU. GUEST's back. His body starts aside sharply.		
PV -2.2. КРП. Нога ГОСТЯ стоїть у коров'ячому лайні. ГІСТЬ поволі витягає ногу з нього.	PV -2.2. CU. GUEST's foot stands in manure. GUEST slowly pulls out his foot from it.	**БАТЬКО:** І так можна почати.	**FATHER:** Shall we begin?
PV -2.3. КРП. Нога ГОСТЯ. Він витирає туфлю об траву.	PV -2.3. CU. GUEST's foot. He wipes his foot on grass.	**ГІСТЬ:** Почекай... Так... ніби щось трапилось... Мене покликали. Не пригадую... але не раніше ніж вчора. Я не зміг відмовити... Вмовили.	**GUEST:** Wait… So… It's as if something has taken place… I was called. Difficult to recall… but not before yesterday. It was impossible to refuse… They persuaded me.
PV -2.8. ЗП. ГІСТЬ стоїть на фоні дивного будинку, підтягає штани.	PV -2.8. WS. GUEST stands and pulls up his trousers. A weird villa' behind him.	**ГІСТЬ:** Або змусив?	**GUEST:** Perhaps, he forced me?
PV -2.9.КРП. ГІСТЬ перед будинком, роздивляється, вагається – зайти, не зайти. Рушає до хвіртки – в кадрі будинок.	PV -2.9.CU. GUEST uncertainly stands in front of the villa whether to come in or not. Goes up to a wicket. There is a villa in the frame.	**ГІСТЬ:** Може підемо далі? **БАТЬКО:** Тебе чекають.	**GUEST:** Shall we go further? **FATHER:** They're expecting you.
PV -2.10. ЗП-СРП. ГІСТЬ йде по доріжці у дворі в напрямку дверей.	PV -2.10. WS-MS. GUEST walks along a path towards entrance door.	**ГІСТЬ(ВнГол):** Даремно я погодився. Все так дивно...	**GUEST:** It was wrong of me to accept. It's all so strange…
PV -2.11. СРП- ЗП. ГІСТЬ йде по доріжці у дворі в напрямку дверей	PV -2.11. MS- WS. GUEST walks along a path towards entrance door.		
PV -2.12. СРП. ГІСТЬ коло дверей, вагається – подзвонити, не подзвонити.	PV -2.12. MS. GUEST stands by the door in doubt – to call or not to call the doorbell.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Щось тут не так... Навіщо їм консультація?	**GUEST:** Something's not right. Why do they want a consultation?
PV -2.13. КРП. Без дзвінка, двері раптово відчиняються.	PV -2.13. CU. Door opens sharply.		
PV -2.14. КРП. В дверях СЛУЖНИЦЯ.	PV -2.14. CU. MAID stands in doorway.	**СЛУЖНИЦЯ:** Так проходьте, чекають.	**MAID:** Yes, come in… …they are expecting you.

PV-5A.0. INT. КІМНАТА, ДЕНЬ/ВЕЧІР / INT. ROOM, DAY/EVENING

PV -5A.1. КРП. ГІСТЬ заходить у кімнату.	PV -5A.1. CU. GUEST comes in the room.		
PV -5A.2. СРП. ГІСТЬ проходиться по кімнаті, підходить до ліжка, пробує рукою пружність матрацу. Сідає, гойдається на сітці	PV -5A.2. MS. GUEST walks all round the room, comes to bed, and tries it for resilience. Sits down and rocks on bedsprings.	**ГІСТЬ:** Ніби спокійно тут... Хоча, ні в чому не можна бути певним коли наодинці.	**GUEST:** It seems peaceful here… Although… …you can never be sure when you're alone.
PV -5A.3. СРП. ГІСТЬ гойдається на сітці.	PV -5A.3. MS. GUEST rocks on the bedsprings.	**ГІСТЬ:** А коли разом - всі його чують. Те, що мені скаже він, почують всі.	**GUEST:** And when you're together, everyone can hear him. He tells me something and they all hear it.
PV -5.4. ПАН по кімнаті - вікно, бильця ліжка, дзеркало.	PV -5.4. PAN around the room - window, bed back, mirror.	**ГІСТЬ:** Але я бачу його в реальності, а вони вже марять ним в іншому часі.	**GUEST:** Only I really see him, they hallucinate about him elsewhere.
PV -5A.5. КРП. Пахва ГОСТЯ - стирчить волосся.	PV -5A.5. CU. GUEST's armpit. Some hair sticks out of it.		
PV -5A.7. СРП. Спина ГОСТЯ гойдається на сітці.	PV -5A.7. MS. GUEST's back rocks on the bedsprings.	**ГІСТЬ:** Минуле і майбутнє перетворюються на петлю.	**GUEST:** The past and the future twist into a noose.
PV -5A.8.ПАН по догори - бильця ліжка.	PV -5A.8.PAN up - bed back.	**ГІСТЬ:** Я переживаю вічність, як ніщо.	**GUEST:** I endure eternity as if nothingness.
PV -5A.12.-13 ПАН по догори - бильця ліжка, дзеркало. У ньому відображається СВЯЩЕННИК, який лежить на ліжку Оборот - КРП знизу. ГІСТЬ біля вікна в майці, розглядає щось на стелі. ПАН догори - стеля, бильця ліжка, дзеркало. В ньому СВЯЩЕННИК, якій лежить на ліжку.	PV -5A.12.-13 PAN up - bed back, mirror. Reflection of PRIEST who lies down on the bed. TURN - CU from down. GUEST wearing a vest watches something on the ceiling. PAN up - ceiling, bed back, mirror. Reflection of PRIEST who lies down on the bed.	**ГІСТЬ(ВнГол):** Перестаю розуміти сенс, речі не схожі на себе, або здаються. Все завузлюється... Наявне буття видається реальністю, свідомість їй протистоїть. Разом вони суперечать мені. Охоплююче, яким є я, охоплює саме буття. Замкнене коло. Виходу немає.	**GUEST:** I lose the sense of it all… …it's all out of joint, so it seems. Everything is knotting… Present existence seems real with consciousness resisting it. Taken together, they contradict me. Enfolded, I enfold existence itself. Encircled, circling. No way out.
PV -5A.14. СРП.	PV -5A.14. MS.		

Спина ГОСТЯ гойдається на сітці.	GUEST's back rocks on the bedsprings.		
PV -5A.15. СРП. ГІСТЬ біля вікна в майці.	PV -5A.15. MS. GUEST wearing a vest stands by the window.	**ГІСТЬ:** Ні у чому не можна бути впевненим. Але важливий зміст, який я відчуваю в переживанні простору і часу...	**GUEST:** Nothing can be taken as certain. Yet… Nonetheless, this vital matter which I sense with full awareness of time and space…
FB. КРП. БАТЬКО перебирає пальцями, пенсне в розфокусі.	FB. CU. FATHER stirs fingers restlessly; his pince-nez's out of focus.	**БАТЬКО:** Замкненість.	**FATHER:** Cornered.
PV -5A.17. КРП. ГІСТЬ сидить біля вікна, роздумує, хитає головою.	PV -5A.17. CU. GUEST sits by the window; thinks something over, shakes his head.	**ГІСТЬ(ВнГол):** Замкнутий. Замкнутий.	**GUEST:** Cornered… Collared …
PV -5A.18. КРП. Обличчя ГОСТЯ, голова	PV -5A.18. CU. GUEST's face, head.		
PV -5A.19.ПАН по кімнаті-стеля-люстра.	PV -5A.19. PAN round the room-ceiling-chandelier.		
PV -5A.20. ПАН по кімнаті - КРП обличчя ГОСТЯ.	PV -5A.20. PAN round the room - CU GUEST's face.	**ГІСТЬ:** А може нема мене?	**GUEST:** Am I, perhaps, no more?
PV -5A.21. СРП. ГІСТЬ в костюмі встає з ліжка відходить.	PV -5A.21. MS. GUEST wearing a suit gets up from the bed, goes away.	**ГІСТЬ (ВнГол):** Тут щось не так... І матрацик цей, смугасто - странґуляційний, і люстра індукує.	**GUEST:** Something isn't right here… This mattress, these stripes, asphyxiating, fixating... And this chandelier inducting me.
PV -5A.22. СРП. ГІСТЬ в майці, проходить повз дзеркало, йде до вікна.	PV -5A.22. MS. GUEST wearing a vest passes by the mirror, goes up to the window.	**ГІСТЬ:** Треба тікати. Потім буде пізно, або знову... з початку...	**GUEST:** I've got to run away. Later will be too late, or again… …from the beginning…
PV -5A.23. ПАН за ГОСТЕМ - бильце, відкрите вікно, на підвіконні таця з склянками та карафою.	PV -5A.23. PAN after GUEST - bed back, open window, there are some glases and carafe on a tray on the windowsill.	**ГІСТЬ:** Знаєш, все ніби... і симптоми... і діагноз можна було б... Але кому? Всі якісь... Все повторюється. Всі повторюють. І я... Зауважив? Вже за собою починаю помічати... А ти? Ні? Вони всі якось... індукують. Кожен по своєму. Треба щось... А? Як гадаєш? Може крапель якихось...	**GUEST:** You know, everything is like… …the symptoms… …the diagnosis could have been… But for whom? Everyone and everything is recurring. Repeating. I am, too… Have you noticed? I start to notice it in myself
PV -5A.24. КРП. Тінь від карафи на стіні. Рука ГОСТЯ (тінь) бере карафу наливає воду у склянку.	PV -5A.24. CU. Shadow of the carafe on a wall. GUEST's hand (shadow's) pours some water into a glass.		

PV -5A.25. ЗП. Тінь руки ставить карафу на тацю. ПАН догори - стеля, на ній тінь від бильця ліжка та руки ГОСТЯ. ПАН донизу - входить ГІСТЬ.	PV -5A.25. WS. Shadow of the hand puts the carafe in the tray. PAN up - there are shadows of the hand and bed back on the ceiling. PAN down - GUEST enters the room.		now… Do you? No? Each one dangling its own... …inducement… Each in its own way. We need something… But? What do you think? Perhaps just a drop of…
PV -5A.26. СП. ГІСТЬ, стоїть коло дзеркала. ПАН до дзеркала.	PV -5A.26. MS. GUEST in front of the mirror. PAN to mirror.		
PV -5A.27. ЗП. ГІСТЬ йде до дверей, відкриває їх. Зупиняється, закриває. Повертається до нас.	PV -5A.27. WS. GUEST comes up to the door, opens it. Then he stops and closes it. Turns to face us.	**ГІСТЬ:** Знаєш, мабуть не варто про це все колегам розповідати. Ну розумієш - це трохи дивно… Наше базікання той-во-во… Подумають, що пара недоумків,	**GUEST:** You know, perhaps it's best to say nothing about this to our colleagues. I mean, it's a bit odd… …us prattling on, babbling on so… They would figure us for a couple of nuts.
PV -5A.28. КРП. ГІСТЬ в профіль коло дверей. Відкриває двері, виходить.	PV -5A.28. CU. GUEST's profile on the door bakground. GUEST opens the door and goes out.	**ГІСТЬ:** чи пара параноїків марять. Сам знаєш, як це все виглядає. Якась маячня… Гаразд, йдемо.	**GUEST:** Delusional. Paranoaic. Two nuts in a nutshell. You know how it looks. Some type of delirium… Fine. Let's go…

PV-3.0 INT-EXT. КОРИДОР - КІМНАТА - ЛІС. НІЧ / INT-EXT. HALL - ROOM - FOREST. NIGHT.
PV-4.0 EXT. ВЕРАНДА - ЛІС. НІЧ / EXT. VERANDAH - FOREST. NIGHT.

PV-3.1. СРП. В дзеркалі промайнуло обличчя СВЯЩЕННИКА.	PV-3.1. MS.PRIEST's face flashes in the mirror for a second.		
PV-3.1. ЗП. На ліжку сідить голий ЧОЛОВІК Д. В кімнату заходить СВЯЩЕННИК, проходить повз Ч.Д., йде на нас.	PV-3.1. WS. Naked SON's (SON-IN-LAW) sits on the bed. PRIEST comes in the room and walks past SON (SON-IN-LAW) towards us/camera.		
FB. СРП. В лісі йде СВЯЩЕННИК з ліхтариком.	FB. MS. PRIEST walk through the forest holding a torch.		
PV-3.2. ЗП. На ліжку сідить голий ЧОЛОВІК Д. В кімнату заходить СВЯЩЕННИК, підходить до Ч.Д.,ставить йому на коліно ногу. Ч.Д. розв'язує йому шнурки. В цей час позаду них відбуваються мікроподії - з'являється ще один чвященник, з'являється тінь батька...	PV-3.2. WS. Naked SON (SON-IN-LAW) sits on the bed. PRIEST come in the room, goes up to SON (SON-IN-LAW) and puts his leg on SON's (SON-IN-LAW) knee. SON (SON-IN-LAW) unties his shoelace. At the same moment on the background we can see another action: one more priest appears and FATHER's shadow shows up.		
PV-4.1. ЗП. ЧОЛОВІК Д. Проходить по веранді	PV-4.1. WS. SON's (SON-IN-LAW) crosses the verandah.		
FB. СРП. В лісі йде СВЯЩЕННИК з ліхтариком.	FB. MS. PRIEST walks through the forest holding a torch.		
PV-4.2. ЗП. БАТЬКО Проходить по веранді	PV-4.2. WS. FATHER crosses the verandah.		
КРП. БАТЬКО	CU. FATHER.		
PV-4.3. ЗП. БАТЬКО спускається з веранди.	PV-4.3. WS. FATHER comes down from the verandah.		
PV-4.4. ЗП. БАТЬКО йде в напрямку лісу.	PV-4.4. WS. FATHER goes towards the forest.		
PV-4.5. ЛІС, НІЧ. ЗП - КРП. БАТЬКО йде по лісу. На шляху йому трапляється черевик.	PV-4.5. FOREST, NIGHT. WS - CU. FATHER walks through the forest. He spots		

ПАН догори - ноги, руки, штани без паска, обличчя - ЧОЛОВІК Д. висить на своєму паску. БАТЬКО зупиняється, уважно розглядає тіло, трохи повертаючи його туди-сюди. Потім всовує палець у відкритий рот ЧОЛОВІКА Д. - крутить ним у середині. Витягає та витирає його білою хустинкою, проходить вбік.	a shoe in grass. PAN up - arms, legs, trousers without a belt, and then face - SON (SON-IN-LAW)hanged on his own belt. FATHER stops and scrutinizes the body turning it slightly in different directions. Then slips his finger into open mouth of SON (SON-IN-LAW)and moves it slightly inside. After that FATHER pulls white handkerchief out of his pocket and wipes the finger. Goes aside.		
PV-4.6. ЛІС, НІЧ. КРП-ЗП. В кадрі руки шибеника. ПАН догори - з-за тіла виходить ЧОЛОВІК Д., одночасно ми бачимо що на дереві висить БАТЬКО, пенсне злетіло з очей, тримається на одному вусі. ПАН донизу - ноги. ПАН ліворуч - ноги ЧОЛОВІКА Д. йдуть попереду.	PV-4.6. ЛІС, НІЧ. CU-WS. Hands of the hanged man. PAN up - SON (SON-IN-LAW) comes from behind the body. At the same moment we can see the body belongs to FATHER. His pens-nez has fallen from eyes and clings to his moustache. PAN down - feet. PAN left - SON’s (SON-IN-LAW) legs waks away in front of them.		
FB.(4 кадри) СРП. В лісі йде СВЯЩЕННИК з ліхтариком.	FB. (4 shots) MS. PRIEST walk through the forest holding a torch.		
PV-3.3. СРП На ліжку лежить голий ЧОЛОВІК Д.	PV-3.3. MS. Naked SON (SON-IN-LAW) lies on the bed.		

PV-1.0. INT. ЦЕРКВА - ДЕНЬ / INT. CHURCH - DAY.

PV-1.1. КРП. Обличчя СВЯЩЕННИКА. ПАН донизу - ряса, руки з хустинкою. Витирає нею спітнілу долонь. В кадр в'їжджає обличчя БАТЬКА. Він лежить у труні. ПАН по тілу у труні, вихід на СВЯЩЕННИКА - він стоїть перед труною, чекає поки люди у чорному закриють її. СВЯЩЕННИК рушає до виходу, за нім четверо у чорному несуть труну, позаду йдуть МАТИ, ДОНЬКА з ЧОЛОВІКОМ, СЛУЖНИЦЯ та ДРУГ з ПОДРУГОЮ. Вся процесія виходить у білий отвір дверей. За деякий час за ними біжить церковний служка. ТИРИТИ КІНЕЦЬ	PV-1.1. CU. PRIEST's face. PAN down - his frock, hands holding a handkerchief. He wipes sweaty palm. FATHER's face appears in the frame. He lies down in coffin. PAN over the body, then over PRIEST - he stands by the coffin and waits while men wearing black put the lid on it. PRIEST goes towards the exit, four men in black follows him, then goes MOTHER, DAUGHTER, SON (SON-IN-LAW) (SON (SON-IN-LAW)-IN-LAW), MAID, and s few other people. The whole procession goes through the white doorway. A priest assistant runs after them for a while. TITLES THE END	**ВСІ:** Амінь. **СВЯЩЕННИК:** *Dies irae, dies illa,* *Solvet saeclum in favilla:* *Teste David cum Sybilla.* *Quantus tremor est futuru s,* *Quando judex est venturus,* *Cuncta stricte discussurus.* *Tuba mirum spargens SON (SON-IN-LAW) (SON (SON-IN-LAW)-IN-LAW)um* *Per sepulchra regionum,* *Coget omnes ante thronum.* *Mors stupebit et natura,* *Cum resurget creatura,* *Judicanti responsura.* *Ingemisco, tanquam reus,* *Culpa rubet vultus meus;* *Supplicanti parce, Deus.* *Lacrimosa dies illa,* *Qua resurget ex favilla* *Judicandus homo reus.* **ВСІ:** Амінь. Вічная пам'ять.	**ALL:** Amen. **PRIEST:** *Dies irae, dies illa,* *Solvet saeclum in favilla:* *Teste David cum Sybilla.* *Quantus tremor est futuru s,* *Quando judex est venturus,* *Cuncta stricte discussurus.* *Tuba mirum spargens SON (SON-IN-LAW) (SON (SON-IN-LAW)-IN-LAW)um* *Per sepulchra regionum,* *Coget omnes ante thronum.* *Mors stupebit et natura,* *Cum resurget creatura,* *Judicanti responsura.* *Ingemisco, tanquam reus,* *Culpa rubet vultus meus;* *Supplicanti parce, Deus.* *Lacrimosa dies illa,* *Qua resurget ex favilla* *Judicandus homo reus.* **ALL:** Amen. In blessed memory.

МОНОЛОГИ / ДІАЛОГИ

ТЕМА:

1. ПАНИХИДА.
СВЯЩЕННИК (можливо мішається з ТЕЛ. РОЗМОВОЮ)

2. ТЕЛ. РОЗМОВА (приб. 3 хв.)
ГІСТЬ - СВЯЩЕННИК (МАТИ, СЛУЖНИЦЯ)
Запрошення лікаря, пожити пару днів у будинку, поспостерігати за (можливо) хворим БАТЬКОМ. Визначити діагноз, лікування.

Використовуємо у сценах ЦЕРКВА(1), КІМНАТА(5), ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9).
Міняємо співрозмовників ГОСТЯ.
Записуємо у вигляді:
- діалог ГОСТЯ - СВЯЩЕННИКА (МАТЕРІ, СЛУЖНИЦІ)
- окремо текст ГОСТЯ, СВЯЩЕННИКА, МАТЕРІ, СЛУЖНИЦІ

3. ЗОВНІШНІЙ АНАЛІЗ
V.O. – голос alter ego ГОСТЯ, БАТЬКА.
Діалог з ГОСТЕМ.
Інтонація – повчальна-менторська-іронічна (?)
Описує ситуацію, всупає в діалог з ГОСТЕМ.
Використовуємо у сценах ДОРОГА(2), БРИЧКА(3)(?), КІМНАТА(5),
КІМНАТА/КОРИДОР/ДВІР НІЧ(8)(?), ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9).

4. СЮЖЕТ-СИТУАЦІЯ
Опосередковано описуємо сюжет-ситуацію в різних аспектах (побут, медицина, загадка…) через різних персонажів, враховуючи специфіку та контекст сцени.

ГІСТЬ (монолог) в сценах:
ДОРОГА(2)
БРИЧКА(3)(?)) - можливо
КІМНАТА(5)
ДВІР ДЕНЬ(6)
ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9).

ГІСТЬ – V.O. в сценах:
ДОРОГА(2)
БРИЧКА(3)(?) - можливо
КІМНАТА(5)

ГІСТЬ – СВЯЩЕННИК в сцені:
КІМНАТА(5).

ГІСТЬ – МАТИ в сценах:
ДВЕРІ/КОРИДОР(4)
КІМНАТА(5)
ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9).

МАТИ – БАТЬКО в сцені:
ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9). Пара фраз, коли співрозмовники не в кадрі.

Опосередковано описуємо сюжет-ситуацію в різних аспектах (побут, медицина, загадка…) через різних персонажів, враховуючи специфіку та контекст сцени.

5. DELIRIUM, ФІЛОСОФІЯ, МАТЕМАТИКА

V.O.

V.O. –ГІСТЬ в сценах:
КІМНАТА(5)
ДВІР ДЕНЬ (6)
ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9)

БАТЬКО в сценах:
КІМНАТА(5)
ДВІР(веранда) ДЕНЬ (6)
ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9)

БАТЬКО-ЧОЛОВІК Д. в сцені:
ВІТАЛЬНЯ/ВЕЧЕРЯ(9)

ФРАЗЕОЛОГІЯ

ГІСТЬ:
- Ну що? Що скажеш? - Як гадаєш?
- Може…
- Гидота…

МАТИ:
- Розрізати і зашити…
- Бридота – бридкий, потворний, почвара

БАТЬКО:
- Аберація…

ІДЕЇ ДО...

МУЗИКА
- Без музики (тільки увертюра та заключні твтри)
- Одна мелодія, яку наспівує Батько, нав'язлива, базова для ВЗ Гостя.

ЗВУК
- Внутрішні звуки
- Розфокус
- Випадання з синхрону
- Беззвучне плямкання губами

ПЕРСОНАЖІ
- Маятникова свідомість - Батька, Гостя, Матері
- Священника бачимо тільки тоді коли він бачить себе – у дзеркалі
- Обмін голосами - голос Гостя – голос Батька

ДОНЬКА
- Блякла, «мовчить... не говорить..»
- Руки
- Положення тіла

СЛУЖНИЦЯ
- Губи – фізіологічно-еротичні характеристики асоціюються з vagina dentata, подумати як цей середньовічний образ можна підсилити показом ніби-то довільно потрапляючих в об'єктив предметів, типу секвенції сітка панчохи- сітка ліжка- сітка попільнички, чи в секвенціях з повішен вороною.
- Губи – вертикально, горизонтально
- Деталі...
- Інше ?

ПРЕДМЕТИ, ДЕТАЛІ
- В тех местах, где кто-то или что-то только что было, можно делать «неуверенное исчзновение» - чтобы мы гадали, что произошло – что-то измнилось или нет?
- Привязанность - привязывать реальность, чтобы не сбежала. Его хорошо бы добавить к обычно непривязываемым предметам – столу, напримр, или лопаты у забора. Это также будет отсылать нас к «привязанному» - вороне
- Кімната Служниці – пластмасова, яскрава.

ТІНІ
- Спеціальні підстановки акторів, предметів з окремим джерелом світла

ОПТИКА
- Розфокус
- Эффект зрения рептилий – видят только движущиеся предметы. Статичный кадр постепенно затмняется («свет в кадре «съеживается»), Движение в кадре «оживляет» - от движения освещенность будет возвращаться, распространяясь на весь кадр. Такой переход и маркировка живое/неживое – предмет, пространство…

LOCATIONS / ЛОКАЦІЇ

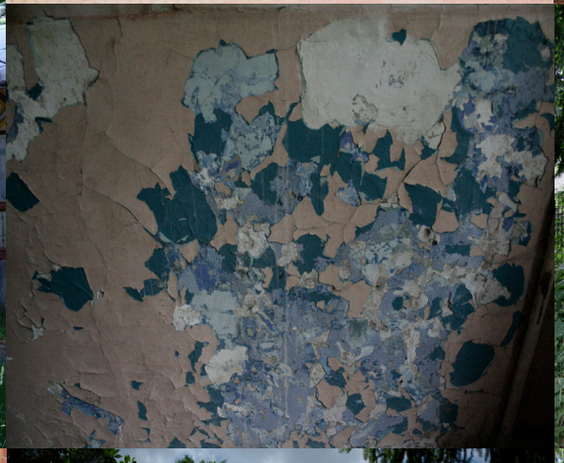

SHOOTING PLAN

August, 1 - September, 7, 2008
Brukhovychi
Horodok

October, 2009 - March, 2010
Kyiv

дата	сцена				змін							доз-ка	Ліхтваг+Крак
1.08	1.1.1. -	EXT	день	вул	2	ГІСТЬ							
	3.	EXT	день	вул+буд		ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ					
2.08	2.	EXT	день	вул+гайок		ГІСТЬ				БАТЬКО			
3-4.08	20.	EXT	день	сад	2	ГІСТЬ				БАТЬКО			
	25.	EXT	день	сад		ГІСТЬ				БАТЬКО			
	36.	EXT	день	сад		ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
5.08	41.	EXT	день	луг галяв	1					БАТЬКО			
6 - 9.08	4.	INT	день	кор+кімн	4	ГІСТЬ		МАТИ	ДОНЬКА				
	5.	INT	день	кімн Х		ГІСТЬ		МАТИ		БАТЬКО			
	6.	INT	день	кімн Х		ГІСТЬ							
	19.	INT	день	кімн Х		ГІСТЬ	СЛУЖН			БАТЬКО			
	15.	INT	ранок	кімн Х			СЛУЖН						
	18.	INT	ранок	кімн Х			СЛУЖН						
	35	INT	ранок	кімн Х			СЛУЖН						
	24.	INT	ранок	кімн Х		ГІСТЬ							
	27.	INT	ранок	кімн Х		ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ					
	44.	INT	вечір	кімната-манс		ГІСТЬ				БАТЬКО			
10.08													
11 - 15.08	8.	INT	вечір	столова	5	ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
	14.	INT	вечір	столова		ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
	16	INT	вечір	столова		ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
	26	INT	вечір	столова		ГІСТЬ	СЛУЖН,	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
	17.	INT	вечір	столова		ГІСТЬ	СЛУЖН,	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
	38	INT	вечір	столова		ГІСТЬ		МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
	23.	INT	вечір	столова		ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
	37.	INT	день	столова		ГІСТЬ,		МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО			
16.08													
17-18.08	7.	INT	вечір	кімн Х	1	ГІСТЬ	СЛУЖН						
	13.	INT	вечір	кімн Х		ГІСТЬ	СЛУЖН,			БАТЬКО			
	21.	INT	вечір	кімн Х		ГІСТЬ				БАТЬКО			
	22.	INT	вечір	кімн Х		ГІСТЬ	СЛУЖН			БАТЬКО			
19-20.08	9.	INT	ніч	кімн Х+кор	2					БАТЬКО			
	10.	INT	ніч	кімн Х+кор						БАТЬКО			
	12.	INT	ніч	кімн Х+кор									
	32.	INT	ніч	кімн Х+кор						БАТЬКО			
21.08	30.	INT	ніч	кімн Кат	1	ГІСТЬ				БАТЬКО			
	33.2.1.-33.5	INT	ніч	кімн Лєни					ДОНЬКА				
22 - 23.08	11.	EXT	ніч	сад	2								
	28.	EXT	ніч	сад		ГІСТЬ				БАТЬКО			
	31.	EXT	ніч	сад				МАТИ					
	33.1. + 33.2.	EXT	ніч	сад					ДОНЬКА				
	34.	EXT	ніч	сад									
24.08													
~~25.08~~	29. + 9.FB	EXT	ніч	гайок - вор	1	ГІСТЬ				БАТЬКО			
	47	EXT	ніч	галяв - повіш						БАТЬКО			
26.08	42.	EXT	вечір	коло дому	1	ГІСТЬ			ДОНЬКА	БАТЬКО	СВЯЩ		
	46.	EXT	ніч	верандав		ГІСТЬ				БАТЬКО	СВЯЩ		
	48.	EXT	ніч	луг, галявина		ГІСТЬ,			ДОНЬКА		СВЯЩ		
27.08	43.	INT	вечір	сіні - столова	1	ГІСТЬ		МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО	СВЯЩ,		
	45.	INT	ніч	сіні - столова		ГІСТЬ		МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО	СВЯЩ		
28.07	40.	EXT	день	веранда	1	ГІСТЬ		МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО	СВЯЩ		
29.07													
30 - 01.09	39.		ран-день	бричка- дім	3	ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО	СВЯЩ		
	39.		ран-день	бричка					ДОНЬКА				
	39.	EXT	ран-день	бричка		ГІСТЬ			ДОНЬКА		СВЯЩ		
02 - 04.09	1.1.	EXT	день	костел	4	ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО	СВЯЩ		
	49.	INT	день	костел		ГІСТЬ	СЛУЖН	МАТИ	ДОНЬКА	БАТЬКО	СВЯЩ		
04-07.09	ДОЗЙОМКИ												
					31								

PARTS SCHEME

	PART I	PART II	PARTN III
	ГІСТЬ (Г)	ГІСТЬ (Г)	ГІСТЬ (Г)
	СЛУЖН (СЛ)	СЛУЖН (СЛ)	СЛУЖН (СЛ)
	МАТИ (М)	МАТИ (М)	МАТИ (М)
	ДОНЬКА (Д)	ДОНЬКА (Д)	ДОНЬКА (Д)
		БАТЬКО (Б)	БАТЬКО (Б)
		ЗЯТЬ (З)	ЗЯТЬ (З)
		СВ	
1	ЦРКВА		
2	ДОРОГА Г ноги міст -туфл кури Г-буд	ДОРОГА Г КРП кущ - ~~ворона~~ ноги Г-буд ДОРОГА кущ - ворона рука- хустинка ноги Г-буд	ДОРОГА вінок місток місто гачок мотуз Г-буд
3	БРЧК від'їзд Д-З БРЧК Д	БРЧК приїзд СВ-Д-З БРЧК	
4	ДВЕР СЛ, М КРДР 2п-М	ДВЕР М КРДР 1п-Д 2п-М ДВЕР СЛ	ДВЕР СЛ КРДР 2п-М
5	КІМН ДЕНЬ Г - М СЛ запр	КІМН ДЕНЬ Г- валіза СВ-дз КІМН ДЕНЬ СЛ буд М прибир КІМН ВЕЧІ Р Г	КІМН ДЕНЬ Г валіз
6		ДЕНЬ ДВІР патич заліз Б -верид ДЕНЬ ДВІР буд СЛ всячин а	
7		Г буд СЛ Г буд СЛ СЛ	
8		НІЧ КІМН двері КОРДР вікно - Г НІЧ ДВІР буд СЛ вікно - СЛ шрам ДВІР М -боч НІЧ КОРДР КІМН постіль люстра	
9	ВЕЧЕРЯ СЛ-М-Д рука Б сітка рука М	СЛ запр ВЕЧЕРЯ Д-З	

PART IV

ГІСТЬ (Г)

СЛУЖН (СЛ)

БАТЬКО (Б)

ЗЯТЬ (З)

СВЯЩЕН (СВ)

ДОРОГА
ноги
гівно
Г-буд

ДВЕР
СЛ
КРДР

КІМН
ДЕНЬ
дири
КІМН
ДЕНЬ
тіні

СЛ
буд

Г
буд

Г
буд

СЛ
буд

СЛ
буд

НІЧ
ДВІР
Б

НІЧ
КОРИД

НІЧ
КІМН
СВ-Б-З

PART V

ГІСТЬ (Г)

БАТЬКО (Б)

ЗЯТЬ (З)

СВЯЩЕН (СВ)

ЦРКВА

БРЧК
Д-З-СВ-Др

НІЧ
вихід
Б
З

НІЧ
повіш

НІЧ
галяв

ВЕЧЕРЯ

КІМН
ДЕНЬ
розбір

ДЕНЬ
КІМН-
ВЕРНД
діалог
Г-Б

СЛ
плач

Г
буд

СЛ
буд

НІЧ
КІМН
дзер-СВ
вікно-
СЛ
двері
КОРДР
вікно -
Г

НІЧ
ДВІР
повіш-З

НІЧ
ДВІР

НІЧ
кущ
ворон

НІЧ
буд
СЛ

НІЧ
ДВІР
М-б'с
ВЕРНД
голий-З
СВ-
дзерк

ВЕЧЕРЯ
Б-З-Г

КІМН
ДЕНЬ
Г-вікн

COLOR GRADING SCHEME

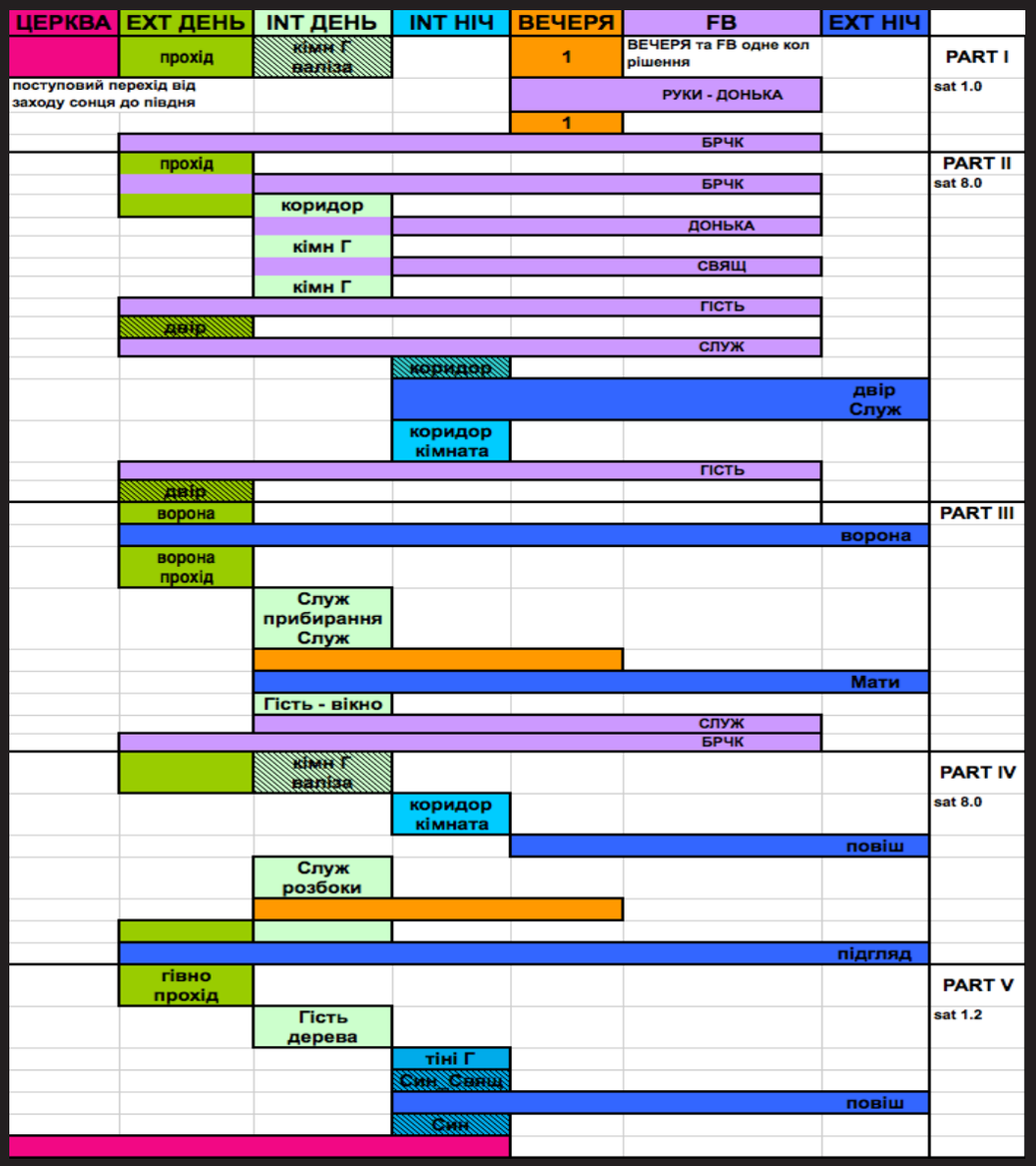

DIALOGUE MATRIX

монологи	діалоги	1.ДОРОГА	2.ДВЕР КОРИДОР	3.КІМНАТА	4. ДВІР **ДЕНЬ-НІЧ**	5.ВІТАЛЬНЯ ВЕЧЕРЯ
V.O. ГІСТЬ БАТЬКО СВЯЩЕННИК		зовнішний аналіз		зовнішний аналіз		зовнішний аналіз
	ГІСТЬ			delirium філософія мат-ика		delirium, філософія, математика
ГІСТЬ		сюжет-ситуація		сюжет-ситуація		математика
	V.O.					
	СВЯЩЕННИК					
	СЛУЖНИЦЯ					
	МАТИ		сюжет-ситуація			сюжет-ситуація
	БАТЬКО			delirium, філософія, математика		
	ЧОЛОВІК Д.					сюжет-ситуація
МАТИ	**БАТЬКО**					сюжет-ситуація
БАТЬКО						delirium, філософія, математика
	ЧОЛОВІК Д.					
ЧОЛОВІК Д.						сюжет-ситуація
	XXXX					

MOVIE SET

PLAN

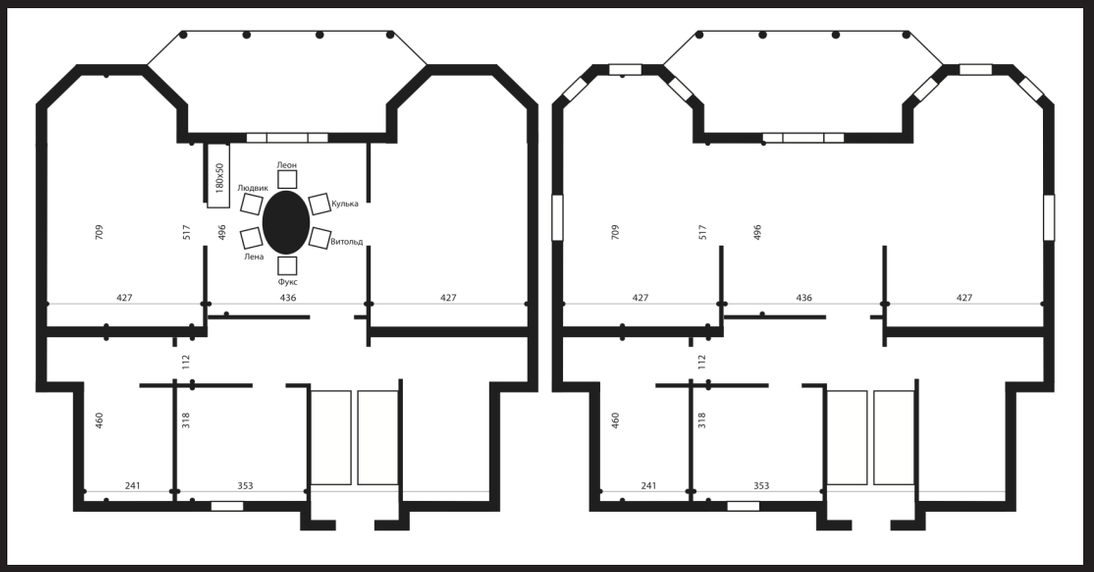

VERANDA

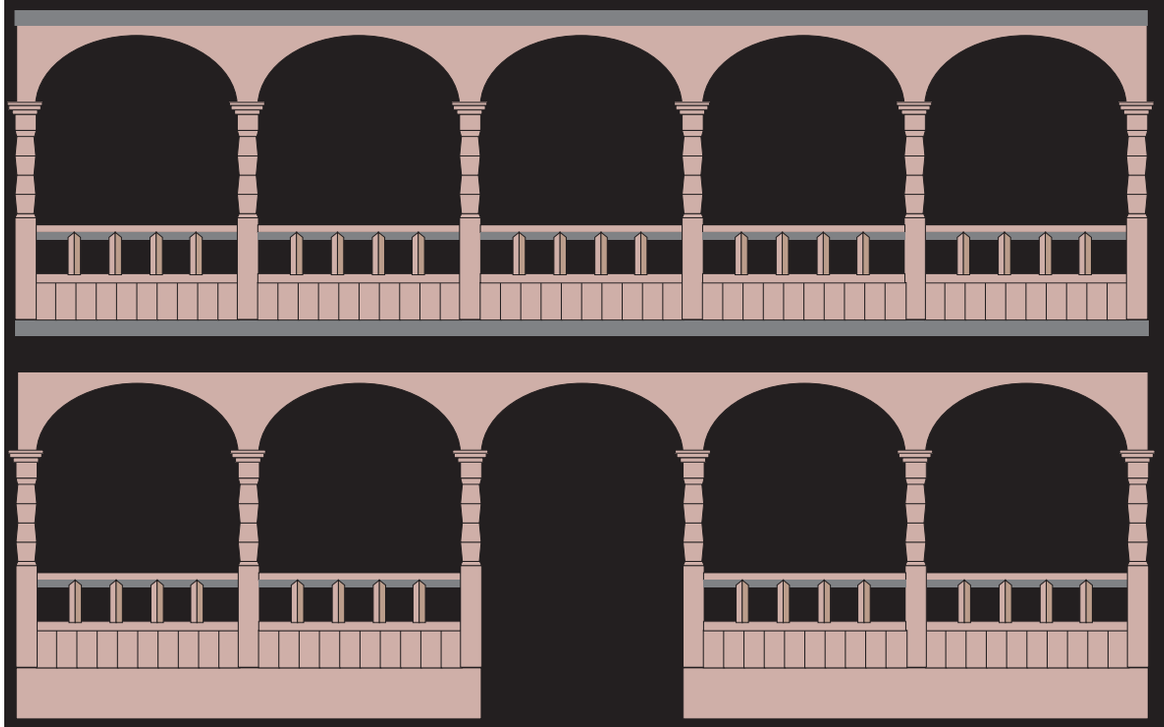

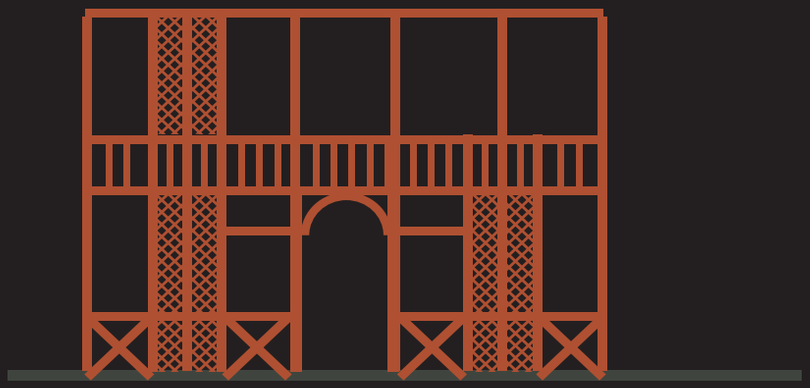

WALL DECORATION

STANCILS

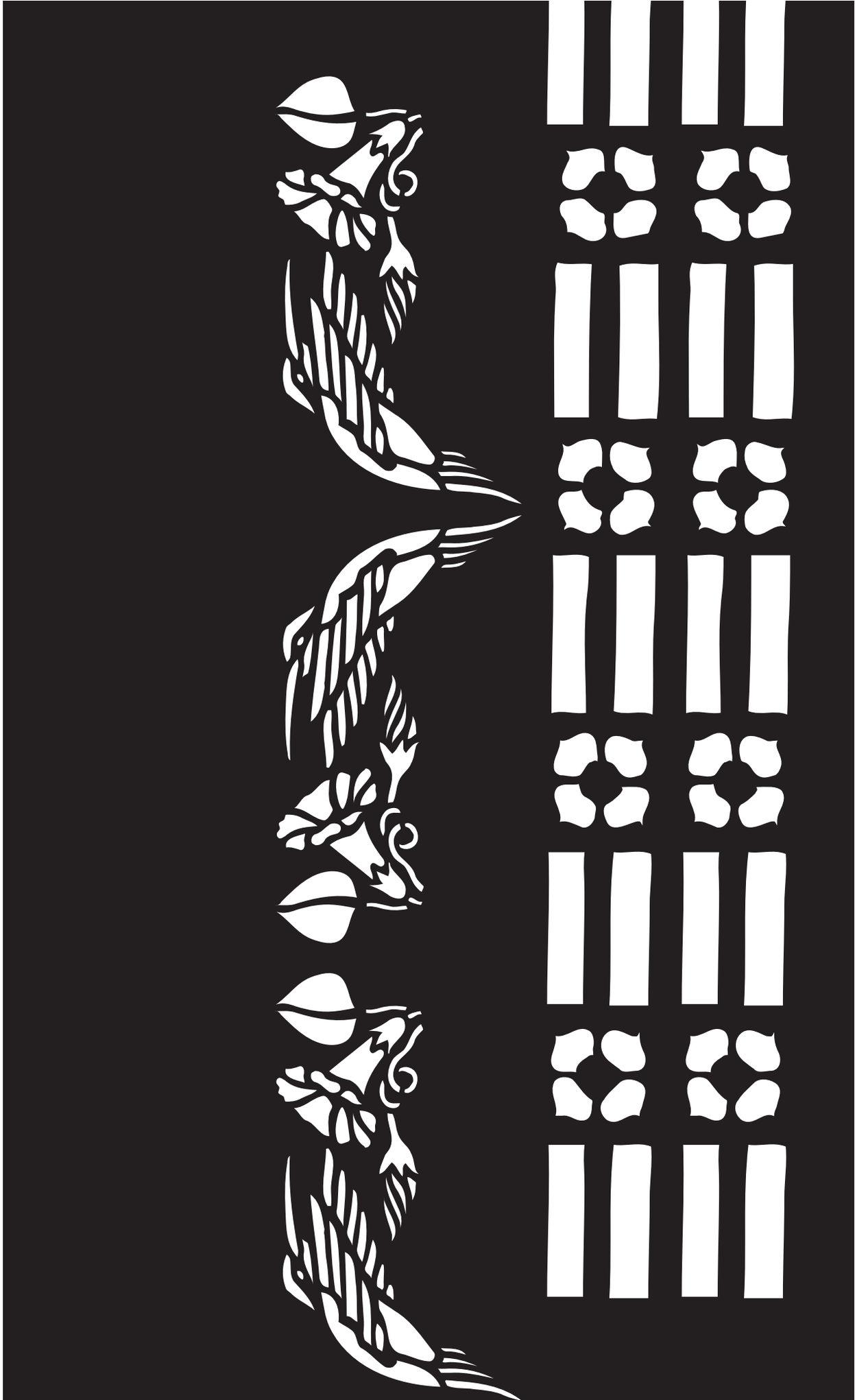

MOVIE SET PHOTOS / ЗНІМАЛЬНИЙ МАЙДАНЧИК

Magnum

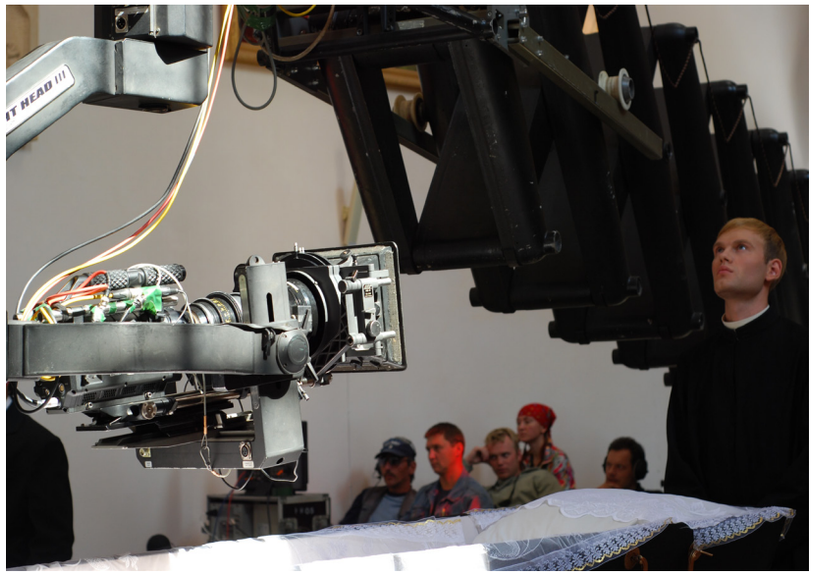

Easyrig 2st

Easyrig 2st

SwingShift
CENTURY PRECISION OPTICS

ADDITIONAL MATERIALS / ДОДАТКОВІ МАТЕРІАЛИ
(Internet resources)

Пнигерофобия - боязнь удушья.
Пнигофобия – боязнь быть задушенным.

Panic disorder - In panic disorder, a person suffers from brief attacks of intense terror and apprehension, often marked by trembling, shaking, confusion, dizziness, nausea, difficulty breathing.

НЕУЗЕЛ
Тривиальный узел (или незаузлённый узел) — частный случай топологического узла, определённый объект математической теории узлов.
Интуитивно - это просто замкнутая веревка без узлов. Более строго, под таким узлом понимают образ любого вложения окружности в евклидово пространство, которое может быть непрерывно деформировано в стандартную окружность, то есть незаузленный узел гомотопен окружности в классе вложений.

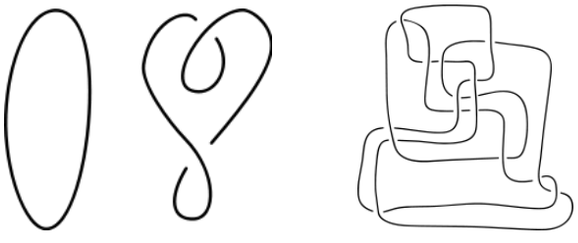

ПЕТЛЯ - ВУЗОЛ
ПЕТЛЯ МАТЕМАТИЧНА
LOOP is one of the fundamental structures used to tie knots. Specifically, it is a full circle formed by passing the working end over itself. A loop is a knot used to create a closed circle in a line. In mathematics, a loop in a topological space X is a path f from the unit interval I = [0,1] to X such that f(0) = f(1). In other words, it is a path whose initial point is equal to the terminal point.

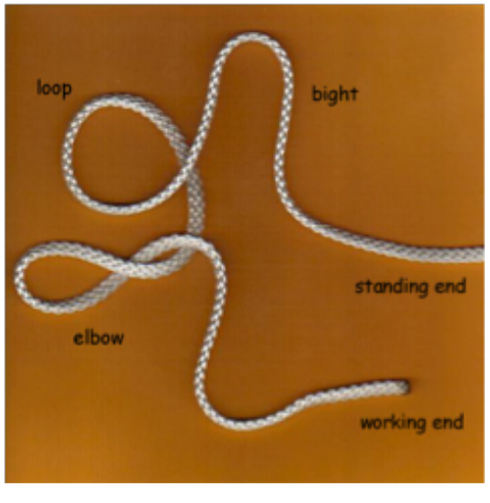

ПЕТЛЯ “ПОБУТОВА”.
NOOSE is a loop at the end of a rope in which the knot slides to make the loop collapsible. Knots used for making nooses include the running bowline, the tarbuck knot, and the slip knot (ковзаючий вузол). The knot most closely associated with execution is the Hangman’s knot, which is also known as the “hangman’s noose”.

KNOT theory is a branch of topology. It deals with the mathematical analysis of knots, their structure and properties, and with the relationships between different knots. In topology, a knot is a figure consisting of a single loop, abstracted from any physical rope or line, with any number of crossing or “knotted” elements. As such, it has no proper ends, and cannot be undone or untied. Various mathematical techniques are used to classify and distinguish knots.
The hangman’s (Столыпинский галстук) knot or hangman’s noose (also known as a collar during the Elizabethan era) is a well-known knot most often associated with its use in hanging. For a hanging, the knot of the rope is typically placed under or just behind the left ear. When the condemned drops to the end of the rope, the force is supposed to break the neck. The knot is non-jamming but tends to resist attempts to loosen it.

Уробо́рос, ороборос (от греч. ουρά, «хвост» и греч. βορά, «еда, пища»; букв. «пожирающий [свой] хвост») — мифологический мировой змей, обвивающий кольцом Землю, ухватив себя за хвост. Считался символом бесконечного возрождения, одним из первых символов бесконечности в истории человечества. Также было распространено его изображение не в виде кольца, но в виде «восьмёрки».

Мой конец - это мое начало . Символизирует отсутствие дифференциации, совокупность всего , изначальное единство , самодостаточность. Порождает сам себя, сам с собой соединяется в браке, сам себя оплодотворяет, и убивает. Алхимия: неискупленная сила природы, скрытая сила, неоформленная материя, opus circulare химических веществ в герметичном сосуде. Буддизм: колесо сансары. Египет: круг вселенной, путь бога Солнца. Греция: Все есть одно. Изначально Целое было подобно яйцу со змеей (pneuma), окружавшей ее, как тесная повязка или кольцо (Эпикур). В символике орфиков отождествляется с Космическим Яйцом и эоном - временем существования вселенной. Индуизм: колесо сансары. Как символ латентной энергии, Уроборос имеет то же значение, что и кундалини.
Шумеро-семитская традиция: Все-Одно. (О два О)

Колоратка, римский воротник - жёсткий белый воротничок с подшитой к нему манишкой, застёгивающийся сзади и надевающийся под сутану. The priest should be recognizable… also through his dressing in a way that renders immediately perceptible to all the faithful, even to all men, his identity and his belonging to God and to the Church.
A priest is never 'off-duty' when he puts on the Roman Collar. A white collar on a priest's neck should remind him of a ring and collar - his marriage to Christ and to the Church and giving his freedom to Christ, thus letting him control his life.

Казула – верхнее облачение священника, которое представляет собой длинное, широкое полотно с отверстием для головы, надеваемое на плечи так, чтобы концы покрывали фигуру священника спереди и сзади.

КОЛОРАТКА – КОЛО – ПО КОЛУ
ALL-ROUNDER – A ROUND – AROUND
ROMAN COLLAR – CIRCLE – ON A CIRCLE

ROUND. The shape of a closed curve with no sharp corners, such as an circle, rounded rectangle.

CIRKLE is a simple shape of EUCLIDEAN GEOMETRY consisting of those points in a plane which are equidistant from a given point called the centre.

Мур, Генри (Moore, Henry) (1898–1986), английский скульптор. Формы плавно и органично перетекают друг в друга, иногда образуя углубления и зияющие пустоты, «дыры».

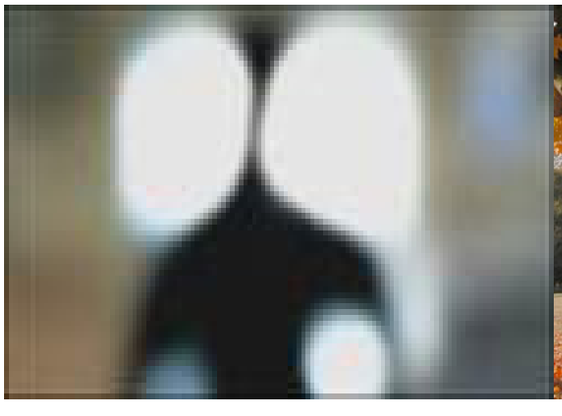

Moore- Murr

Мурр - старинная народная игра, известная еще в древнеримскую эпоху. Игра состоит в том, что двое играющих одновременно показывают несколько пальцев и при этом произносят какое-либо число; выигрывает тот, кто назвал число, равное количеству пальцев, показанных им и его партнером. Статуя "Игрок в мурр" находится в Лувре; ее приписывают древнегреческому
скульптору Клеомену (I в. до н. э.).

Мурр, Кот (нем. Kater Murr) — центральный персонаж романа Э.Т.А.Гофмана «Житейские воззрения кота Мурра, с присовокуплением макулатурных листов из биографии капельмейстера Иоганнеса Крейслера (метод Берроуза)» (1821).

Колыбель для кошки (Cat's Cradle) - игра вдвоем в четыре руки.

УЗЕЛ

Теория узлов — изучение вложений (отображение специального вида одного экземпляра некоторой математической структуры во второй экземпляр такого же типа) одномерных многообразий в трёхмерное евклидово пространство или в сферу S3. В более широком смысле предметом теории узлов являются вложения сфер в многообразия и вообще вложения многообразий.

Эшафотный ("висельный") узел - затягивающаяся удавка

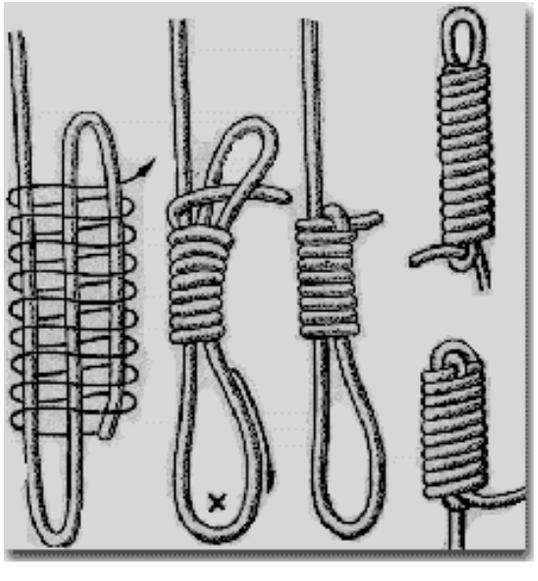

Галстук

Вервица - узелковая разновидность чёток

Cincture, Cingulum - A long cord which the priest ties around his waist to hold the alb in place.

узел + узел+… = сетка

KNOTS / ВУЗЛИ

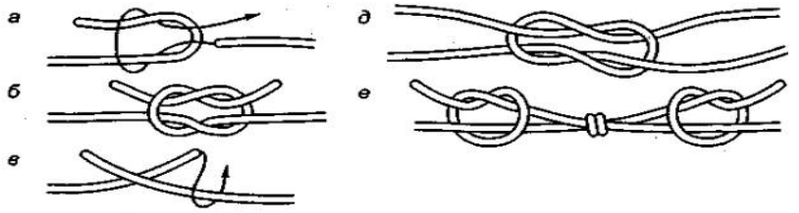

Рис. 54. «Прямой» узел

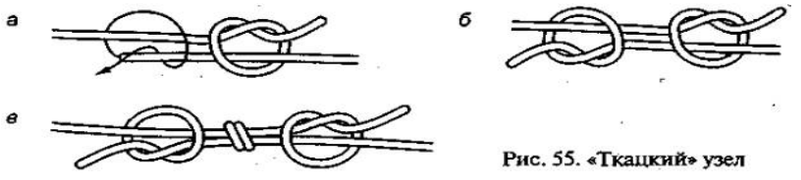

Рис. 55. «Ткацкий» узел

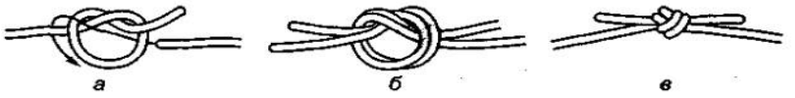

Рис. 56. «Встречный» узел

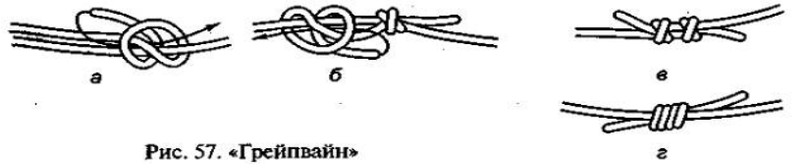

Рис. 57. «Грейпвайн»

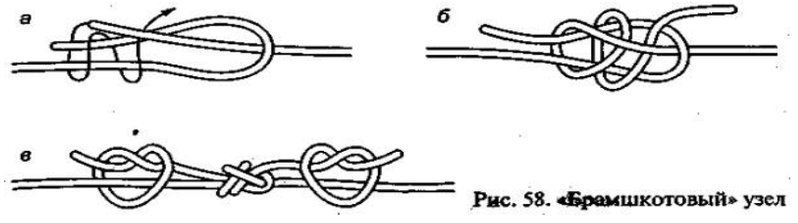

Рис. 58. «Брамшкотовый» узел

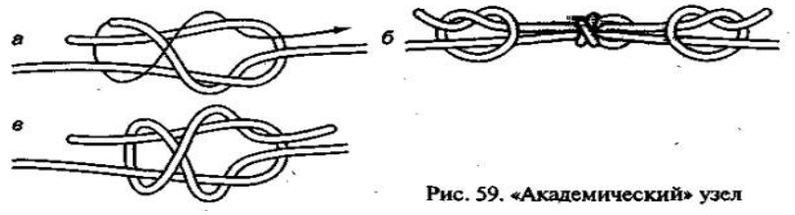

Рис. 59. «Академический» узел

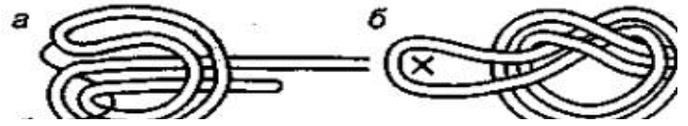

Рис. 72. «Маркировочный» узел

Рис. 73. «Узел Бахмана»

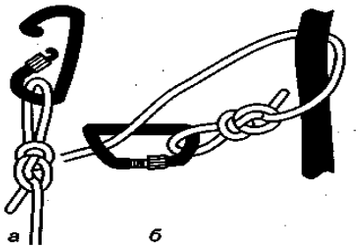

Рис. 74. «Карабинная удавка»

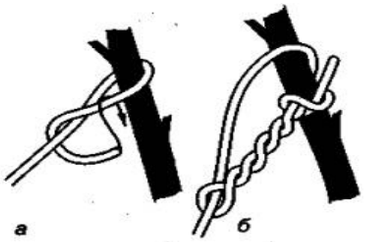

Рис. 64. «Удавка»

Рис. 70. «Схватывающий» узел одним концом

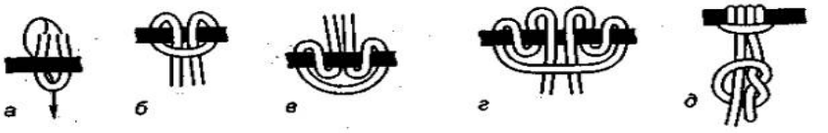

Рис. 69. «Схватывающий» узел

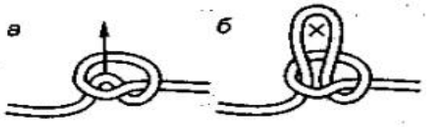

Рис. 71. «Пустышка»

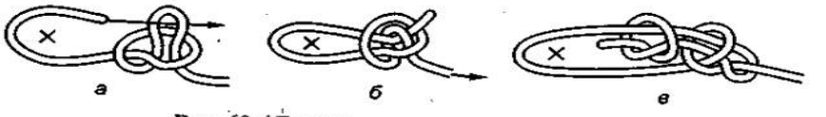

Рис. 68. «Булинь» с помощью «пустышки»

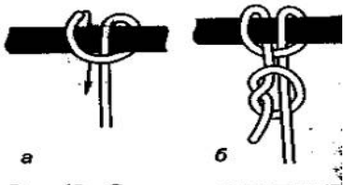

Рис. 65. «Стремя» для привязывания веревки к опоре

Рис. 66. «Стремя» как опора для ноги

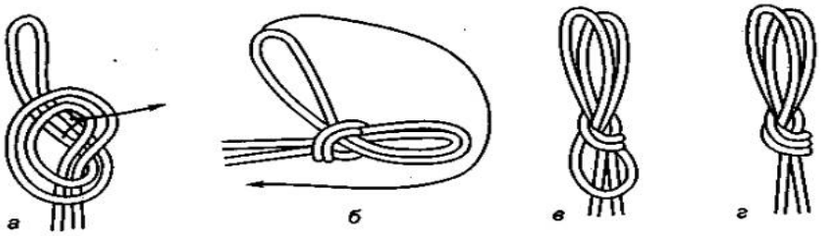

Рис. 63. «Двойной проводник»

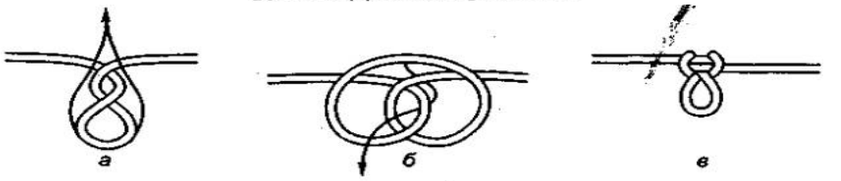

Рис. 62. «Срединный австрийский проводник»

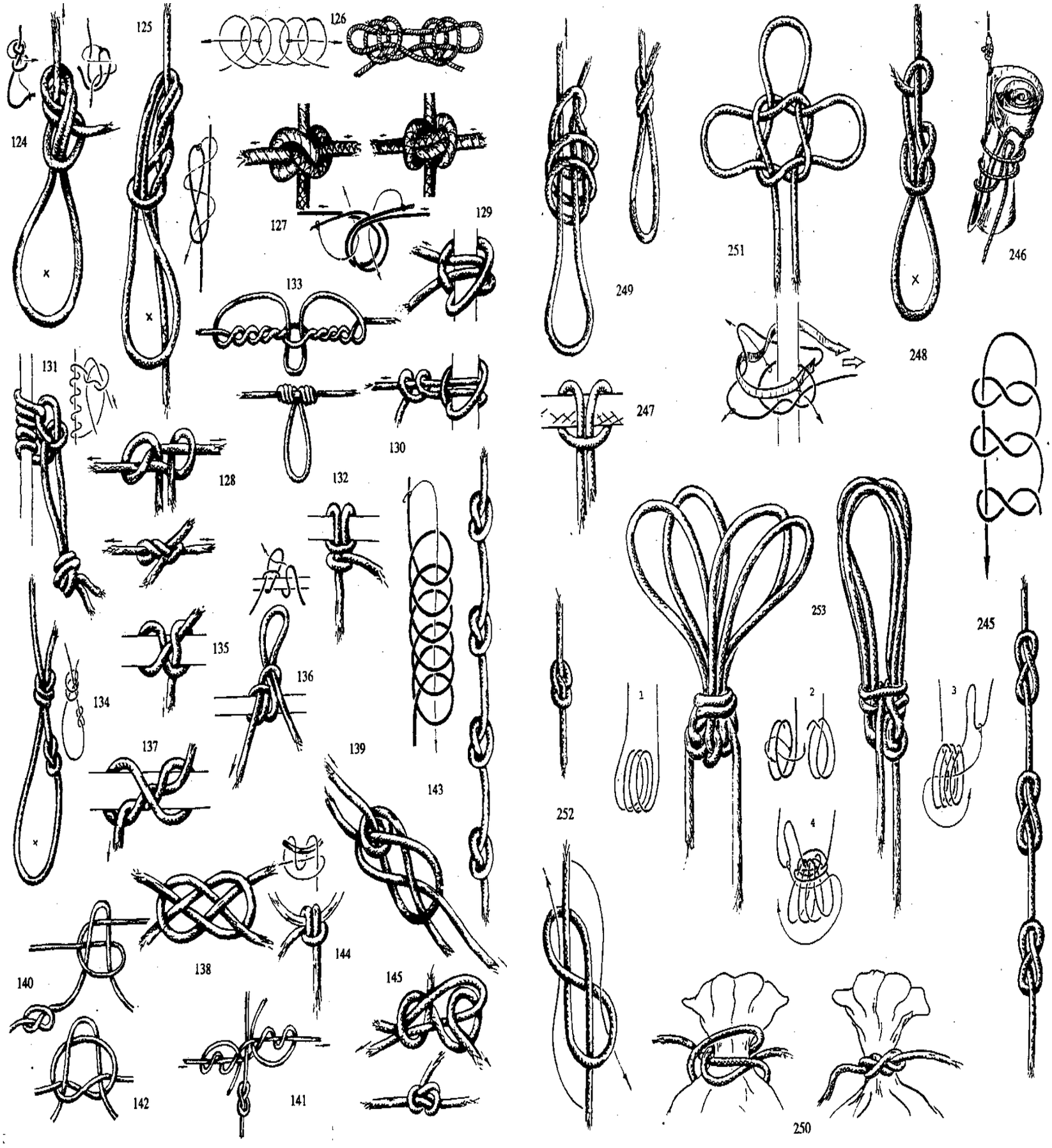
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
245
246
247
248
249
250
251
252
253
1
2
3
4

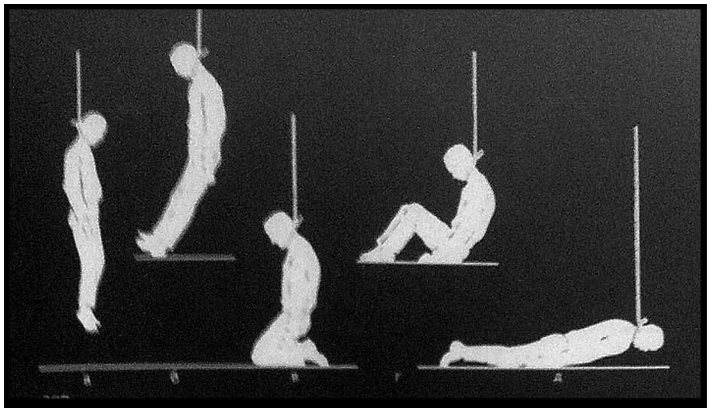

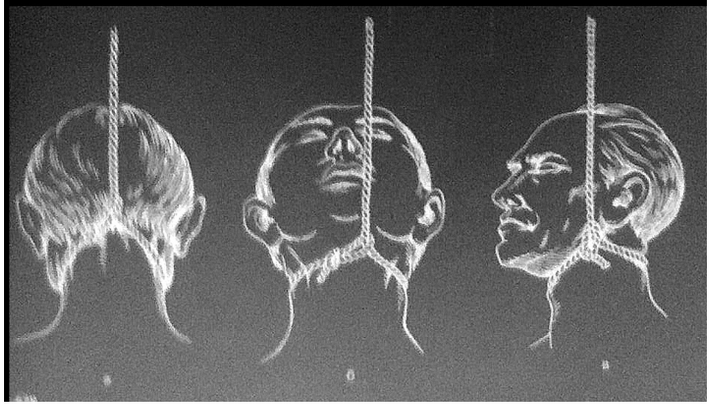

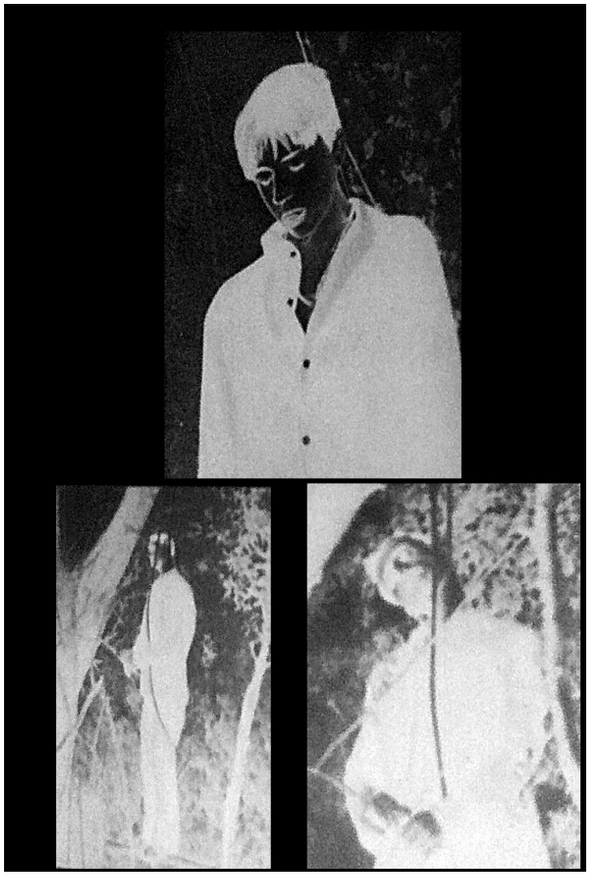

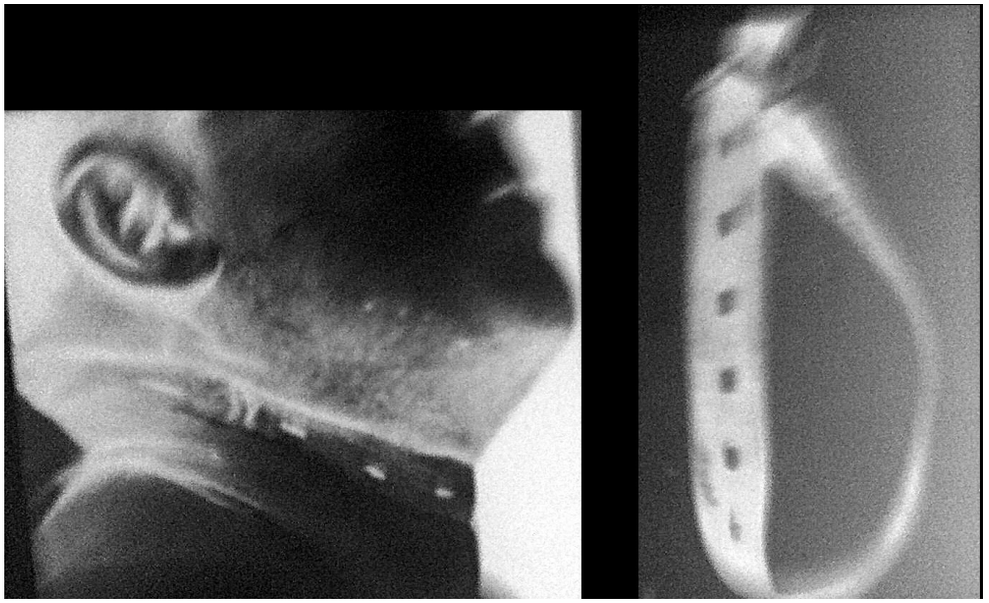

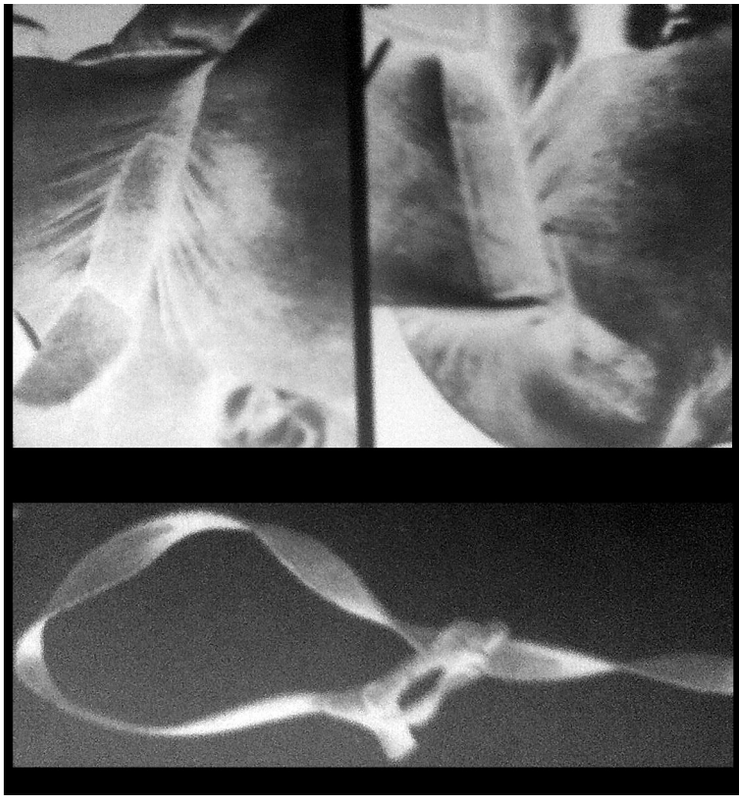

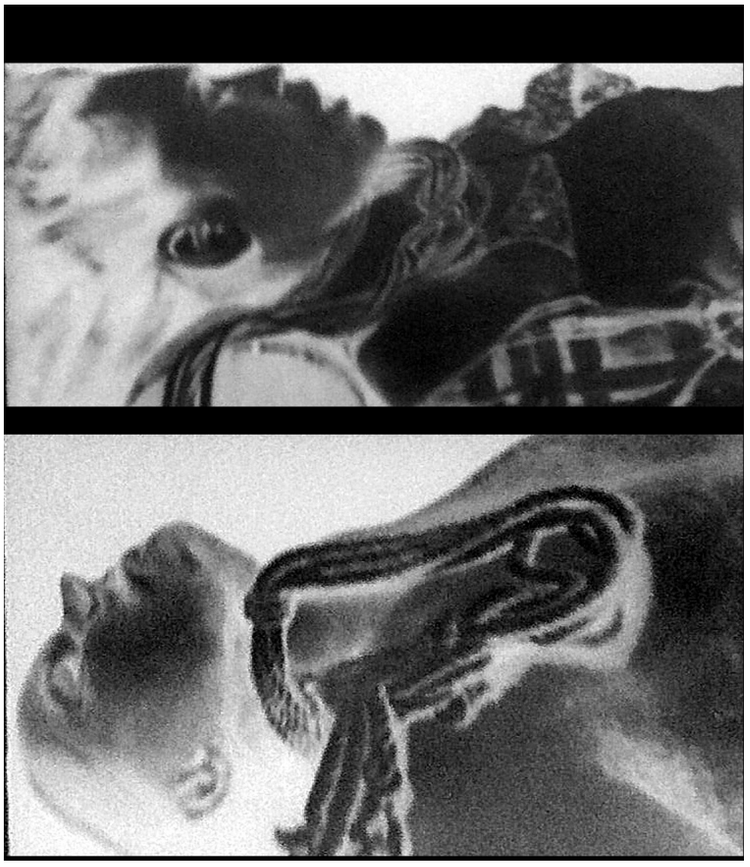

Теорія вузлів / Knot theory

В топології, теорія вузлів вивчає математичні вузли. На відміну від вузлів, які нам зустрічаються в повсякденному житті, математичні вузли завжди замкнені, тобто, їхні кінці не можуть бути роз'єднані. Мовою математики, вузол - це вкладення кола в тривимірний евклідів простір, R3 (в топології, коли ми говоримо про коло, то не обмежуємося його звичайним геометричним змістом, але включаємо в це поняття всі його гомеоморфізми). Два математичних вузли вважаються однаковими, якщо їх можна перевести один в інший деформацією простору R3 всередині самого себе (відоба як об'ємлююча ізотопія); до цих трансформацій відносяться такі маніпуляції з вузлом, що не включають в себе його розрізання і подальше склеювання, або проходженя кривої, що формує вузол, самої через себе.

Вузли можуть бути описанними різними способами. Наприклад, розповсюдженним методом описання вузла є пласка схема, що називається діаграмою вузла. Але будь-який вузол може бути зображеним на ній багатьма різними способами. З цього випливає одна з фундаментальних проблем теорії вузлів - визначити, чи зображують два різних описи один і той самий вузол.

Рішення цієї задачі існують, але їх складність невідома. На практиці, вузли часто порівнюють, використовуючи інваріанти, кількістні характеристики вузлів, що є незмінними для вузла незолежно від способу його зображення. Важливими інваріантами є ріноманітні поліноми вузлів, група вузла, а також гіперболічні інваріанти.

Початковою задачою теорії вузлів було створення таблиці вузлів і зачеплень (вузли з кількох компонент, переплетених між собою). З тих пір було описано близько шести мільярдів вузлів і зачеплень.

Для подальшого розширення теорії вузлів вони генералізуються в кількох напрямках. Вузли можуть вкладатися у інші, неевклідові простори, і владатися можуть не кола, а інші об'єкти. Вузлами високих вимірів називають n-мірні сфери, що вкладені у m-мірні евклідові простори.

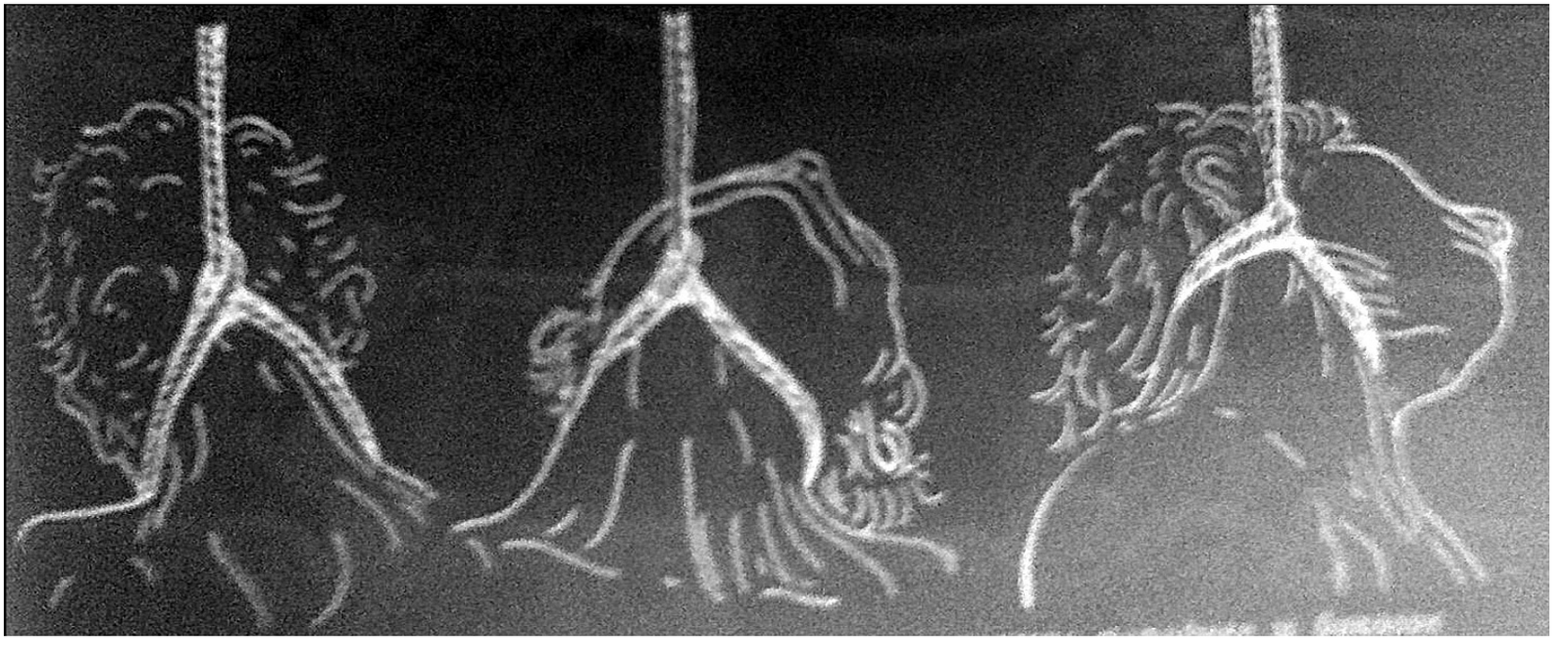

Рекурсия — способ общего определения объекта или действия через себя, с использованием ранее заданных частных определений. Рекурсия используется, когда можно выделить самоподобие задачи.

Рекурсия в лингвистике

Способность языка порождать вложенные предложения и конструкции. Базовое предложение кошка съела мышь может быть за счет рекурсии расширено как Ваня догадался, что кошка съела мышь, далее как Катя знает, что Ваня догадался, что кошка съела мышь и так далее. Рекурсия считается одной из лингвистических универсалий, то есть свойственна любому естественному языку (хотя в последнее время активно обсуждается возможное отсутствие рекурсии в одном из языков Амазонии — пираха, которое отмечает лингвист Д. Эверетт). О рекурсии в лингвистике, ее разновидностях и наиболее характерных проявлениях в русском языке описано в статье Е. А. Лодатко «Рекурсивные лингвистические структуры» (см.: Рекурсивные лингвистические структуры)

У попа была собака, он её любил, Она съела кусок мяса, он её убил, В землю закопал, Надпись написал:
“У попа была собака, он её любил, Она съела кусок мяса, он её убил, В землю закопал, Надпись написал:...”

Дихотоми́я (греч. διχοτομία: δῖχῇ, «надвое» + τομή, «деление») — последовательное деление на две части, не связанные между собой. Дихотомическое деление в математике, философии, логике и лингвистике является способом образования взаимоисключающих подразделов одного понятия или термина и служат для образования классификации элементов.

Объём понятия «человек» можно разделить на два взаимоисключающих класса: мужчины и не мужчины. Понятия «мужчины» и «не мужчины» являются противоречащими друг другу, поэтому их объёмы не пересекаются. От дихотомии следует отличать обычное деление, приводящее к тому же самому результату. Например, объём понятия «человек» можно разделить по признаку пола на мужчин и женщин. Но между понятиями мужчина и женщина нет логического противоречия, поэтому здесь нельзя говорить о дихотомическом делении.

Фрактал (лат. fractus — дробленый) — термин, означающий геометрическую фигуру, обладающую свойством самоподобия, то есть составленную из нескольких частей, каждая из которых подобна всей фигуре целиком. В более широком смысле под фракталами понимают множества точек в евклидовом пространстве, имеющие дробную метрическую размерность (в смысле Минковского или Хаусдорфа), либо метрическую размерность, строго большую топологической.

Среди литературных произведений находят такие, которые обладают текстуальной, структурной или семантической фрактальной природой. В текстуальных фракталах потенциально бесконечно повторяются элементы текста:
- неразветвляющееся бесконечное дерево, тождественное само себе с любой итерации («У попа была собака…», «Притча о философе, которому снится, что он бабочка, которой снится, что она философ, которому снится…», «Ложно утверждение, что истинно утверждение, что ложно утверждение…»)
- неразветвляющиеся бесконечные тексты с вариациями («У Пегги был весёлый гусь…») и тексты с наращениями («Дом, который построил Джек»).

В структурных фракталах схема текста потенциально фрактальна:
- венок сонетов (15 стихотворений), венок венков сонетов (211 стихотворений), венок венков венков сонетов (2455 стихотворений)
- «рассказы в рассказе» («Книга тысячи и одной ночи», Я.Потоцкий «Рукопись, найденная в Сарагоссе»)
- предисловия, скрывающие авторство (У.Эко «Имя розы»)
- Т.Стоппард «Розенкранц и Гильденстерн мертвы» (сцена с представлением перед королём).

В семантических и нарративных фракталах автор рассказывает о бесконечном подобии части целому:
- Х. Л. Борхес «В кругу развалин»
- Х.Кортасар «Жёлтый цветок»
- Ж.Перек «Кунсткамера»

БРЕД / МАРЕННЯ /DELIRIUM

Неправильное умозаключение, возникающее на патологической основе, полностью изменяющее мировоззрение больного, неподдающееся коррекции извне и изнутри и с течением времени претерпевающее определенную динамику.

Некорригируемое установление связей и отношений между явлениями, событиями, людьми без реальных оснований. Идею считают бредовой тогда, когда она пе соответствует действительности, искаженно ее отражает и, полностью овладевая сознанием, становится, несмотря па явпое противоречие с действительностью, недоступной исправлению. Опа приобретает свойство априорной данности, не нуждающейся в обосновании.

Свойства бреда следующие: непоколебимое убеждение; сила неопровержимой истины с невозможностью коррекции, несмотря на явное противоречие с действительностью; бред абсолютно резистентен к логическим контраргументам; установившаяся точка зрения делается неизменной; ошибочное обоснование, нарушение логического основания («кривая логика»), когда «личный опыт» становится решающим. Несоответствующие действительпости умозаключения бывают и у здоровых людей, убежденных в их достоверности, ибо ошибки познания повседпевпы.

Бредовые суждения больных всегда относятся к ним самим или развиваются из идей, также относящихся к ним. Бред, изолирует больного, носитель бреда выбывает из сосуществования с другими людьми. Бредовой больной одинок, так как «он один все постиг». Бред представляет собой личное непоколебимое убеждение в себе самом и своем окружении. Этим бредовые идеи отличаются от ошибок здоровых людей, относящихся к разнообразным объективным обстоятельствам. Бредовые идеи отличаются от ошибочных воззрений здоровых не только непосредственным отношением к самим носителям бреда, но и тем, что они полностью противоречат всем прежним воззрениям больных, противостоят «свидетельству чувств и рассудку, результатам проверки и доказательствам»...

К бреду чрезвычайно близок синдром психического автоматизма Кандинского — Клерамбо, в котором расстройства мышления сочетаются с патологией восприятия и идеомоторики.

Бред не един по своей структуре и содержанию. По структуре бред классифицируется:

Паранойяльный бред (син.: первичный – системный – интерпретативный – интеллектуальный) – очень трудно обнаружить на ранних этапах. Он строится по законам “кривой логики”. Цепочка утверждений может быть очень правдоподобной и чтобы найти дефект в мышлении больного необходим большой опыт. Паранойяльный бред возникает в зрелом возрасте. Обычно – 40-45 лет. При этот виде бреда “больной правильно мыслит в пределах ложно установленных истин”.

Параноидный бред (син.: вторичный – чувствительный – образный) – возникает вслед за другими симптомами. Часто носит острый персикуторный характер. Резко бросается в глаза. Часто протекает в виде симптома Кандинского-Клерамбо (бред преследования или воздействия, псевдогаллюцинации, психические автоматизмы).

Парафренный бред – бред фантастического содержания. Может сочетаться с другими видами, например бред преследования + бред величия. Часто парафренный бред распадается.

По содержанию выделяют следующие виды бреда:

Бред знатного происхождения – больные считают, что их настоящие родители – высокопоставленные люди.

Бред сутяжничества (кверулянства) – больные борются за определенную идею – жалобы, суды, письма руководству (обстоятельные как у эпилептоидов). Они гиперактивны в достижении цели. Часто формируется при психопатиях (расстройствах личности), когда человек попадает в судебную ситуацию.

Ипохондрический бред – больной "влюблен в свою болезнь. У него убежденность в наличии какого-либо заболевания. Часто этот вид бреда встречается при шизофрении. Может начинать формироваться из невроза: небредовая ипохондрия —» бредовая ипохондрия. Невроз —» невротическая депрессия (4-8 лет) —» признака патологического развития личности (психопатизация) —» ипохондрическое развитие личности.

Бред ревности – больной ревнует без факта измены. "Садомазохистский комплекс" больных бредом ревности – прослеживаются элементы тщательного допроса объекта ревности.

Бред любовного очарования – пациент убежден, что его любит известный человек и он ему отвечает взаимностью.
"Преследуемый преследователь" – этот вид бреда имеет 2 этапа в своем развитии. 1 этап – больной чувствует себя преследуемым (к нему "плохо" относятся) – идет внутренняя глубинная переработка. В определенный момент он открыто высказывает все. 2 этап – пациент понимает, что бесполезно бороться и убегает (увольняется) – таких больных часто называют "мигрирующими параноиками" за то, что они постоянно меняют место работы, переезжают из города в город и т.д.

Бред изобретательства – больной постоянно что-то изобретает. Иногда это действительно талантливые люди.

Бред реформаторства – больной убежден, что миру, обществу необходима перестройка общество.

Бред особого значения - предметы, события, окружающие лица, а также их поступки и слова приобретают для больного особый смысл, символизируют нечто новое.

Интерпретативный бред
При интерпретативном бреде первичным является поражение мышления — поражается рациональное, логическое познание, искажённое суждение последовательно подкреплено рядом субъективных доказательств, имеющих свою систему. Этот вид бреда отличается стойкостью и тенденцией к прогрессированию и "систематизации ": «доказательства» складываются в субъективно стройную систему (при этом всё, что не вписывается в эту систему, попросту игнорируется), всё большие части мира втягиваются в бредовую систему.

Религиозный бред
Пациент охвачен ложными религиозными представлениями. Иногда они возникают в рамках традиционных религиозных систем, скажем, представления о Втором Пришествии, Антихристе или овладении дьяволом. Это могут быть и совершенно новые религиозные системы или смесь представлений из различных религий, в частности восточных, например, идеи реинкарнации или нирваны.

Индуцированный («наведённый») бред
Бредовые переживания, как бы заимствуются у больного при тесном контакте с ним и отсутствии критического отношения к заболеванию. Происходит как бы «заражение» бредом: индуцируемый начинает высказывать те же бредовые идеи и в такой же форме, что и психически больной-индуктор (доминантное лицо). Обычно индуцируются бредом те лица из окружения больного, которые особенно близко с ним общаются, связаны семейно-родственными отношениями. Психотическое заболевание у доминантного лица чаще всего шизофреническое, но не всегда. Первоначальный бред у доминантного лица

и индуцированный бред обычно носят хронический характер и являются по фабуле бредом преследования, величия или религиозным бредом. Как правило, вовлеченная группа имеет тесные контакты и изолирована от других языком, культурой или географией. Человек, которому индуцируется бред, чаще всего зависит или подчиняется партнеру с истинным психозом.

В основе индукции всегда лежит аффект: при бреде преследования—страх за б-ного и затем за себя, при бреде величия—неудовлетворенность жизнью и желание приблизиться к существу высшего порядка и получить на свою долю часть проистекающих от него благ. И. п. развивается легче всего среди лиц, близко стоящих к душевнобольному (родных и друзей), особенно при совместном жительстве. Располагающим моментом является повышенная внушаемость и склонность к подражанию. Поэтому особенно склонны к И. п. олигофрены и психопаты. И. п. может привести, как уже сказано выше, к самостоятельному дальнейшему парано яльному развитию личности.

Бред положительного двойника — убеждённость больного в том, что окружающие его люди на самом деле являются знакомым ему человеком, который меняет внешность и гримируется. Часто бред носит параноидальный характер: больной считает, что этот человек его преследует.

Бред отрицательного двойника (бред или синдром Капгра) — редкий синдром из области психиатрии, при котором больной верит, что кого-то из его окружения (мужа, жену, родителей и т.п.) или его самого заменил очень похожий самозванец. В последнем случае больной утверждает, что плохие поступки, которые приписывают его авторству, совершил его двойник, который в точности похож на него. Это заболевание обратно бреду положительного двойника, при котором больной «узнаёт» знакомого человека в незнакомых.

Бред отрицательного двойника часто сочетается с другими симптомами или является частью психических болезней, например шизофрении и неврологических болезней. Некоторые исследователи поэтому считают его симптомом, а не синдромо.

Бред Котара содержит депрессивные или ипохондрические фантазии с идеями громадности и отрицания (всеобщая гибель, мировые катаклизмы и т. п.), проявляющимися одновременно или порознь.

Бред обвинения содержит идею ошибочного или умышленного обвинения больного окружающими лицами в совершении неблаговидных или преступных действий, к которым он не имеет никакого отношения.

Бред образный - преобладают образные представления - фантазии, грезы, сопровождается тревогой, страхом, экстазом или растерянностью. Син.: Б. чувственный.

Чувственный (образный) бред — это вторичный бред, в отличие от интерпретативного (первичного) с самого начала развивается в рамках сложного синдрома наряду с другими психическими расстройствами (галлюцинациями, аффективными нарушениями и др.). Чувственный бред носит наглядпо-образный характер. Здесь не обнаруживается последовательной системы доказательств, обоснования, логики. В содержании бреда преобладают образные представления, чувственность. Оп преимущественно наглядный, с преобладанием вообраячепия, фантазии, грез. Бредовые представления возникают лишь с некоторой довольно относительной последовательностью, чаще они крайне фрагментарны, в них много неясного, непоследовательного. В отличие от первичного бреда здесь нет активной работы над содержанием бреда, преобладает интеллектуальная пассивность, свойственная грезам. При наплыве бредовых представлений в сознании калейдоскопически проносится рой образов. Чувственный бред часто сопровоячдается растерянностью, напряженпой тревогой, и в поступках больных нередко преобладают внезапость и непроизвольность. Больной всюду видит опасность, она кроется везде. Задержавшиеся около пего прохожие остановились не случайно, они переглядываются между собой, делают какие-то знаки, сигнализируют своим сообщникам на другой стороне улицы. Один из остановившихся внезапно опустил руку в карман с тем, чтобы достать оружие и напасть на больного. Больной в ужасе бежит к остановке, бросается в первый попавшийся автобус и на мгновение успокаивается. Однако это пепадолго. Окружающие пассажиры как-то страппо начинают присматриваться

к пему, о чем-то переговариваются, постепенно приближаются. Одип из них ночему-то даже задел больного, другой назвал его фамилию. При первой возможности больной стремительно покидает автобус и ищет помощи в отделенпп милиции. Там он па некоторое время успокаивается, а затем вновь становится подозрительным. И среди посетителей, и среди работников милиции он видит врагов, готовых его упичтожить.

Галлюцинаторный или «чувственный» бред, возникающий вследствие нарушенного восприятия. Это бред образный, с преобладанием иллюзий и галлюцинаций. Идеи при нём фрагментарны, непоследовательны — первично нарушение чувственного познания (восприятия). Нарушение мышления наступает вторично, имеет место бредовая интерпретация галлюцинаций, отсутствие умозаключений, которые осуществляются в форме инсайтов - ярких и эмоционально насыщенных озарений. Другой причиной развития вторичного бреда могут стать аффективные расстройства. Маниакальное состояние вызывает бред величия, а депрессия является первопричиной идей самоуничижения. Устранение вторичного бреда удаётся достичь главным образом лечением основного заболевания или симптомокомплекса.

Бред острый возникает внезапно и характеризуется иллюзорным восприятием обстановки с выраженным аффектом страха, тревоги, импульсивными действиями.
Если бред полностью овладевает сознанием, то такое состояние называют острым бредом. Иногда больной способен адекватно анализировать окружающую действительность, если это не касается тематики бреда. Такой бред называют инкапсулированным.

Бред резидуальный - совокупность бредовых идей, остающихся некоторое время в качестве моносимптома после исчезновения других проявлений болезни. Чаще возникает после состояний помраченного сознания, не сопровождающихся полной амнезией (делирий, онейроидный синдром).

Бред самообвинения проявляется приписыва аваптюристическими, с бегством: или погоней, при которых меняются маршруты, виды транспорта, укрытия. Преобладает выраженный аффект страха. Гораздо ре;ке содержанием зрительных галлюцинаций становятся события, вызывающие любопытство или удивление, папример, эротические сцены или публичные зрелища (цирк, зоопарк, гуляпья с попонками), свидетелем которых является больной. Наряду со зрительными галлю-пипациямн обычно присутствуют разнообразные иллюзии, в частности, парепдолпи, ложные узнавания, распространяющиеся на значительное число лиц. Ложная ориентировка в окружающей обстановке поетояппо меняется. Бредовые высказывания, отражающие со-держание сепсорпых расстройств, измепчивы и систематизированы лишь в самом общем виде. Несмотря на интенсивность зрительного галлюциноза, помрачение сознания, по-видимому, не достигает значительной глубины, так как по миновании психоза сохраняется способность к достаточно полному пересказу содоржапия бывших дели-риозных расстройств. Сохтатовегетативиьте и неврологические симп-тохгы могут быть выражены нерезко. Наряду с психозами, длящимися несколько дней, бывает и более затяжное течение (педеля и более). Выход из заигжпого психоза всегда литический с резидуаль-вым бредом.

ДІАЛОГИ / МОНОЛОГИ ПСИХІЧНО ХВОРИХ

- Все—возможно. И возможно, что ничего нет, поэтому мне нужно дотрагиваться рукою до заборов, стен, деревьев. Это несколько успокаивает. Особенно если долго бить кулаком по твердому, убеждаешься, что оно существует.

- Все возможно. Только жить невозможно в мире таких возможностей.

- Время? Оно не идет, его нет, я его не ощущаю. Я нахожусь вне времени, вне пространства, вне объема, вне чувственного восприятия.

- Видите ли, в мышлении наблюдается, во-первых, вещь такая. Это опять-таки в единстве всех процессов, они разорваны. то есть, например, особенно у меня выражен процесс философской интоксикации, т.е. у меня очень сильно развита абстрактная мысль, причем абстрактно она идет очень далеко в обход, через очень далекие точки, но в конце концов приходит к абсолютно правильным выводам, т.е. я могу идти до элементарной вещи целый день, но я к ней обязательно приду,

- Пожалуйста скажите, что Вас мучает?
- Меня мучат навязчивости. Я все переделываю...
- В чем это выражается?
- По нескольку раз надеваю и раздеваю халат, дверные ручки трогаю...
- Почему?
- Так нужно бывает...Если я не сделаю, то я боюсь..
- Что случится?
- Нехорошее.
- А что может случится нехорошего?
- Нехорошее.
- А если переоденете несколько раз халат, то Вы этим самым предупреждаете наступление нехорошего?
-Да... и считаю я..
- Что считаете?
- По нескольку раз переделаю, чтобы четное число...
- Нужно четное число сделать, тогда несчастья не будет
- А если нечетное?
- И не делав...
- Почему? Начинаете бояться?
- Я только четное. Считаю, сколько раз — и проходит. А потом опять появляется. И дверные ручки... Потом, когда умываюсь, кран трогаю несколько раз...
- Это очень мучит вас?
- Мучает...
- Избавиться не можете?
-Давно уж не могу избавиться...
- Страх есть?
-Есть страх.Если не сделаю — боюсь... Я еще на полу обхожу человечков.
- Каких?
- На полу вижу...
- Как видите, в голове или на полу? Что за человечки?
- Такие маленькие...
- Какого цвета?
- Смутно видела... в пижамах одеты, в костюмчиках...

- И что же они, где стоят?
- Они мне путь преграждают...
- Что это за человечки?
- Не знаю.
- Как думаете?
- Не знаю.
- Не задумывались над этим?
- Я боюсь их.
- Почему?
- Потому что они нехорошие.
- Откуда знаете, что нехорошие?
- Они мешают мне наступать на пол.
- С какой целью мешают.
- Не знаю...
- Как думаете, что предполагаете?
- Не знаю.
- Какие мысли были, какие предположения?
- Не знаю.
- Они разговаривают с Вами?
- Нет, не разговаривают.
- А как смотрят на Вас?
- Смотрят обыкновенно.
- Отвернуться от них можете?
- Могу, но я обхожу их… А если отвернусь, опять с этой стороны, везде. Но я их вижу мало, раньше больше видела.
- Значит, если они с одной стороны, а повернетесь в другую сторону, то они и там?
- Я не свободна…
- От чего?
- Запрещают…
- Как, мысленно запрещают?
- Слышится в голове…
- Это все человечки?
- Нет.
- А кто?
- Человек.
- Какой?
- Мужчина.
- Почему он такую власть имеет над Вами? Кто он такой?
- Человек.
- Большой человек? Ученый?
- Нет, так, среднее образование…
- А почему узнает Ваши мысли? И влияет на Вас?
- Этого не знаю…
- Человечки от него?
- Нет, это от другого совсем.
- Значит, человечки тоже влияют на Вас?
-Да, тоже.
- А как он, этот человек, влияет на Вас, посредством чего?

- Посредством гипноза, наверно…
- Он читает Ваши мысли?
-Да.
- На настроение Ваше влияет?
- Да, я разговариваю с ним.
- Мысленно?
- Нет, шепчу.
- И он слышит?
- Слышит.
- А видите его?
- Сейчас умственно вижу, как в тумане…
- Он молодой, старый?
- Нет, средних лет.
- Блондин, брюнет?
- Брюнет,
- А во что одет?
- В костюм темный...
- Какое отношение он имеет к Вам?
- Не знаю. Стал вот...
- Влюбился что ли?
- Нет,
- Зло хочет сделать или добро?
- Зло.
- А чем Вы ему мешаете?
- Я не хочу, а он разговаривает...
- С какой целью?
- Чтобы я разговаривала с ним...

- В настоящее время опять те же элементы имеются, элементы не особо нормального восприятия. Т.е. опять-таки что это значит? Например, я вижу стол, я его не совсем чувственно воспринимаю. Что это значит? т.е. он не конкретно, реально, выражается у меня. Я его ощутительно не представляю. Сам процесс ощущения сглажен, смят. Понимаете? Именно сам процесс ощущения. То же самое? Когда я смотрю на все окружающее, людей. Каждое лицо, все вокруг выступает в некотором чисто смысловом виде, а ощущительный, чувственный характер отсутствует.
- Он пропал?
- Он ушел. Этот процесс дошел до момента парадоксального чувства, парадоксального состояния.
- Опишите его врачам, они не знают.
- Они знают только в теории, а наступает момент внутреннего противоречия! с одной стороны ты понимаешь, что это делать либо не надо, либо не так, но Вы это делаете. Когда это очень тяжелый больной, это делается совсем рефлекторно, а когда больной находится еще в относительно сознательном состоянии, он может критически это улавливать, если он развит в этой области ,знаком с этими вещами, наблюдал систематически, он может отмечать эти явления. Поэтому вопрос, собственно говоря, здесь дошел до того, что у меня появилось чувство внутреннего взрыва. Потом я начал заниматься зарядкой, именно из парадоксального чувства взрыва. День занимаюсь -мысли о смерти, о самоубийстве, об уходе сразу сорвались этой физкультурой. Еще два раза. Не получился момент взрыва. Потом я перехожу в другое отделении дело дошло до сильного эмоциально-волевого сдвига. И перед тем как начать принимать ипразид, я специально написал, что сейчас волевой сдвиг эмоциональный, я уже начинал двигаться, хотя в моменты чисто психического явления, момент дереализации чувственного восприятия, объемного восприятия, плоского восприятия совершенно не менялся, то же самое воздух абсолютно не прозрачный.

- И сейчас воздух абсолютно не прозрачный?
- Сейчас тоже не прозрачный. Я не могу смотреть в точку;
- Почему?
- Потому, что у меня глаза бегают, я не могу вглядываться, поэтому разрыв зрительного восприятия, т.е. каждое лицо воспринимается не целостно.
- А как?
- Я не ощущаю колебания, но оно воспринимается не целым, передается не целым. Вот в чем вся соль.
- Отдельными частями?
- Отдельными частями, но границ частей нет, они не могут быть. но сам процесс передачи дается моментами.
- Но вместе, а отдельно глаза, лоб, последовательно?
- Нет не последовательно. Я гляжу на женщину, я вижу пол-лба, часть глаза, т.е. деления нет, разумеется.
- А потом остальные части воспринимаются?
- Не потом, вообще нет деления на части. Воспринимается то, что ближе, или то, что я схватил. Дифференцировки абсолютно нет.
- А пространство?
- Пространства нет.
- Как нет?
- Я не ощущаю пространства. Как фотография. Я смотрю и ощущаю все плоское, нет объема. Если сравнить картину с фотографией, : я вижу как на фотографий, я не вижу объема. Такую аналогию можно применить.
- А цвета?
- Они тоже не чувственного восприятия., выпадают из ощутительного характера, они тоже идут в том же плане. Тут собственно частица вопроса. Раз я не воспринимаю деревяшку, я не воспринимаю и цвета.
- А ощущаете се?
- Нет, такой же момент, ощущение потеряно, это элемент того же чувственного восприятия.
- Время? Как оно идет, время?
- Время? Оно не идет, его нет, я его не ощущаю. Я нахожусь вне времени, вне пространства, вне объема, вне чувственного восприятия.
- Связь с людьми есть?
- Связь с людьми формально логическая, течет в чисто мировоззренческом плане, а чисто чувственного характера чувства у меня разрушены, я не имею настоящих переживаний, я делаю эрзац -заменитель. Родители ко мне приходят. Они уходят, у меня остается впечатление, что их не было. Но это меня волнует, травмирует довольно-таки сильно, потому что их нет, я не ощущал. У меня зрительно даже появляется, ничему я их не видел.
-Действительность вы чувствуете или нет, все это действительно то, что вы видите?
- Я знаю, что это действительно, сознаю, знаю, что у меня изменено ощущение, а не изменена действительность. Я не идеалист субъективного толка.
- Вы что же один существуете, раз потеряна связь с людьми, с вещами, с ощущениями?
- Видите ли в чем дело. То, что я говорю, нельзя абсолютно принимать. Я ведь вам отвечаю, вижу, смеюсь, улыбаюсь, я не понимаю этого вопроса. Как это я один существую? Вы хотите выделить момент именно отхода от мира? Знаете… да, это, конечно, есть, безусловно есть...
- В какой мере?
- Чтобы меру, определить, надо…
- В каком виде?
-Понятно. Оно опять-таки идет в двух планах: в плане разрыва общего ощутительного и в плане чисто интеллектуального. Снижен интеллект, потеряны уже чисто человеческие радости, интересы. Хотя я опять говорю, что это для меня не абсолютно: для меня это правильно, действительна конечные, но не уходящие в бесконечность.
- Такое странное состояние во внутреннем своем "я" сознаете? Как вы его переживаете.
- Здесь, собственно говоря, такое явление... Это настолько абстрактная вещь, чисто философского содержания, они

(слушатели) не могут это понять. Например, конкретный пример. Почему не могут понять? Говорят: любит ребенок или не любит, он. Выражают свои собственные чувства ласками и пр., но чувство как таковое не довершено, остается какой-то крест, который всегда продолжает существовать и который для нас пока остается иррациональным. То же самое у художника: он выразил в картине чувство, но не все выразил. Все-таки тот художник, который восхищаемся своей собственной картиной, просто ограничен в своих чувствах, в этом плане я вам хочу сказать, что они не могут ощущать это иррациональное. Это не в таком плане. Вначале просто наблюдался момент такой — ...или явление, как-будто, когда человек находится в очень большой аудитории, появилось небольшое ощущение затерянности, имени затерянности. Демонстрация, человек затерян в толпе, он теряет ощущение своей индивидуальности, личности, индивидуальность стала немножко другая.

- Своего «я»?

- Они теряют ощущение личности, как-то на них это давит, сама массовость придавливает и даже нормального, здорового человека, Мне кажется по-моему я правильное сравнение привел, теряется ощущение своего. Потом это явление усиливается Здесь идет линия так: автоматизм в действиях, т.е. идет у человека он действует, он полу сознает свое существование, но он сознает его, но он действует уже несколько полу драматическим путем и само «я» у него уже иссякает, т.е. сама личность как бы начинает растекаться в том, чем он занят в мире, потому что он отсутствует, его раздражающий фактор, и эта ослабленность психическая она дает такой момент, что он начинает уходить во внешнее, а самый стержень "я" начинает опускаться. Причем ощущение усиливается, когда человек находится один, он как бы забывает самого себя. Это я особенно подчеркиваю, потому что на этом можно действительно проверить больного в этом вопросе, потому что это правильный момент для проверки, не забывает ли он самого себя в отдельной комнате.Если у него есть такое ощущение, оно развито, тогда это уже есть момент именно этого ослабления ощущения «я». Вот я работал на заводе технологом. Как-то меня оставили дежурным по цеху, я сидел один в технологическом бюро, мне было нечего делать, я смотрел на чертежи, английским занимался. И эта пустота как-то начала давить, я думаю: что же так, почему такое неприятное чувство? Это еще перед самым попаданием в больницу.Думаю: неужели все такое испытывают? такое неприятное чувство, попадая в одиночество? Потом я жил дома и именно наступил какой-то момент, это усилилось и закрепилось даже это ощущение, немножко поколебалось, но снизилось и закрепилось. Но "я" еще немножко существовало, но в жиденьком виде... Тут трудно определить строго, это не строгая вещь... и выражение всех этих признаков строго почти невозможно определить, математически психический график невозможно построить.

- А сейчас свое "я" как ощущаете?

- Сейчас пока тоже не ощущаю.

- Как не ощущаете? Где же оно?

- Нет. Опять тот же момент. Растворяюсь.

- Вы голос свой слышите, или он тоже чужой?

- чужой он, голос чужой, еда не имеет вкуса, тело не ощущаю. Смысловое содержание отсутствует, я его не ощущал. Причем еще такой момент выступает. Когда мне говорят что-то, я воспринимаю это, а потом уже через очень длительный промежуток времени критически это понимаю.Такая временная задержка смыслового содержания, которое идет через мысли, слова, те реальные поступки и действия, которые я наблюдаю.

- Свои чувства есть у Вас?

- Мы по-моему касались этого вопроса.

- Не в смысле ощущений.

- Абсолютная потеря чувств. Мать, отец приходят — это эрзац, нет чувства. Это в плане восприятия, а смыслом они не закрепились и в смысле чувственном. Если бы было чувственное к ним отношение, оно бы закрепилось. Это невозможно…

- Переживание утраты «я», печаль по поводу утраты «я» отчаяние — есть?

- Видите ли какое дело. Слишком аморфное состояние у меня все идет опять просто логически.

- Вам лучше становится или нет? Как Ваше состояние теперь? Что помогает вам?

- А насчет мышления мы с вами не будем касаться?
- Скажите, пожалуйста.
- Видите ли, в мышлении наблюдается, во-первых, вещь такая. Это опять-таки в единстве всех процессов, они разорваны. то есть, например, особенно у меня выражен процесс философской интоксикации, т.е. у меня очень сильно развита абстрактная мысль, причем абстрактно она идет очень далеко в обход, через очень далекие точки, но в конце концов приходит к абсолютно правильным выводам, т.е. я могу идти до элементарной вещи целый день, но я к ней обязательно приду, т.е. фактически общее содержание мышления не нарушено.
- Что же нарушено?
- Нарушен сам процесс рационального познания.
- А именно?
- именно то, что человек, когда он познает, то он моментально берет, то, что надо, именно конкретные и нужные факты и оперирует с ними. У меня этого нет. я могу логически производить более сложные операции, а вот произвести их с конкретными вещами я не могу. Получился отрыв от конкретного.
- Алгебраическое мышление?
- Чисто алгебраическое. Алгебра это конкретная абстракция, а тут общая абстракция. У меня обобщенная абстракция идет.
- Справиться с этим не можете?
- Конечно, могу, но мне это трудно дается. Я могу заставить себя, но это очень сложно, настолько сложно, что приходится буквально стиснуть зубы, чтобы заставить себя конкретно подойти. И каждый момент объективное изменение, которое имеется в голове, мне приходится выправлять. Я сделал штрих правильно, отошел, сделал штрих правильно, отошел. А если просто свободно мыслю,.., причем такая особенность. Когда я философствую на какую-нибудь философскую тему, вопрос, например, по диамату, мышление идет строго, т.е. оно не ветвится, не блуждает, не очень кривым путем идет? Оно идет несколько широко, разбросано, но оно идет прямым путем. Когда дело касается конкретной вещи, оно идет очень изгибным путем. Это очень большая особенность и очень характерная вообще по-моему для всех больных. То-есть по философии у меня мышление идет очень легко, направлено, целенаправленно и обобщенно, здесь мне совершенно все легко, я читаю любую философскую книгу совершенно свободно, мне все эти понятия абсолютно ясны, я их знаю, я изучаю вопросы теории отражения, вопросы дологического мышления, вопросы теории познания, вопросы формальной логики, мне это все дается. Но дайте мне чертеж и заставьте меня сделать то, что делал на работе — разбить, дифференцировать операции - и элементарную вещь я не сделаю. Или дайте сосчитать что-нибудь, я не смогу. Я играю в домино и я не могу считать.
- Почему?
- Это у меня нарушено, абсолютно нарушено.
- Теперь скажите, что помогло вам. Ипразид дал какой-нибудь эффект?
- Ну конечно, еще бы.
- В чем он проявился?
- Во-первых, стал появляться сон, вернее даже одновременно сон и спокойствие, уравновешенность. У маня была страшная аффективность, как только кто начинает говорить, сразу резкая реакция. И сразу наступил момент успокоения, засыпаю сразу, глубоко, но сплю недолго, промежутки сна увеличились, увеличилось спокойствие, появился некоторый более интеллектуальный уровень т.е. способность анализировать, сознавать, читать т.е. стал повышаться интеллектуальный уровень.
- А основное: “я” и мир?
- Сейчас доведу до этого. Здесь тоже протекали эти явления. Я стал как бы изнутри приближаться к миру, причем по всем линиям которые мы уже разбирали, по веем направлениям, — я ощущаю равномерно и знаю, как идет, (видите, новая идеальность,), а именно равномерно идет внутреннее приближение уже к действительности. Потом в связи с этой психической травмой меня переводят в другое отделение, совершенно спокойное, наступает такой момент еще лучшего выхода, успокоение, успокоение, успокоение — именно процесс, и я становлюсь все спокойнее, разговариваю уже совершенно спокойно. я начинаю спать при таких снотворных, которые раньше не помогали, я начал по 7 часов спать

глубоким сном. Встаю - ощущение реальности увеличивается, Когда сплю мало, ощущение реальности уменьшается, как сегодня, я сегодня спал 4 часа. И этот процесс шел, шел. Потом был один срыв. Я проиграл в шахматы очень много, сорвался, опять заколебалось все. Потом опять процесс пошел и сейчас он, приблизительно, на этой дозе ипразида, стабилизируется.

НЕМОГУ МЕНЯ БЕРЕТ ПСИХ!!!
я начинаю срываться... нервы сдают... терпение лопаеться... что делать не знаю??? сначала унизит а потом опять пишет как не в чем не бывало... надоело... начинает угрожать... я не боюсь... но если чесно то боюсь... мне надоело жить... каждое утро просыпаясь я незнаю что будет дальше???

боюсь выйти на улицу... зная что кто то ждет тебя... подстерегает где то... я не знаю на что он способен... я боюсь за своих близких... я боюсь за подруг.... я немного боюсь за себя... мой стах начинает меня поглащать... Я БОЮСЬ ЕГО!!! мне страшно... я незнаю что ждать дальше... что будет... я стала бояться жизни... и все из за него...

он пытаеться меня запугать... можно сказать у него это получилось... только я ентого не признаю... пытаюсь быть сельнее него... умнее... но увы не получаеться... .я незнаю что делать... что будет дальше со мною???

пытаясь быть сильнее него... наоборот выставляет тебя глупее...

боже мой что же делать...

я загрузилась мыслями о том что он собрался портить мне жизнь... причем ему от этого ничего не будет... так не может быть... я не верю... я не понимаю что ему от меня надо... оскарбить... унизить... все больше он не на что не способен... а хотя нет еще одно он любит портить всем жизнь...

мля... да я может его и не знаю но первое впечатление о нем было хорошее... но увы я ошибалась... он не такой за кого я его считала... неожиданный удар в спину... он подставил меня... да, больно... терпимо...

что еще ждать... один Бог знает...

- Я могу заставить себя, но это очень сложно, настолько сложно, что приходится буквально стиснуть зубы, чтобы заставить себя конкретно подойти. И каждый момент объективное изменение, которое имеется в голове, мне приходится выправлять. Я сделал штрих правильно, отошел, сделал штрих правильно, отошел. А если просто свободно мыслю,.., причем такая особенность. Когда я философствую на какую-нибудь философскую тему, мышление идет строго, т.е. оно не ветвится, не блуждает, не очень кривым путем идет. Оно идет несколько широко, разбросано, но оно идет прямым путем. Когда дело касается конкретной вещи, оно идет очень изгибным путем. Это очень большая особенность и очень характерная вообще по-моему для всех больных. То-есть по философии у меня мышление идет очень легко, направлено, целенаправленно и обобщенно, здесь мне совершенно все легко, я читаю любую философскую книгу совершенно свободно, мне все эти понятия абсолютно ясны, я их знаю, я изучаю вопросы теории отражения, вопросы дологического мышления, вопросы теории познания, вопросы формальной логики, мне это все дается. Но дайте мне сосчитать что-нибудь, я не смогу. Я играю в домино и я не могу считать.

- Видите ли, в мышлении наблюдается, во-первых, вещь такая. Это опять-таки в единстве всех процессов, они разорваны. то есть, например, особенно у меня выражен процесс философской интоксикации, т.е. у меня очень сильно развита абстрактная мысль, причем абстрактно она идет очень далеко в обход, через очень далекие точки, но в конце концов приходит к абсолютно правильным выводам, т.е. я могу идти до элементарной вещи целый день, но я к ней обязательно приду,

STILLS / КАДРИ З ФІЛЬМУ